

శ్రీగురుభ్యాన్నమః. Tel. 1509

గురుధర్మసారావళియను

తత్వ తత్వ కీర్తనలు.

ఇది

శ్రీహతులూరి వీరబ్రహ్మేంద్రస్వాములవారి

శిష్యపరంపరలో నుకతైన

చుండూరు రాఘవయ్యగారిచే

రచియింపబడిన

తత్వకీర్తనలుకొన్నియును

తొల్లింటి పెద్దల చేరచియింపబడిన

తత్వకీర్తనలుకొన్నియును

రాగతాళములతోడ

జక్కగా పరిశీలించి

వె. నా. జూబ్లీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపబడియె.

రిజిస్టరు కాఫీరైట్.

మొదటికూర్పు గిరింక-కాపీలు

గర్భాగ-సం॥ డిశంబరు నెల ౧౫-తేది

దీనివెల ౮-అణాలు.

సద్గురు శిష్య పరంపర.

నందిమండలక్షేత్రం కందిమల్లయపల్లెగ్రామ ముః
వాసరూపులయిన । శీమదఖిలాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకుః
న అవతారస్వరూపులయిన శ్రీహోతులూరి వీరబ్రహ్మాండ
ములవారి పుత్ర పౌత్రులయిన శ్రీ యీశ్వరస్తువారి శిష్య
శిరుమెల్లగ్రామనివాసులయిన తిరుపీఠిబయ్యగారు ఎ
ఘ్యులు పొదిలెనీమలోచేరిన గుండ్లసముద్రగ్రామనివాసు
లనేక చేతన్య సంరక్షకులయిన శ్రీవేమా లక్ష్మణాచార్య
స్వాములవారు వారిశిష్యులు అనగా శేవానశేవకుండు ,
రుజిల్లా-వంగనోలుతాలూకా సంతనాథలపాటి గ్రామ
సులయిన చుండూరు రాఘవయ్యగారిచే రచియించి ప్ర
పంబడియె.

ప్రకటన.

ఈమోక్షగ్రంథమును మోక్షాపేక్షగలిగి వలయ
రలు చెన్నపట్టణం నరదాముత్తియప్పకొప్పిఠిలో నెం.గం.
గృహములో సదా విక్రయింపబడును.

విషయసూచిక.

యాగంటి లక్ష్మప్పగారి కీర్తనలు.

౧. ఎంతపాపికర్తి నాయోపూర్వమున
౨. పోయెకాలమువృధా పోకలెజను
౩. ఏటికైవముమరియు ఏటిదైన్యవను
౪. సతులమోక్షముచేత సతమతము
౫. మంటిదిరాయిదిబొమ్మ
౬. చెలిమిచెప్పెదబుద్ధి చేకొనినీడు
౭. సంసారైతెనూయనుతనలో
౮. సతతంబుమదిలోన కాంధిపి
౯. వాడవాడచెలియల్లె
౧౦. తల్లికిని నీవు ముతుడవంచురు ధరసి
౧౧. రాళ్లకుమొక్కేరుక్రమముతప్పి
౧౨. రెంటినడుమమాటున్నది
౧౩. దినమేమరణమనితెలియుడి
౧౪. వాకిగయిలలోరేచకపెద్దల
౧౫. వ్రతమేవిధమున ఆచరింతురో
౧౬. శివశివమోసపోతిక
౧౭. ఇదుగూఢపరోగముల కిలనవును
౧౮. శివశివకరణుకరణు
౧౯. అనుదినముపరమకళయందు
౨౦. లీజమిడివృక్షంబు పెంపుచేసిసయె
౨౧. ఇదిసప్తరారు మన మెన్నటికిని
౨౨. అనుదినము పరమకళయైవిశ్వమం
౨౩. అదితెలియగము క్రికర్లుడగును
౨౪. ఇదియుభేదముద్ర ఇదినిత్యమ
౨౫. ఏటికిలముద్రతము ఏటిసఖము
౨౬. హరహరతేరు ఇడుగ
౨౭. అరయగపూర్వాచార్యులునడచిన
౨౮. అదియైప్పుడుదనీ పట్టపురికదవు
౨౯. నేనుపోతానాక తెలివిచ్చి
౩౦. గురువైన లక్ష్మప్పగారు పలుకుట వచనం
౩౧. ఏడవున్నావనుచు ఏడుకడురచిట్ట
౩౨. యాగంటి లక్ష్మప్పగారి చెల్లెలుచెప్పినది.
౩౩. ఓరివంచరానిన్ను వారికిపాలు

బసగానపల్లె-పూడోటవీరప్పయ్య

గారికిఘట్ట లింగావధూత

గారుకెప్పిన కీర్తనలు.

౩౨. ఆమితమగు పూడోట నాత్మరాయు
౩౩. ఆమితమగుశివయోగముభ్యసించి
౩౪. నేనెనన్నియుగాక నెరనిరాను
౩౫. నిజగురునికృపనునే నిశ్చలనంద
౩౬. మృత్యువునుదరిమియుర్లిమాల
౩౭. వున్ననిలోనిలచి ఓంకారరహిత
౩౮. కలసిసర్వేంద్రియముల కలియకను
౩౯. పట్టయినపూడోటపరమాత్మకృ
౪౦. ఇన్నిభ్రాతులదిరుగు ఇలమీద
౪౧. పలువలెగురువంచనమునేయు
౪౨. దరిశ్చయ్యకడతేర్చుధాతవైతి
౪౩. ఘనకోవెలస్వరముకానులకు
౪౪. ఎంతచిత్రితమె ఇవియెసెనమా
౪౫. అరయకునకములకు ఆజ్యమిం
౪౬. గాలినెగసినవొగుడుగతినిదిరుగు
౪౭. ఏమిజ్ఞునుగురలో హీనమనులు
౪౮. హితవుజెప్పెదమనన
౪౯. వుండరికాతునకుఘననాంత
౫౦. రామరామనగదేతుమౌక
౫౧. మేలుకొనవే వీరయోగి
౫౨. పరిపూర్ణజ్యోతితుదిపరమాణు
౫౩. అదిచూచికలియతాఅనందపద
౫౪. వెలయనేలకలుగుము క్రివిమల
౫౫. నిరతమునుసద్గురుని నిలిపితనము
౫౬. మరియునాపోజ్యోతిమధ్యవెలుగు
౫౭. నిలువలేనురాధరను నిలువలేనుకా
౫౮. కటకటదుర్లనులుగర్విం చిక్షానుం
౫౯. ఈరాజయోగమగుడునపిచూసి
౬౦. ఇలనునిర్లగము క్రియావేషధానిం
౬౧. సర్వవస్తులికదిరెకాలాధరమైచ
౬౨. మన్నేరనేలడు మేరవానికి

౬౩. అతడు బ్రాహ్మణుడునుమి అవనివై
 ౬౪. శుక్లకూశకరశేషని కొనివనికే
 యాదేకులసిద్ధమ్యుగారుజెప్పినకృతులు
 ౬౫. అమ్యువీరబ్రహ్మసంధి యాశపరాశ
 ౬౬. ఈపలుకుటావండువెలయంగనే
 ౬౭. దగ్గిరయింపబిగో మోక్షము
 ౬౮. చిక్కదయ్యిబ్రహ్మమదక్కదయ్యి
 ౬౯. కూరులైనవారు బ్రహ్మసంధి
 ౭౦. అందరానిమానిపండు
 ౭౧. పట్టిఅచారములుకష్టమేమిటికీ
 ౭౨. ఏలకలుగుముక్తిహర్షము
 ౭౩. దొరుకునముక్తిదొరుకున
 ౭౪. బ్రాహ్మణులైతెకరణుచేసెదను
 ౭౫. ఏకేవారముయాదేకేవారము
 ౭౬. ఏటితారనిజెప్పయేమన్నదయ్యి
 ౭౭. సిద్ధిబొందెననిజెప్పేరు హరహర
 ౭౮. ఏలనీమోహుడుదహాలనేతే
 ౭౯. పలుకుపలికేవిసరా
 గోవింద బొట్టుగారి కృతులు.
 ౮౦. సన్నుకులమడిగేది న్యాయమతము
 ౮౧. ఏవారిపుట్టిసయెక్కునేగాద
 ౮౨. అజపగాయత్రిపరియుండు
 ౮౩. చక్కెరపంటిదిపండు
 తిరువీధిబాబయ్యగారుజెప్పినకృతులు.
 ౮౪. బ్రహ్మనిమదైనందుకుగురుతు
 ౮౫. శివోహంశివోహంసోహం
 ౮౬. కాశికివోవలెనా తీర్థము మోనుక
 ౮౭. సదేమికంటిలోనునారాయణు
 ౮౮. అందమైనపువ్వులుగోతాహు
 ౮౯. బాలసుకృష్ణజూడుయీశ్వరి
 ౯౦. పాలుగొనరేఅద్దులార పాలు
 వేమలక్షిపతిఅయ్యగారుజెప్పినకృతులు.
 ౯౧. అమ్రేవారముదినుసమ్రేవారము
 ౯౨. ఆర్యశ్రీబాపనార్యశ్రీతురిమెళ్ల
 ౯౩. పతిమాటినిగురు పతితమయొప్పుడు

చుండూరు రాఘవయ్యగారుచెప్పినకృతు
 ౯౪. అంబాసన్నబోవనే
 ౯౫. అన్నపూర్ణరాచే నాదుకన్నతల్లి
 ౯౬. నిజ వేడితిత్తల్లిసన్నబోవనే
 ౯౭. దేవినిన్నువిడువజాలనే
 ౯౮. గురుకరుణచేగగనకుంభకంబుల
 ౧౦౦. ఇహవిరములును
 ౧౦౧. మలిసమంతయులేక
 ౧౦౨. శ్రీగురుడుపరమనేచిత్రానన
 ౧౦౩. సుఖరాజయోగంబునుందిరం
 ౧౦౪. ఇదియెవరమానంది మింపుతో
 ౧౦౫. ఎందులకుగురునిపాదమెరుక
 ౧౦౬. బ్రహ్మబోధతెలుసుకొనవోయి
 ౧౦౭. పలుకూప్రవాసమెస్వరములులు
 ౧౦౮. బ్రహ్మకులమువారిచిన్నది
 ౧౦౯. గురునిభజించవెతుమ్మెద
 ౧౧౦. తరుణిగురుడెంతటివాడే
 ౧౧౧. తరుణిసద్గురుబోధ
 ౧౧౨. మొరచిన్నదొకటుందిమోదిం
 ౧౧౩. రసముచిల్కారారామరసము
 ౧౧౪. గురుమదియున్నదిగురుతుతెలి
 ౧౧౫. పరమగిరిమార్గంబుపట్టుక
 ౧౧౬. కొట్టరాభేరికొట్టరా గురుమండ
 ౧౧౭. సురతాగవలెరాసుస్తీరమతులై
 ౧౧౮. అంతనిపుబ్రహ్మమయమేగా
 ౧౧౯. రసముపానముకాయవలెను
 ౧౨౦. ఏటికేజన్మమేటికే
 ౧౨౧. శరణుజొచ్చినవాడగురుడ
 ౧౨౨. ఏపూరయ్యుడెప్పుడు
 ౧౨౩. నాకన్నవాడనినిన్నునే
 ౧౨౪. అంబనీమయిదుగొమంగళం
 ౧౨౫. లాలిమద్గురువర్యలాలి
 ౧౨౬. జీవనీవచ్చినతావు
 ౧౨౭. మేలుకొనుసురలోకవర్యా.
 పూర్ణానందస్వామిచెప్పినకృతులు.

౧౩౯. యోగినేపరమయోగినే
 ౧౩౦. ద్వారకపురమందుదొరకై వెలి
 ౧౩౧. ఇంతదయగలగురుని
 ౧౩౨. చిక్కునాదురుపాగురులకు
 ౧౩౩. ఇంద్రియములారమియెందు
 ౧౩౪. యెంతోవిచిత్రముజేసెనే
 ౧౩౫. తలపతల్లితండ్రినీవే
 ౧౩౬ బాటమంచిపరుగునుండి
 తరిగొండవెంకప్పగారుజెప్పినకృతులు.
 ౧౩౭. శ్రీకరంబైనట్టి శ్రీగురు
 ౧౩౮. సిరిమించునట్టిగురుపద
 ౧౩౯. సోహమనరాసంతతము
 ౧౪౦. కలగంటికలగంటిని
 ౧౪౧. శ్రీమానీనమణినిన్నెంతో
 ౧౪౨. ఓతల్లిగంగభవానిరావే
 ౧౪౩. ఇంతదయగలగురునియెడబాసి
 శివగంగువారికీర్తనలు.
 ౧౪౪. విసజెప్పరయ్యతత్వార్థము
 ౧౪౫. బ్రహ్మపుపదేశమైతినప్ప
 ౧౪౬. మానవుప్పరసామృతము
 ౧౪౭. తేనెగొనరేతప్పలారా
 చెన్నరాయలవారికీర్తనలు.
 ౧౪౮. చెడుగుమయెంతబోధించిన
 ౧౪౯. తిగదెప్పరయ్యపెద్దలుమీరు
 ౧౫౦. అనుభవమునజూడుడి
 కుళ్లూరువారికీర్తనలు.
 ౧౫౧. ఎక్కడనున్నశివరాత్రి
 గోసంగిచెప్పినకీర్తనలు.
 ౧౫౨. తాల్లెల్లెల్లా శివతా
 నాసరమహమ్మదుశిష్యులుజెప్పినకీర్తనలు
 ౧౫౩. ఒకరిజోలికజోసుల్లాము
 గోసంగిగారికీర్తనలు.
 ౧౫౪. తాల్లెల్లెల్లా శివ
 ౧౫౫. హరినామస్తరణజేయకుంటె

౧౫౬. ఏమిస్థానమునంద్యయేమిజవత
 ౧౫౭. ఇదుగొంగంగాయాత్ర ఇదితెలి
 నారాయణరెడ్డిగారి కీర్తనలు.
 ౧౫౮. పెండ్లాయరా గురుడ
 పరశురాములవారి కీర్తనలు.
 ౧౫౯. విక్రయించెటిపండుగాదమ్మ
 నరసింహదాసుగారికీర్తన.
 ౧౬౦. విత్తొయప్పవిత్తు
 మువ్వల బాలయ్యగారికీర్తనలు.
 ౧౬౧. కలగంటిన్న సద్గురు
 కందుకురిసోమయ్యగారిశిష్యుడు జెప్పినకీ
 ౧౬౨. శ్రీకరంబుగళనకమేడలోసాంపు
 శ్రీనరసింహులవారుజెప్పినకీర్తనలు.
 ౧౬౩. చల్లజిలికళరణ
 రెంటాలవారి కీర్తనలు.
 ౧౬౪. చదువ నేమిటికే చేదము
 పోతులూరయ్యజెప్పిన కృతులు.
 ౧౬౫. దయచేసినరక్షించుదయకుపా
 దత్తావెంకటయ్యగారి కీర్తన.
 ౧౬౬. పణతీసద్గురుపాద భజనచేసితి
 నారాయణమ్మగారి కీర్తనలు.
 ౧౬౭. ఎరుకకులమువారిచిన్నది
 ముచ్చపాటి సుబ్రహ్మణ్యంగారుజెప్పినది
 ౧౬౮. శ్రీగణాధిపుదలచితరుల
 కన్నూరువారికీర్తన.
 ౧౬౯. మరువలేసురా గురుని
 వీరనరసింహులవారికీర్తన.
 ౧౭౦. నరహరిగలచేటందుకుమూలము
 నాగలింగయ్యగారి కీర్తనలు.
 ౧౭౧. పేరుచెప్పుకొనితిరిగితెధరలా
 ౧౭౨. హరిహరిరామానుజ
 చుండూరు వీరబ్రహ్మముజెప్పినమంగళం.
 ౧౭౩. మంగళంబనుచుబల్కుతె

శ్రీగురుభ్యోనమః.

గురుధర్మసారావళియను

అద్వైతకీర్తనలు.

—*(యాగంటి లక్ష్మప్పగారు జెప్పిన కీర్తనలు)*—

౧—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

ఎంతపాపకర్మినో యేపూర్వమునగిన -

చింతిశాయనికర్మజీవుండనైతిన్ ॥

చరణములు.

మొదలుకట్టంబైనమురికిగర్భముయెందు - ఉదయించినాదేహా
మిదియెగాద । వదగిమలమూత్రముల ఉనికిపట్టెనట్టి - ఇదియెప్రత్యే
క్షనరకంబులివియుగాద ॥ ఎంత ॥ నెట్టణంబునసతులు నెలనెలకు పైక
సారి - ముట్టురక్తముజూచిముట్టరోసి । అట్టెయాచండాలిశుక్లరక్తంబ
లసి । ఇట్టెననాదేహమిదియెగాద ॥ ఎంత ॥ ఒడలు బహుయోనికూప
ములందు - ఎడలిచేదుఃఖములకుడచికుడచి । కడకర్మనైతియాగంటి
నంజయదేవ - ఎడబాయకనన్ను యేలుకోస్వామి ॥ ఎంతపాపకర్మినో॥

౨—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

పోయకాలమువృధపోకలై జనులారవపుపాయమునగివునెరిగెదరుమీరు॥

చరణములు.

కలిమిలేములచేతఘనచింతనలచేత - కలహములచేత హంకా
రంబుచేతన్ । కులమదంబులచేతకూహకంబులచేత - చలముచేతను
కుజనసంగంబుచేతన్ ॥ పోయ ॥ ఒట్టియాశలచేతవైభవంబులచేత -
పట్టుపనలేనిదుర్భామిచులచేతన్ । చుట్టపక్కముచేత సుఖదుఃఖములచే

త - గట్టినమోహాంధ కాఠంబుచేతన్ || పోయ || బలుమతంబులచేత
బహుచింతనలచేత - బలమైనసంసారబంధంబుచేతన్ || దలపయాగ్ధం
టిగురుతత్వయుక్తంబైన - దెలియగాలేనిసందేహంబుచేతన్ || పోయ
కాలమువృధపోకలై జనులార ||

౩—రాగం కేదారగౌళ.

పల్లవి.

ఏటిశైవముమరియు యేటివైష్ణవ మతము ।

ఏటిఆచారంబు యేటిమార్గములు ||

చ ర ణ ము లు.

బొంకకనుసత్యంబుపోనియ్యకెప్పుడును - అంకింప జిహ్వకును
అదియెశుద్ధి । శంక లేక దానంబుజేయుటకుతగినట్లు - బొంకకనుచేతకని
బూన్పుటేశుద్ధి || ఏటి || పరసతులనుచూచిపట్టరాగనిహెచ్చి - స్థిర
ముగనిలచినదెహశుద్ధి । నిరతమునుచాడియునునిందెయునుశాయకన
స్థిరకాలమున్నదేచిత్తశుద్ధి || ఏటి || పంచేంద్రియములనుపారినియ
ప్పుడును - మంచితసముననిలుపుమనసుశుద్ధి । ఎంచియాగంటీశు నె
శిప్రాణాంగమున - అంచెరిగిపూజింప ఆత్మశుద్ధి||ఏటిశైవముమరియు ।

౪—రాగం కేదారగౌళ.

పల్లవి.

సతుల మోహముచేత సతమతముగాకన్ ।

మతముదెలసినయట్టి మనుజుడెయోగి ||

చ ర ణ ము లు.

చందనగంధులయెగువుజిమిరికుచములచూపు - కుందనపుబ
గారుకుండలనబోక । కందువతోఅవిపుష్పితైకాయలుగభావించి - పొ
దుకోరకయున్నపురుషుడెయోగి || సతు || బెదరిచూపులచెలియపె
విమాంసపుతునక - తుదలేనిమధురంపుదొండపండనక । గడుముకొ
అవివేషకాయలుగభావించి - చదరకుండినయట్టిసరసుడెయోగి|| సత
కలిగికిన్నులతీరుకాకువాటముచూచి - కలనై సతివితైల్లకలుపలనబో

కులహీను అవిన తగులలుగ భావించి చెలగియాగంటి గురుచేదట
మోగి ॥ సతుల ॥

౫—రాగం ముఖారియాపకతాళం.

పల్లవి.

మంటిదిరయిదిబొమ్మ - నీమనసుదెలనుకొమ్మ ।

అను పల్లవి.

ఎంచకపంచభూతములై దుయేపుచున్నవియంతవారికిని ॥ మంటి ॥

చరణములు.

ప్రపంచమంతయుజేంది పరమాత్మునిమదిలోనమ్మి - విపరీతము
గవిరూపాక్షునిగని అపరంతపరంతపరాధనుడి ॥ మంటి ॥ నిత్యముగా
దిదినుమ్మి నిటలాక్షునిమదిలోనమ్మి - సత్యముతప్పకచానకబ్రతికెవు ని
త్యసంపదనిలకడకనుమి ॥ మంటి ॥ గురుపుత్రులగనుగొనుమి మదిగు
రుతెరిగిశరణునుమి - విటివిగశరణులపొడకనినప్పుడె శరణు శరణు శర
ణార్థియనుడి ॥ మంటి ॥ నవదరవాజులపేట నిటలాక్షుడు నిలచినకో
ట-వాటముగశ్రీయాగంటిశుడు నేటుగనిలచిననిర్మలబాట ॥ మంటిదిర ॥

౬—రాగం శైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

చెలిమిచెప్పెదబుద్ధిచేకొనినీదు చలనముడిగింపవేచిలుక ।

అను పల్లవి.

కులములోనై రంబుకొరగామమిక్కిలి గూడువెళ్లకయుండుచిలుక ॥

చరణములు.

చింతలన్నియుమానిచెలరేగియాశివ చింతమీదనెయున్నచిలు
క । చింతచదువులుచదివి విడువకనుయామీద వేదాంతములుచదువు
చిలుక ॥ మధతనంబుననుండిమతిచెడియిలబుట్టి మరులుకొనిపోకువే చి
లుక । పంతగాండ్రనుగూడిప్రతియాశలకుబారి పట్టబడిపోకువేచిలుక ॥
చెలిమి మెట్టుమెట్టుననుండిమీదులకు మీదైనమీదికొమ్మలనున్నచిలు
క । గుట్టుతోయామీదకుదురుకొనియాదిగువ కొమ్మలకురాకువేచిలు
క । పట్టిముట్టగరానిబట్టబైటనుతేనె పండుపండిననోర చిలుక । పట్ట

పసలేనిదుర్భామినులకెమ్మోవిపండ్లకునురాకువెచిలుక ॥చెలి॥ పరికించి
పంచశరుపట్టులనుబడకయా గురితోడనేప్రాద్దుచిలుకభరితముగవెన్నె
లబై టపంజరములోప్రాణపదమైయున్నచిలుక । గురుడైనయాగంటి
గురుపాదములునమ్మి యాగురిగడచిరాకువెచిలుక । సిరులుమాయనితె
లసిజీవగుణమనియెరిగిమరుమేతలకురాకుచిలుక ॥చెలిమి॥

౭-రాగం భస్మాసి తాళం రూపకం.

పల్లవి.

సంసారై తెమాయనుతనలో సంశయముడిగుంటె ।

అను పల్లవి.

హంసస్వరూపంబాత్మలొగూర్చి ఆనందముతోనుంటె ॥

చరణములు.

సాధకమునగురుబోధకుతిరుగుచు గాధలబడకుంటె । మోదము
తోమృదునాదంబనితాక్రోధరహితుడై తె ॥సం॥ మధురామృతపానము
చేయుచుమనసుపదిలమైతెచదరకదవారాకాశమందుగుణశాంతమొం
దియుంటె ॥సం॥ సుగుణముభజియింపుచుతనలోత్రిగుణములుడిగుంటె।
అగణితశివయోగానందాద్ధిలొ ఆడుచునెపుడుంటె ॥సం॥ నిగమ గోచ
రునినీరజయుగమం దభినుతింపుచుంటె । తగులుడిగీషణత్రయములనం
టక తనుతాడెలనుంటె ॥సం॥ ఎడబడకెప్పుడుపడులింగార్పణ యెఱుక
గలిగియుంటె । కుడియడమనుశివపంచాక్షరములునుడువుచుతావుంటె॥
సం॥ తడయకపవనుడునడిత్రోవనుజనిత స్తయమందుంటె । కడువేగమె
శ్రీయాగంటీకుని కరుణగలిగియుంటె ॥సంసారై తెమాయనుతనలో॥

౮-రాగం కైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

సతతంబుమదిలోనశాంభవిముద్రచే శంభునారాధించుచిలుక ।

అను పల్లవి.

ప్రతిలేనికై వల్యపదవిసిద్ధించునె ప్రతిదినానందమైచిలుక ॥

చరణములు.

భువిమీదజీవుడై పుట్టుచునుఅదియానకవగూడబోకువెచిలుక।

భవములనుపొందక పరమాత్ముడగుగురుని పదపద్మములునమ్ముచిలుక ॥
సత॥ సవిశేషత్రివిధప్రసాదమంత్రముగ్రోలి సాధించిమనవలెనెచిలుక ।
అవిరళంబుగఁ తత్కాశమునగూర్చి అన్నిచింతలుమానుచిలుక ॥సత॥
పరగఁజెబ్బదిరెండువేలనాడులలోన పంజరంబుననున్నచిలుక । అరయ
దీనికితోమ్మిదై నరంధ్రంబులె అన్నిటికివకతలుపుచిలుక ॥సత॥ గురుత్వై
నసర్వాంగకొలదిముప్పదిమూడు కోట్లరోమంబులేచిలుక । దరులురెం
డై నట్టిదంతవజ్రపుతలుపు తలవాకిటలోనుచిలుక ॥సత॥ నిరతమునుని
మిళితానేత్రముననాసాగ్రనిష్ఠపెనుగుచునుండుచిలుక । గరిమెచంద్రా
ర్కులరగంటిసద్భావమున కదలకనుమెలగవె చిలుక ॥సత॥ పరగనంత
ర్లక్ష్యబాహ్యదృష్టేకమై పరగతేజోరాశిచిలుక । భరితుడగుయాగంటి
పతిదయనుకనందపదవిచేనొందవేచిలుక ॥సత॥-బుమదిలోన॥

౯—రాగము ఆసావేరి ఏకతాళము.

వాడవాడచెలియలెల్లజోడుజోడుకూడుకొని మంచినీళ్లభావిలో
నుముంచులాడగ ॥ మంచినీళ్లభావిలోనుయొంచరానిచెట్టుబుట్టె యెంచి
చూడుచెలియలారయేమిచోద్యము ॥ కొంచమైనకొరకరాదులక్షలైన
విరువరాదు పంచనున్నబల్లిపిల్లబండిమ్రుంగెర । పంచనున్నబల్లిపిల్లబం
డిమ్రుంగెనంటచూస్తే పొలముతిరిగెపెద్దమేకపులినిమ్రుంగెర ॥ పొలము
తిరిగెపెద్దమేక పులినిమ్రుంగెనంటజూస్తే కాంతతిరిగెకోడిపుంజు రోలు
మ్రుంగెర ॥ కాంతతిరిగెకోడిపుంజురోలుమ్రుంగెనంటజూస్తే పూరుతిరిగె
పందికూనగమినిమ్రుంగెర ॥ పూరుతిరిగెపందికూన గమినిమ్రుంగెనంట
జూస్తే పూరివెనకరావిచెట్టువుడతమ్రుంగెర ॥ పూరువెనకరావిచెట్టు వు
డతమ్రుంగెనంటజూస్తే కాకులరచిచుక్కలన్నికలియమ్రుంగెర ॥

౧౦—రాగము కల్యాణి చాతురాళము.

పల్లవి.

తల్లికినినిపునుతుడవందురుధరణిలోప్రభాతిగ ।

అను పల్లవి.

తల్లికినినిపుముగుడవందురుతత్వమెవరికితెలియదు ॥

చ రణ ము లు.

తల్లితండ్రివిలేనివాడవుదైవమేనీవందురు । కల్ల గాదిదినిజమని
 యాగంటిరాయకృపానిధే ॥తల్లి॥ కొడుకుకొడుకుకుబుట్ట లేదట కొడుకు
 గురు తేమెరుగవు । కొడుకుతల్లికిమొగులుఅర్దురుకోరిమి మనవింతురు ।
 కొడుకుతండ్రికిపుట్టలేదట కొడుకులోనె వుంటివి । కడుచిత్రిమిదేమిని
 యాగంటిరాయకృపానిధే ॥తల్లి॥ తల్లితండ్రికినుతుడవై మొగగాలిపరు
 పడినుంటివి । ఆలికొరకైక్రిందుమీదుగ అదనుచేతన పడితివి । ఆలు
 మొగనికి యెగ్గులేదని అర్థమెవరికితెలియదు । కామిత ఫలదాయకా
 యాగంటిరాయకృపానిధే ॥తల్లి॥ మామకునుపెండ్లకునిస్తివి నూను
 కల్లుడవైతివి । మామకూతురుచేసుకొంటివిమంచివికనీ వావులు । మా
 మబంటుగ చేసుకుంటివిమామకునుబంటైతివి।కామితఫలదాయక యా
 గంటిరాయకృపానిధే ॥తల్లి॥ వరుసపంచాష్టకముచెప్పినవానిస్థమునడి
 గిన । వరుసతోనెరజాణతెలిశితెవాడెఅష్టవధానిర । స్థిరముగయింప
 నుగుభావనతెలిసినతడేధీరుడు । కరుణకోరికలిత్తురట యాగంటిరాయ
 కృపానిధే ॥తల్లికిని॥

౧౦-రాగము కల్యాణి ఆటతాళము.

పల్లవి.

రాల్లాకుమ్రొక్కేరు-క్రమముతప్పి-రాల్లాకుమ్రొక్కేరు ॥

అను పల్లవి.

రాల్లాకుమ్రొక్కేరు-వరుసదప్పి-రాల్లాకుమ్రొక్కేరు ॥

చ రణ ము లు.

మెదలేటిలింగమునుడివిదెలియలేక - మెదలనిలింగముమెడగ
 ట్టుక । కదసినాదుబిందుకళలచెలంగేటి - కదలికప్రాణలింగాముగాన
 క ॥రాల్లాకు॥ జీపూడుకడతేరిచేరినచోటేది జీవుడెప్పుడుయుండుభావమే
 ది । జీవాత్మపరమాత్మజేసినప్రకృతియె తావునయుండేటితల్వాముగా
 నక ॥రాల్లాకు॥ వస్తువుతనలోనవనరొప్పుచుండగ విస్తరించిచాలవెతకి
 నట్లు । మత్తులైజనులెల్లమాయకులోనైరి వస్తువుయాగంటివరయోగి
 గానక ॥రాల్లాకు॥

అద్వైతకీర్తనలు.

౧౨—రాగము నాదనామక్రియ అటతాళం.

పల్లవి.

ంటినడుమసూటున్నదిదాటేవారికి - నదిదాటేవారికి

చరణములు.

రెండుసంగడికాయలుగట్టుక రేవుకుతిరిగేదేమిటికి । రెండుజ్యోతి
ర్ముఖమున్నచుకొని మెలుగుచుపడరళవలికి ॥రెంటి॥ చీకటిచింతలలో
పలదొంగలభయమున్నదిమనకందరికి । గురుసూత్రంబనెగుడపడిసుకొ
నిగడమకపడరళవలికి ॥రెంటి॥ లింగంపల్లెపాలిమేరదాటితెదొంగభయ
ములేదండరికి । సంగతిగమనయాగంటిశుడు సర్వముదెలిపెమనందరికి॥
ంటినడుమసూటున్నదిదాటేవారికి ॥

౧౩—రాగము నాదనామక్రియ చాపుతాళము.

పల్లవి.

దినమెమరణమనితెలియుడి ।

అనుపల్లవి.

సూతులనుపుకుటివికితగులాయగాక - తానెవ్వరోతనవారెవ్వరో॥

చరణములు.

పుట్టిబూరగమానుపూచికాచితెన్న - పువ్వులుకొమ్మలుకదలగ
ను । తొట్టనగాలికితోడిమిపూడిపోతె - చెట్టుతోవకమాటచెప్పిపోయె
న॥దిన॥ నెట్టనఅడవిలోరట్టుగుట్టులనడుమపెట్టెనెవకయీగప్రేమతో
ను । గట్టిగయీగలుతేనెతాగిపోతతెట్టెతోవకమాటచెప్పిపోయన॥దిన॥
నత్తితోడనూనెవనరొప్పగబోలి - వత్తికై నజ్యోతివెలిగించగ - వత్తి
తోనెనూనెవడలిపోవుటెకాని - వత్తితోవకమాటవదనదెలిపెనా॥దిన॥
గాలికింపదెచ్చి గూడెంటనేబెట్టి గూటిలోపలరెండు గుడ్లుబెట్టి । గుడ్లు
అలసిపిల్లలెగిరిపోయ్యేవేళ గూటితోవకమాటచెప్పిపోయన ॥దిన॥ కా
లకారణమునకాలుడుగొన్నోగ యీలాగుయేగంటియీశునితో॥వాలా
యముగనునదిలిపోవుటెకాని ఈలాగుయొందికియెఱుకేగెల్వెనా॥దినమే॥

౧౪—రాగం ధన్యాసి అటతాళం.

పల్లవి.

వాశిగయిలలోరేచకపెద్దల దూషించకయుండు ।

అను పల్లవి.

శేషశయనకుసతతముప్రియముగ సంధ్యసలిపినట్టె ॥

చరణములు.

దోషపుచ్చిపరహింసలుజేయక ఆశపడకయుండు । దేశములో
 శబాసనిపొగడిన కాశికిపొయినట్టె ॥వాశి॥ వెనగదప్పికోనివచ్చినవారల
 కసురుకోకయుండు వసుధలోపలను వేయసలింపదుపొసగబెట్టినట్టె ॥
 వాశి॥ అనులునులై యాకలిగొన్నధుల కసురుకోకయుండు । వడ్డసాది
 బహురాజాన్నంబులుచాలబెట్టినట్టె ॥వాశి॥ భక్తిభావమునబాగుగమ
 ననునబంధించుకయుండు ॥ ముక్తిమార్గమునపేక్షకుఅతివిరక్తుడైనట్టె ॥
 వాశి॥ సతులజూచిననుసైగలుచేయకమతిగలిగియుండు । వ్యతలుమా
 నిదుర్యసనములుడిగి యతీశ్వరుడైనట్టె ॥వాశి॥ సతతముయాగంటీశు
 నిసాదాశ్రితుడై తావుండుఅతులితముగబహు అనంతభూషణములలం
 కరించినట్టె ॥వాశి॥

౧౫—పచనము.

వ్రతమేవిధమునఆచరింతురోయేవ్రతమునకుశంభుడుప్రియుడౌ ।
 వ్రతశబ్దంబునకర్థంబెటువలె వ్రతులునుమాకికదెలుపరయా ॥ మంత్ర
 పిండమేవిధమునఆయను మాంసపిండమేవిధమునగతిభాశను । మంత్ర
 రాజనంకర్థంబెటువలె మంత్రచింతనంబేలాగోమంత్రంబేరీతినజపియిం
 తురోమంత్రార్పణఅధవునికల్లాయనో । మంత్రసిద్ధులైమహిలోవెలసి
 నమాన్యులుమాకికదెలుపరయా ॥ వ్రత ॥ ఇష్టముప్రాణముభావముదె
 లసిన - హృదయంబెచ్చటబాంధవకనుండును - అష్టదశకమలంబెక్కడ
 ఆనందంబేరీతినగలుగునొ - అష్టాంగంబులలక్షణములనుసర్వలింగసం
 ధానత్వంబును - అష్టతనువుగుణములుయెడబాసిన అరుహులుమాకిక
 తెలుపరయా ॥ వ్రత ॥ అక్షరములకుమొదటిఅక్షరం - ఆరుకేకుల
 మంత్రం - మందాపోజ్యోతిస్వరూపం - ఆరారులుమీరినశివతత్వంఅ

ధకులుమాకిక దెలుపరయా || వ్రత || వేదాంతంబులలోనిరహస్యమువే
యురేకు శివెలిగెటిపద్మము - నామబిందుకళలుండేతావులు నవచక్ర
స్థానంబులను-ఆదిత్యానలచంద్రమండలము ఆత్మత్రయమును గుండలి
విధమును - భేదంబెరిగిశివై క్యతనెందిన పెన్దలుమాకిక దెలుపరయా ||
వ్రత || శైవసప్తకంబునగనెటువలెషడుస్థంబులు అవియెఱువనంటివి -
షడుర్మునగలవియేవి - శైవంబులలోనిరహస్యము - సద్వివేకులై శ్రీ
యాగం గిగురుకృపచే - భావసిద్ధులెభివిలోవెలసిన ప్రజ్ఞలుమాకిక దె
లుపరయా || వ్రత ||

౧౬—మొదటి అంశము.

నిశితమోసపోతి || మోసపోతినదాశివునినే మోదిమలరగ
పూజనేయక ఆశివశివయ్యును శాస్త్రయముల అంటిదిరుగుచునూ || శివశివ
మోసపోతి || మనసుననుపంచాక్షరనియెటి మంత్రమలవడతేకడహ్య
కు - ఎనసియేహ్యకు వగలవలుకుల స్వతలుబట్టించునూ | దినదిన దీ
లాగుజుసపుచునీనరక్షకునాత్మనమ్మక - మోసనిమోహవాగ్ధిలోపల మా
సగపాలాయె || శివశివమోసపోతి || నిష్కతోసిపాదయుగళము నిర
తమునుమదినమ్మనేరక - అష్టపాదములనెక్కిప్రకృతియు ఆత్మయొచ్చుచు
నూ | కిష్టపడియూమోహాగ్నిపుడు కాలమానముకొలది దెలియ - సప్త
మగుశతకాలమెల్లనునడి పయిగాతినా || శివశివమోసపోతి || ముద
లుయిష్టాప్రాణభావముమోదమునతాదెలియగుండెన - పాదలు నేర్పురి
వర్గములుతమవరుసవాయువుకు | విదితముగ యాగంటి రాయుని విధుని
యెప్పుడుదలచనేరక - చెడగియూమోహాగ్నిలోజనియింపపాలాయె ||
శివశివమోసపోతి ||

౧౭—రాగం శరణగతి.

పల్లవి.

ఇదిగో భవరోగముల కీలనపుషధియులు |

ప్రవిమలంబైన శివభక్తులకునెల్లె ||

చరణములు.

శరణునంగముపూర్ణదంగ్రోదయమెలింగ - పరివశమెఱువలె

బైరవంబు । చరిమూర్తిపదసేవసంజీవనంబున - ధృఢనాథుకృపయెజ
రాంకుశంబూ ॥ ఇదు ॥ కమనీయరుద్రాక్షకనకసింధూరంబు - అమిత
ముగభసిత అగ్నికుమారకంబు । విమలమైనదివ్రతము వీరవిక్రమ రస
ము - రమణీయపంచాక్షరియురసభూపతియు ॥ ఇదు ॥ సతతదాసాహ
నిశ్చయమెచింతామణి - అతిశివధ్యానమెఅభిధకంబు । మతిలోన గు
రునుతియుమండూరమేగంటి-పతిశంభుసేవయేపరమార్పుతంబు ॥ ఇదు ॥

౧౨—మేలుకొలుపు.

శివశివశరణుశరణా ॥ శరణుశరణుపురాతనులకుశరణుకై వసు
మాన్యులకును - శరణునాపవిదూరులకు శివశరణులకునెల్ల ॥ శివశివ ॥
మేదరాచన్నయ్యగారికి మల్లికార్జునపండితయ్యకు - నూదరదూడయ్య
మండివలమాచగీమణికి । పాదతీర్థప్రసాదమందెడు ప్రాణలింగముతా
నునొకటై - మోదముతోశివునందుగలసినమవుగిగయ్యకునూ ॥ శివశివ ॥
కిన్నడబ్రహ్మయ్యగారికిఘనుడుకుమ్మరగుండవిభునకు - కిన్నెరబ్రహ్మయ్య
గారికికేశరాజుకునూ । పన్నుగశివవెంకమంచన పండితయ్యకు వడయ
నందికి - ధన్యుడగు గురుబసనశంకరదాసమయ్యకునూ ॥ శివశివశర ॥
పరమశివగురుభక్తవడయలపాదతీర్థప్రసాదమందెడు - పరమశివకవివ
గులక్లెసుపాదసేవకుడొక । అరుదుగఅనందముగబసవయ్యకును దాసో
హమాగ్గము - కరుణనొసగినయట్టియాగంటిగురునకునూ ॥ శివశివశర ॥

౧౩—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

అనుదినముపరమకళయెందులీనంబైన ।

ఘనులకేగాకనినుకననొకరివశమా ॥

చ రణ ము లు.

సతతనిర్మలబుద్ధిసమరక్తులరుగూడి-హితపరాత్పరము తామేలే
గుగివలెనూ । ఇతరమంతటమెలగిఇష్టలింగముజేరి - గతిత్రోవనావం
టికర్తికగుపడునా ॥ అను ॥ సకలభువనములందుసంచారియైమనసు -
వికసించిపశ్చమవీధిచొరదు|సుఖదుఃఖములబొందిసొలసియుండుటెకాని
అకలంకభక్తినాకలవియేదానా ॥ అను ॥ హరిమించిపంచేంద్రియాస

క్రిచేబ రలి - మగుకేళిత్రిగుణములుమరచియిపుడు | గురుడై నయేగం
టిగురు జేరకయున్న - మరిపలుకుటంకారగురుజేరగలనా||అనుదినము||

౨౦—రాగం - కేదారగౌళ.

పల్లవి.

బీజమిడివృక్షంబుపెంపుచేసినయెట్లు |

తాజేయుసుఖఫలముతాననభవించున్ ||

చరణములు.

సతులందు శుక్లంబు సంయుక్తమైనపుడె - కితకర్మఫలమజుడు
కెరలి వాసెన్ | మతముగానకజీవిమగ్నడై చెడి యిహి - సతతంబుకలి
మికినిచాలచింతించున్ || బీజ || హేతుగతకారణముహీనమైతనలోన-
భూతాదిపంచకముబుద్ధిచదర | భ్రాంతిపడిపరధనభ్రాంతిప్రపంచునకు -
ఏతీనాగురుడుయొనగు సౌఖ్యములూ || బీజ || నీతిమార్గమునడడునీర
జాసనుకైన - వాటమగుస్వర్గంబువచ్చుపోవు | పాటింపిహృదయాబ్జపం
క్తులనువిహరించు - నాటకుమయాగంటినాధుగనుమనసా || బీజ ||

౨౧—రాగం-కేదారగౌళ.

పల్లవి.

ఇదినమ్మరాదుమనమెన్నటికినీ | పదిలంబుగాదు యీపాటకిపుకొంప ||

చరణములు.

ఎనసిక్రిడించేటి ఎముకలెవానాలు - ఎనుగొన్ననరమాలె పం
డెకట్లు | పైనున్నచర్మంబుపైకప్పడంబిదియు - మొనసికట్టిన మలఘూ
త్రములకొంపా || ఇది || వాకిండ్లుతోమ్మిది నలుసతోదీనికి - ఆకండ్లుద
ప్పులు అనుదినంబు | మూకలైకొలిశేటి ముచ్చలేడ్లురుసుమ్మి - చేకొ
న్నజీవికిచరిసాలకొంపా || ఇది || సారంబులేనిసంసారమెసంకిట్లు - భా
రంపుకర్మమైకావలి | ఈరీతియాగంటి యీశుగానగలేక కీరక
నుతిరిగేటినిర్మూలికొంపా || ఇదినమ్మరాదుమనమెన్నటికినీ ||

౨౨—రాగం కేదారగౌళ.

పల్లవి.

అనుదినముపరమకళయైపిశ్వమంతయును |

కనుతేజయిష్టలింగముతానెకాదా ॥

చ రణ ము లు.

కలితచిన్తయమగుచుకమలంబునందుని - ర్మసామసూర్యాగ్ని
మండలమునన్ ॥ అలరుతన్తధ్యపరమాణుసూక్ష్మద్వార - జనితజగము
లకుప్రకాశంబుతానెకాదా ॥ అను॥ అదెకదనీలతోఁగదమధ్యమనెడిక
ళ - అదియువిద్యుర్దేఖయనగబరగున్ ॥ అదియునీవారిపూకాదిసూక్ష్మం
2 గుట - ఉదితమాపోజ్యోతిఁ ఓంకారమనగన్ ॥ అను॥ తలపోశి శృతివి
శ్వతఃశ్శృంగుముతియనుట - గలుగువిశ్వంబెల్ల కన్నులనగన్ ॥ వెలుగులం
దులలోన వెలిప్రకాశంబైన కలితమేగంటి గురుకరుణకళతానెకాదా ॥

౨౩. - రాగం శేదానిగోళ.

పల్లవి.

అనితేలియగముక్తికన్యకగునుపదియూరుకూటములుబరగినట్లుండున్ ॥

చ రణ ము లు.

ఆధారమగుమూలమాదిత్యవర్షమై - వేదసంఖ్యలతోడవెలయు
నొకపద్మం ॥ పాదుకొనినందులో పవనాకృతుడయ్యిచి - మీదనుక
భ్రమరంబునాదరసమీనన్ ॥ అది॥ లింగదేహమునందు బంగారువర్ష
మై - పొంగుచునుఆరింటపువ్వుగలిగుండున్ ॥ రంగుగనందులో చంగ
ల్వకొలనుండు - ఇంగితంబుగహంసచంగుననటించున్ ॥ అది॥ మాణిక్య
కాంతిచే మణిపూరకమునందు - పూనిపదిరేకుల పువ్వుగలిగుండున్ ॥
కాననములో నెక్కికప్పకాకినిమ్రొంగె - మీనములురెండెగసి భానుని
హరించెన్ ॥ అది॥ పిండండదేశమున బ్రహ్మాండపురముండు - దండిగపం
డ్రెండుమండుపులతోడన్ ॥ అండజేరుక అచటనిండుతేజంబుండు - పం
డువెన్నలబై టకుండలినటించున్ ॥ అది॥ గంహ్వరంబైనట్టి జిహ్వగ్రదే
శమున - ముమ్మూలకొనలోయిమ్ముగలదు ॥ హమ్మకొనిపదహారు తమ్మి
రేకులమీద - ఘుంఘనుచువకయింతి సమ్మతినటించున్ ॥ అది॥ జోడు
కొండలనడుమమూడుత్రోవలుగలవు - జాడదెలశితెనొక్క మేడగల
దు ॥ చూడచూడగనచటమూడువకటయ్యును - నీడగనివకకొతిమూ
డునుహరించెన్ ॥ అది॥ పాలసాగరములోపడి మేడయుగలదు - చాలు

పెయ్యుంభాలచవికెలోపలనూ । కోలాహలంబైన కొదమసింహము
గలదు - మేలుయేగంటిగురుమూలమెరిగించెన్ ॥అది॥

౨౪—రాగము కేదారగౌళ.

పల్లవి.

ఇదియుభేచరిముద్ర ఇదినిత్యమగును ।

వదిలముగసాధించ బ్రహ్మంబెయాను ॥

చ రణ ము లు.

చూపునిలచినయపుడె రూపంబుగనుపించు - చూపురూపాక
తైతేనాపగనుపించున్ । పాపమధ్యమునందు పరంజ్యోతిరూపమై - నీ
పంబునుపించుదివ్యపురుషులకూ ॥ఇది॥ అయినమగుచిత్తంబులయము
జేసినయపుడె - బయలులేనట్టినిర్భయిలుగనుపించున్ । బయలులోపల
పున్నప్రణవంబురంజిల్లు - వేయురేకులకమలవీధిగనుపించున్ ॥ఇది॥ న
త్తుయియొడివ త్తిసరసత్వముగజేసి-చిత్తమనెనమురుచేవ త్తిముట్టించి ।
చిత్తిమలినముబాపు శ్రీగురునికృపగాను - ప్రత్యేక్షమేగంటి పతిగాను
పించున్ ॥ఇదియు॥

౨౫—రాగము కేదారగౌళ.

పల్లవి.

ఏటిశీలమువ్రతముఏటిసుఖముమాటనిజముగజిహ్వామరియుండవలదా ।

చ రణ ము లు.

అవిరళంబుగపరిపాకవర్జితమైన - వివరింపబొంకుమరివిడువవల
దా । భవిచూడరాదనుచుభావమందున్నట్లు - సవిశేషమునపరసతికుం
డవలదా ॥ఏటి॥ ఎదటియవగుణములకుయేహ్యబుట్టినయట్లు - మదికో
క్కెలుడిగినెమ్మదినుండవలదా । కొదవీరరతికెళ్ళికొల్లలాడినయట్లు - క
దసిలింగముమీదకనుగొనగవలదా ॥ఏటి॥ రోసిమలమూత్రములరోత
బుట్టినయట్లు - ఆశపరద్రవ్యములఅట్లుండవలదా । కాసుమీదనువాం
ఛకలిగినాయాగంటి - యీశమీదనుధ్యానమిచ్చునుండవలదా ॥ఏటి॥

౨౬— మేలుకొలుపు.

హరహర తేరువుదుగో॥ తేరుయిదుగొప్రకటముగతన దివ్యహృద
యమునందుద్వాదశ । నీరజంబునమోగుప్రణవమునిండియుండగను॥
హర॥ అలరుతనునను తేరుయెందు అరుచక్రములందుయిరుసాక - బలి
మిగలకుండలియుమీదను పాదుకొనియడిని । నిలచిడెబ్బదిరెండువేలా
నిగమనాడులసంతనంబది - చెలువమమరుగప్రాణవాయువుజీనసూత్ర
మునూ ॥హర॥ పట్టువిడుపులయెందుయింద్రుడు పరగిమనసున వుండు
చంద్రుడు - నెట్టికొనికన్నులనుసూర్యుడు నెళవుమీరింగనూ । మింటి
వాయుపుబ్రహ్మగమనముమీనకేతనుతండ్రిగలడట - ఇట్టిదేవతలుండు
స్థళములుయిదిగొదెలియగను ॥హర॥ చెవులుశ్రోత్రముచేతనంబులుచ
క్షుమధ్యసుషుమ్నాశము - రవియుమించినస్ఫటికవరము రంగమంట
పము । స్తవముచేయనువశముగాదిది చాలయూర్ధ్వవమండలంబుల-
భవుడుయూగంటీకుమెలగే భావపుష్పకమూ ॥హరహర తేరువుదుగో॥

౨౭— రాగం ముఖారి-ఆటతాళం.

ప ల్ల వి.

అరయగపూర్వాచార్యులునడచిన అదియెమతముమాకు ।

అ ను ప ల్ల వి.

గరిమెతోగురుజొసగిన శివదీక్షకారణంబుమాకు ॥

చ ర ణ ము లు.

దేవులకెల్లను దేవగుపార్వతి దేవితల్లిమాకు । కావునమహేశ్వ
రుడగురుద్రుడుకన్నతండ్రిమాకు ॥ అర ॥ నిరతముభూతిత్రిపుండ్రము
దాల్చుటనీమకంబుమాకు । పురహగునేత్రోద్భవరుద్రాక్షలుభూషణం
బుమాకు ॥ అర॥ ప్రతిదినమునుశివతత్వవిచారముపరమార్థముమాకు ।
ప్రవిమలషడ్విధస్తుద్రవ్యముభావార్పణమాకు ॥ అర ॥ అవిరళలింగని
వేదితద్రవ్యముఅతిశయమునుమాకు-కునలయముగ యూగంటీశ్వరుడు
గురుదేవుడుమాకు ॥ అరయగ ॥

గురువైన యాగంటి లక్ష్మప్పగారు శిష్యులైన చిట్టప్పగారు
అరిశ్యకొండ గృహకు తపస్సుకు వెళ్లగ వకనాడు భోజనకాల
మందున వీరి మనోనిశ్చయము కనవలెనని యాగంటి ఈశ్వ
రుని వ్యాఘ్ర రూపముగ వచ్చియున్న సమయంబున లక్ష్మప్ప
గారు కనురెప్ప చలించి తావు విడిచి వెళ్లగ శిష్యులైన చిట్ట
ప్పగారు పరాకు చెలుపుట.

౨౦—రాగం శేడారగాళ.

పల్లవి.

అదియేమిగురుడనీవట్లపురికెదవు ।

తెరవునదిపులిగాదు దేవుడితడనుమీ ॥

చ ర ణ ము లు.

స్తానసంధ్యయునిష్ఠస్థింబులేమాయ - పాయకనునీలోనుపలు
కులేమాయ ॥ పూయకట్టెనునమ్మిమనసులోతెగలేక - అతడువచ్చిన
యపుడెట్లపురికెదవు ॥ అది ॥ మొదటిమాటేమాయమూలంబులే
మాయ - సదమలక్రయలన్నిజాడలేమాయ ॥ చదివినందుకుమూడు
లక్షలయాభై వేలు - గ్రంథములుయిలలోనుకొదవుందిగురుడా ॥ అది ॥
అంగశుద్ధిమాయలింగశుద్ధిమాయ - అంగజపమేమాయలింగమేమా
య ॥ అంగజుడుయాగంటిఅయ్యవచ్చినయపుడె - అంగకట్టెననమ్మి
అట్లపురికెదవు ॥ అదియేమిగురుడనీవట్లపురికెదవు ॥

౨౧—రాగము పూరికల్యాణి ఆటతాళము.

పల్లవి.

నేనుపోతానాకు సెల్విమ్మి-టలక్షమప్ప-నేనుపోతానాకు సెల్విమ్మి ॥

చ ర ణ ము లు.

మట్టలో, నిల్వలేకగట్టిజేసుకొనినీవు - అట్టెనిల్వలేకనీవుపారిపో
తివి । గట్టిగనీప్రాప్తిల్లుఘనమోహములచేత - చట్టవిడచేకాలమాయ
యేమిచేతుగురుడ ॥ నేను ॥ గట్టిగనీప్రాప్తిల్లుఘనమాయమూడులక్షల -
ఏబై వేలగ్రంథములుకొదువవున్నవి । ఎల్లనీవుఅల్లజెప్పిఆధారమైయుం
టె - మల్లినచ్చినిన్నుకొంచపోతానుగురుడా ॥ నేను ॥ రూపములారూప

మైయ్యితద్రూపమయ్యితానువచ్చి - రూపములొప్పు లివలెవచ్చితాను!
 రూపములొయ్యాగంటిపతిరూఢినందీశు - ఏపుమిరి? న్ను కొంచపోతా
 నుగురుడ || నేనుపోతానాకు సెల్విమ్మి ||

గురువైన లక్ష్మప్పగారు పలుకుట వచం.

౩౦—రాగం శేవరగాళ.

పల్లవి.

ఏడవున్నా వనుచుఎతుకుదురచిట్ట | మాయలోపడవే? పోతివిరకొడకా ||

చ రణ ము లు.

నట్టిసంధ్యలువార్చివర్ణి వర్ణుచునేను - దిట్టమనె గురునాథుడృష్టిగి
 ననైతిన్ | అట్టైఓంకారమనెఐదింటిలోదిరిగి - దిటముదప్పినకుక్కచం
 దమాయబ్రతుకూ || ఏడ || మూడుసంధ్యలువార్చిమునిగినేపోతినే - వక
 సంధ్యవార్చితావై పుగపోయెన్ | మతితెలసినుజ్ఞానమండలాపతికలసి -
 హితప్రదప్పితిరిగేటివెతలునాకేలే || ఏడ || అష్టదశమునలేదు ఆకారమున
 లేదు - త్రికూటమార్గమునలేదుదివ్యమునలేదు | చెపలముగకనురెప్ప
 సోకినప్పడెనీవు - ఉపముగయ్యాగంటిపతిజూడలేద || ఏడ ||

యాగంటిలక్ష్మప్పగారిచెల్లెలు చెప్పినది.

౩౧—రాగం మఖారి అటతాళం.

పల్లవి.

ఓరిపంచబాణనిన్ను పులికిపాలుజేసినా-నిన్నగ్నిపాలుజేసినా |

అ ను ప ల్ల వి.

నాటశివుడునాకుప్రాణనాథుడౌటయెలుగవా ||

చ రణ ము లు.

చిగురుటిల్లుచెరుకుటిల్లుపువ్వుటంబులువెయ్యగా | భోగినీకువెలు
 చుగానిశివయోగినీకువెలుచునా || ఓరి || అంగసంగనిన్నుజూచిఅల్కుచుం
 దునుమన్నద | లింగసంగనిన్నుజూచిలెక్కచేయవచ్చునా || ఓరి || స్వామి
 నద్గరుమూర్తియాగంటిరాయునికొల్వగ | వేయుమాటలేలనీకువలజూ
 కవచ్చున || ఓరిపంచబాణ ||

—*(బనగానపల్లె - పూదోట వీరప్పయ్యగారి శిష్యులు)*—

లింగావధూతగారుజెప్పిన కీర్తనలు.

౩౨—రాగం కేదారశాశ.

పల్లవి.

అమితముగపూతోటనాత్మరామునిపదము ।

విమలభక్తినిపూజవెలయజేసితిని ॥

చ రణ ము లు.

జనియించిఅవుకులొసంచరింపుచునంత - బనగానపల్లెలోపల
భక్తిమెరతున్ । చనివీరక్షేత్రమునసద్గురునిగనిమొక్కి - గుణరహి
తననుముక్తికృపసేయమంటెన్ ॥ అమిత ॥ గోవునిడచినయట్టి కుట్టివర
లిసరితి - అవనిపతి నెడబాసి అలపరచగ । వివరించి నామొరవినితీవ్ర
ముగవచ్చి - శివయోగినన్ను కృపజేసిరక్షించెన్ ॥ అమిత ॥ హరుడు
తనకునుదివ్యఅభయహస్తంబిచ్చె - గురుడు తీర్థాదులును కృపజేయు
చున్ । విడిచినపూదోటవిభుడుమోక్షముతనకు - కరతలామలకము
గకరుణించినాడు ॥ అమితమగుపూతోట॥

౩౩—రాగం కేదారశాశ.

పల్లవి.

అమితమగుశివయోగమభ్యసించియునేను ।

అమనస్కమైబైట ఆటలాడుదును ॥

చ రణ ము లు.

అట్టెహంసలమీటి అద్విమధ్యంబునను - గట్టిగన్వర్షమగుకమ
లాంతమునను । పట్టెనటంకారప్రణవాక్షరమునతా - ద్రప్టవై గూర్చి
నేతేజరిల్లితిని ॥ అమిత ॥ సోమసూర్యులమించిసంపుమెరయుచునెపు
డు - సామగానముచేసిసంతోషమునను । ఆముకొనిసర్వమునునట్టినిగ
మాంతమున - హేమద్వయంబగుచుయేనువెలగుదును ॥ అమిత ॥ మి
తిలేనిఅర్కులునుమెరసికూడినయట్లు - ప్రతిదినములోబైటప్రబలుచుం
డున్ । అతితుర్యమగుతోట నాత్మరామునిగలసి - సతతమునునిర్వై
టసంచరింపుదును॥ అమితమగుశివయోగమభ్యసించియునేను॥

౩౪—రాగం కేదారిగాళ.

పల్లవి.

నేనెనన్నియుగాక నెరనిరామయుడనై ।

నేనెనిరాలంబ నిజవస్తువగుదు ॥

చ ర ణ ము లు.

జగములనునిర్మింతునంపూర్ణముగనేను - జగములకువెలిలోన
చాలప్రబలుదును । జగములకుదూరమైనర్వసాక్షినిచగుచు - జగము
లునునాశూన్యజలమునవెలుగున్ ॥ నేనె ॥ ఒనరనేనున్నరావునమహా
గూఢమగు - కనలేరుసురులుమునులుత్రిమూర్తులును । వినుడిశృతిశా
(స్ర)ములవిమలగాయత్రినా - ఘనసస్వరూపంబుకనికానలేరు ॥ నేనె॥
పరమసాకారతత్వదమనెమిగిలితుడ - కరతలామలకముగకనుపడుదునె
పుడున్ । నరయనిర్లేపులకునిజభక్తవరులకును - పరికించపూదోటపై
ప్రకాశింతున్ ॥ నేనెనన్నియు ॥

౩౫—రాగం కేదారిగాళ.

పల్లవి.

నిజగురునికృపనునేనిశ్చలానందమున ।

సుజనవృత్తినిబైటసాంపుమెరయుదును ॥

చ ర ణ ము లు.

చుట్టితలక్రిందైనసూక్ష్మకుండలిరేచి - పట్టిబిందునుదివికిణార
జిమ్ముచును । అట్టెనయనాగ్రమునలగ్నినేత్రముదెరసి - గట్టిగసర్వము
నుగాల్చిమెరయుదును ॥ నిజ ॥ తలచిచూడగబైటతరుచుమెరుపులతో
డ - బలసిశతకోటిరవిప్రభలవెలుగుచును । అలరునాభోజ్యోతి అంత
రంగమునందు - నిలచినుజ్యోతియైనిండివెలగుదును ॥ నిజ ॥ అరయ
శాంభవితుడనునతిసూక్ష్మపదమగుచు - నిరతమునుసద్గురుడునిండి మె
రయగను । తరుచైనపూదోటధర్మాత్మనంటినే - నరయలోవెలిమర
చినతితుర్యమగుదున్ ॥ నిజగురుని ॥

౩౬—రాగం శేషారణ్య.

పల్లవి.

మృత్యువునుదరిమియర్తిలిమూలకందమున ।

నిత్యశాంతుడనగుచునేనెవెలుగుదును ॥

చరణములు.

పరమహంసై నేనుపరమాణుముఖమునను - నరుదుగజన్మించి
యప్పుతకరమగుదున్ । మరియునాపోజ్యోతిమధ్యనద్భుతముగ - పర
మమృతజ్యోతిసై ప్రజ్వరిల్లుదును ॥ మృత్యు ॥ త్రివిధశృంగమూలకడది
నకరనిమధ్యమున - వివరించసహస్రదళవిశదగృహమునను । సువర్న
మెరుపులదివ్యజ్యోతిపుంజముతుదను శివరూపమైననుచెలగిక్రీడింతున్ ॥
మృత్యు ॥ సగుణనిర్గుణమగుచుసర్వభూతములలో- సుగుణవృత్తినినేను
చొచ్చివెలుగుచును - నిగమగోచరమగుచునిలచిదీవిపుచును - అగ
ణితంబగుతోటనాత్మరాముడనై ॥ మృత్యు ॥

౩౭—రాగం శేషారణ్య.

పల్లవి.

ఉన్ననిలోనిలచిటంకారరహితమై ।

తన్నయానందమునతానెనిజమగుదున్ ॥

చరణములు.

అందిబంధించియును అనిలుపరమటజొచ్చి - పొందించిప్రణవ
మునబిందుసమగూర్చి । చందపుచిదాగ్నిచేచేతన్యములుజెరచి । బిం
దుమధ్యనుచిదాబింబమైమెరతున్ ॥ ఉన్న ॥ దృష్టితుదనిలచితనుదినకరు
నిగతిప్రభలి.- అష్టప్రకృతులుజొచ్చిఅంటిమెరయుదును । ద్రష్టనై స
హస్రదళపద్మముననేనెపుడు - ఇష్టలింగముయగుచు యేనువెలగుదు
ను ॥ ఉన్న ॥ అజపాక్షరసిమొదలు గానంతవేదములు - భజియింపరాన
ట్టిపరమాత్మయగుచున్ । విజయమైపూదోటవిభునిరూపైనేను - అజ
పదంబై తానుఅతితుర్యమగుదున్ ॥ ఉన్ననిలోనిలచి ॥

౩౮—రాగం కేవారగాళ,

పల్లవి.

కలసిసర్వోద్రియములకలియకనుసుజనులును ।

నిలచిత్తవల్యముననిండివెలుగుదురు ॥

చరణములు.

తలచగురుపుత్రులునుధరణిపైజన్మించి - కులగోత్రములుగల్గి
కులరహితులగుచున్ । వెలయుస్థూలాంగమునవిజ్ఞానపురుషుల - జ
లధిలోరవియుఅంటెంటనట్లున్ ॥కల॥ కుజనసంసారులలొకూడివర్తింపు
చును - సుజనసంసారులైసౌంపుమెరయుచును । నిజస్థానముననారుని
లచినిర్వాణులై - అజపదంబైబైటనంటివెలుగుదురు ॥కల॥ గురునిక
రవీర్యముననరుదుగనయోనిలో - ధరబుట్టిసిసుతులుశరజనేత్రులునై ।
సురచిరంబగుతోటనుగుణరామునిగలసి - పరమపదమునయెపుడుబలసి
ప్రబలుదురు ॥కల॥

౩౯—రాగం కేవారగాళ.

పల్లవి.

పట్టెనపూదోటపరమాత్మకృపనునే ।

కొట్టికర్తులతుదనుగోచరింపుదును ॥

చరణములు.

విజ్ఞాననేత్రంబువిదితముగదెరచియును - అగ్నిముఖమునగాల్చి
ఆనందమునను । సుజ్ఞానమైనట్టిజ్యోతిస్వరూపమై - ప్రజ్ఞతోసహస్రదళ
పద్మమునమెరతున్ ॥పట్టె॥ అప్తదిక్కులుపుధివిఅంబరముఆముకొని -
ద్రష్టగుచులోబైటతరలకనుప్రబలున్ । ఇష్టమగువేదాంతయేకాక్ష
రుండనై - నిష్ఠతోఅమృతపదనియతమైయ్యుండున్ ॥పట్టె॥ సుగుణమై
య్యున్నట్టిసుజ్ఞానకరముపై - సగుణనిర్గుణమైనసద్గురునిగనుచున్ । అగ
ణితంబగుతోటనాత్మరామునిగలసి - నిగమగోచరమగుచు నిండివెలు
గుదును ॥పట్టెనపూదోట॥

౪౦—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఇన్నిభ్రాంతులదిరుగు ఇలమీదజ్ఞానులకు ।

ఎన్నివిధములమోక్షమేలసిద్ధించు ॥

చ రణ ము లు.

చెరువుకుంటలలక శత్రుములపైయాశ - గురుతువనములలక
కూపములక । వరదేవళములాశవసుధవేల్పులక - సురపూజనము
లాశశుచినిపైక శిన్నీ ॥ బలిమిరాజ్యములాశపరసతులపైక - చల
నచుట్టములాశవడ్డుచులక । మెలగుచేలములాశమెరుగుసాములక -
మలినకులములక మాయపైక శిన్నీ ॥ ఎనయన్నేహములాశయి
ల్లాలిపైక - ఘనసుతులపైయాశకలిమిపైక । జననిజనకులకజన
భోగములక - ధనధాన్యములకతనువుపైక శిన్నీ ॥ ఉపవాసము
లకఉపనయనములక - నిపుణయజ్ఞములాశనిధినదులక । జపత
పంబులక వణ్ణతంబులక - కపటశాస్త్రములాశ ఘనశృతులక ॥
శిన్నీ ॥ తనరయోగములాశధ్యానధారణలాశ - మునివేషములక ము
క్తిపైక । వనరపూదోట కేవలశూన్యమునగూడి - మనసు తన్మయ
ముజెందినకలణగుణ ॥ ఇన్నిభ్రాంతులదిరుగు ॥

౪౧—రాగం శైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

పలువలై గురువంచనలుచేయుకూరులనుయిలపై ననిలబెట్టిరామ ।

అను పల్లవి.

చిలుకుటంబులుచేశించిమేనులుచాల చీకాకుజేతురోరామ ॥

చ రణ ము లు.

బలుక్రొవ్విగురుసుతులపరిహాసకముజేయుబ్రహ్మలనుమహిలో
నురామ । చలముచేబంధించి చనువెంటచరులలో చావుడనిద్రోతురో
రామ ॥ పలు ॥ స్వామిద్రోహులబట్టి జర్జరిభూతముల యమభటులుమొ
త్తుదురురామ । సామజంబులచేతనలియద్రోకించిననుచచ్చిచావనిజె
డులురామ ॥ పలు ॥ తామసులకుదయించి తరుచుయాతనలందుదయలేక

ద్రోతురొరామ । ఏమిజెప్పుదునయ్య యిట్టిజీవులదుఃఖ యీశపరమేశ
పూరామ ॥పలు॥ కులగర్బులై దేశకునిమీదకోపించిగుడ్డెట్టిజేసిననురా
మఃపలువరించక నేత్రములుగోరుగండ్ల చేపట్టి వెగరింతురోరామ ॥ పలు॥
కెఱలిముక్కునుచెవులుకీచిపారగకోశికిలకునగుమనుచురామ । మొ
రలుబెట్టగ గోశిమురికిభక్షించుడనిముసలముల మొత్తుదురురామ ॥పలు॥
తులువలును పెద్దలనుదూషించెజనులను జిహ్వముడ గోయించురామ ।
ప్రళయమునకై నయాపాపాత్ములకుసుఖముప్రాప్తించదయ్యెపూరామ ॥
పలు॥ నీపదాబ్జములుమది నెరనమ్మియున్నట్టి నిజభక్త వరులకునురామ ।
ఆపదలులేకచిదానందులై యెపుడుఅమృతులై యుందురోరామ ॥పలు॥
పరికించిశిశుహత్యబ్రహ్మత్యగోహత్య మరియుస్త్రీహత్యలకురామ । ధర
పై నప్రాయశ్చిత్తముగలదుయని శృతులుమొరిసిసాటింతురోరామ ॥ప
లు॥ గురునినరుడనిజూచిగురునిపై ద్వేషించికుజనులకుమీరెగతిరామ ।
అరయప్రాయశ్చిత్తమవనిపై లేదయ్యె స్థిరమైనపూదోటరామ ॥పలు॥

౪౨—రాగము నాచనామక్రియ - ఆటతాళం.

పల్లవి.

౦ దరిజేర్చుకడతేర్చుధాతనై తివిమాకు భీతులేటికియెఓరామా ।

అను పల్లవి.

ఈతనేర్చినవీరగురుడుమాతలిదండ్రు-నూతనముజేసెనోరామా॥

చరణములు.

తండ్రుగర్భములోనుదాహమాహారమై - తగిలుంటికోన్నాళ్లురా
మా । మాతృగర్భముజూచిమన్న మొదలుగ బీజమాయగా కొన్నాళ్లు
రామా ॥ దరి ॥ చిప్పలోముత్యంబు చినుకువలెకోన్నాళ్లు చిక్కుబడినే
నుంటిరామా । మలమ్మాత్రములగుంటమాయనేగయిలోను మాతల్లి
గర్భమునరామా ॥ దరి ॥ తల్లిగర్భములోనుతగుతొమ్మిదినెలలు దాహ
మేమెరుగనోరామా । మురికిగర్భములోనుముద్దయెకోన్నాళ్లు - ము
నిగి తేలుచునుంటిరామా ॥ దరి ॥ తల్లిగర్భమువెడలిధరణిలోకొన్నాళ్లు
తపసివై నేనుంటిరామా । తెక్కలిరిగినపక్షివలెనేనుకొన్నాళ్లుదుఃఖమే
మెరుగనొరామా ॥ దరి ॥ పాలువెన్నలుద్రాగిపారాడెనాడువృథాప్రా

యమునకొన్నాళ్లు రామా మలములో బారలుచును మరొకొన్ని నములు
మర్యాద నేనెరుగరామా ॥ దరి ॥ పదునైదు యేండ్లనై పలువనై నేబహు
తులువ నై నేనుంటిరామా - అదుగొముప్పది యేండ్లు వంటి భామలత గిలి
శుంరన్దై నేనుంటిరామా ॥ దరి ॥ వన్నె వాసియు లేక వసుధలో కొన్నాళ్లు
మసలో నబడియుంటిరామా - మసయ నేసంసార మత్తుండనై నేను హిం
స తెలియక పోతిరామా ॥ దరి ॥ హింసలో యీవు పము యీసారి దొరికె
మరిహంస చేజిక్కితినిరామా - తలిదండ్రులెందరో దెలుపతరము గాదు
తారక ముయెఱుగనొరామా ॥ దరి ॥ వారసేయక వీరగురుడు మాతలి
దండ్రు నూతనము జేసెనోరామా ॥ దరి జేర్చు ॥

౪౩—రాగం శ్రీహరగౌళ.

పల్లవి.

ఘనకోవెల స్వరము కాకులకుగానట్లు ।

చనటులకును జనాశశబ్దములు చొరవూ ॥

చ ర ణ ము లు.

గర్విం చి కర్తృటులు ఘనులమని చెలగుచును - పరికించమహిలోన
పలువలగుచున్ । పరమయోగులచూచి పలుమాటలాడుచును - సార
దిసూకరముగ తిసాంపుమెరయుచునూ ॥ ఘన ॥ కలకాలమును విషయ
కాంక్షలను దిరుగుచును - చెలిగి విత్తాపేక్ష చెయి జాపుచున్ । లలనయో
నికి నెపుడు లలితముగ నాసించి - మలినులై యమపురికి మరలిపోవుదురు ॥
ఘన ॥ పట్టి సర్వేంద్రియముల బంధించినేరకను - పట్టుబడి సంసారభాం
తులను చిక్కి । గుట్టెనపూదోటగురుమూర్తిదెలియకను - మిట్టి మృత్యు
వుచేత మిడిసి పోవుదురు ॥ ఘనకోవెల ॥

౪౪—రాగం శ్రీహరగౌళ.

పల్లవి.

ఎంతచిత్రితమొంది ఎనసిచూడగమదిని ।

సంతముగురుమూర్తి సదయుడై వెలుగున్ ॥

చ ర ణ ము లు.

పడియున్న కుండలిని పవనమును నెగయించి - కుడియెడమబంధిం

చిగూర్చిననిలుచే । నడిమివాకిలి దెరచినడచిపశ్చమవీధి-గడచితూర్పున
పరునికదసిచూడగనూ ॥ ఎంత ॥ సత్తువర్తముకళలుసర్వమునుఆము
కొని- మొత్తముగముమ్మాలమొనసిప్రబలగనూ । చిత్తపీఠముమధ్య
చిత్తి-రణములతోడ-హత్తిపరంజ్యోతియైయమితమైమండు ॥ ఎంత ॥
అకలంకమైనట్టిఅద్భుతజ్యోతిపై-సకలాత్ముడై గురుడునంచరించగనూ ।
ప్రకటముగపూదోటపరమాత్మనంటినే- సుఖయగుచుఅనందసాంపుమె
రయుచునూ ॥ ఎంతచిత్రిత ॥

౪౫-రాగం కేవారగౌళ.

పల్లవి.

అరయశునకములకు ఆజ్యమిందనియట్లు ।

గురువాక్యములుదుర్మార్గులకుహితవెట్లు ॥

చరణములు.

మరిమనొచలనములమాయయోనులనెపుడు - తిరిగిజీవులుప్ర
కృతిదేహవాసనల ॥ అరసికర్తములబడిఅంధులైదిరుగుచును- గురు
సుతులమహిమతముకోరితెలియకనూ ॥ అర ॥ బలిమిచేకాలసర్వముచేత
కాటుపడి-తెలివైనతనపూర్వదేహంబుమరచి సొలశిబాగ్రస్వప్నసుషు
ప్తులనుదిరుగుచును - పలువరింపుచుకర్తపాశబద్ధులునై ॥ అర ॥ గ్రామ
సూకరముగతిగర్వించిదిరుగుచును-యేమరకపాపములు యెపుడుచేయు
చునూ । కోమలంబగుతోటగురునిగూడకగద- పామరంబునయముని
బారిపడియెదరూ ॥ అరయ ॥

౪౬-రాగం - కేవారగౌళ.

పల్లవి.

గాలి నెగసినవొగుడుగతినిదిరుగుచుజనులు ।

మూలమెరుగకయోనిముఖములనుదిరుగు ॥

చరణములు.

చెడిజీవిపూర్వవాశితజన్మమునుమరచి- చెడుగూపమగుప్రకృతి
జన్మమగుచు ॥ కడలేనిసంసారకారడవిలోచిక్కి-వెడలినిజగురునెరిగి
వెలయుబట్లుగును ॥ గాలి ॥ పంచమహాపాతకముపరికించిజేయుచును-ఎం

చిపరవిత్తములహితవుకోరుచునూ । కొంచమగుదున్దనుల కూడిచెర్చింపుచును - వంచించిపరనతులవడిసిపట్టుచును ॥ గాలి ॥ తలచిసుజ్ఞానులను దయలే తిట్టుచును - కలకలనగివారిగాసిపెట్టుచునూ । బలిమైనపూదోటప్రభువునంటకగదా - మలినులై యిలలోనుమడిసిపోవుచురూ ॥ గాలి ॥

౪౭ - రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఏమిజేతునుధరలోహీనమనుజులబ్రతుకు ।

శ్రేమమునసన్గురునిచేరుపెట్లగునూ ॥

చ ర ణ ము లు.

కామవ్యసనములధరకరుగుచునుపురుషులును - పామరతనతుల వెంబడివిరుగుచున్ ॥ కోమలాంగులముఖముకోరితముజూచినను - పేమమయమగుగురునియెగుగుపెట్లగునూ ॥ ఏమి ॥ ముదముతోనతులమల మూత్రద్వారముదూగి - తుదమొదలెరుంగకింతులచేతనగుచున్ ॥ అధికమోహముననతిసగరపానముజేయ - పదిలుట్టై తానమృతపానియగు పెట్లున్ ॥ ఏమి ॥ దుర్మనంబులమనుసీచూపులచలాత్తులై - కర్తవ్యమై సతులగవసిరితిచేయన్ ॥ ధర్మమగుపూగోటధాతనంటకజనులు - నిర్మలానందముననిలచుపెట్లగునూ ॥ ఏమి ॥

౪౮ - రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

హితవుజెచ్చెదమనసయెఱుగవెనీలోన ॥

అతితుర్యమణులింగమందునివుగలనే ॥

చ ర ణ ము లు.

మరియునాశివకరముమధ్యనిజగురువదము - గురిమీరినామన సుకూడుండమనినన్ ॥ పరిపరివిధములనుపరువులై ప్రిపబ్రహ్మ - మెరుపనె టిచొకుననుమెదిపెదమనిన్ను ॥ హిత ॥ ఎన్నిజెప్పిననీపుయెఱుకమగుచుగ కను - కన్నుగానకనీవుఅన్నిటరిగెదవూ । యిన్నాళ్లవలెగాదుయిపుడురా మునిసెలవు - నిన్నుగురువులినోటనేడువేసెదనూ ॥ హిత ॥ అప్యశాశముల నేబంధాచులిడిపించి - దుష్టాత్ములకునీవుయొగవేమనసా । యిష్టమెరిగి

ప్రకృతిచేష్టలచేసినను - నిష్ఠతోముమ్మాలనిలిపెదనునిన్ను॥ హిత॥ అజ్ఞానమనియేటిఆవరణమెడలించి - సౌజ్ఞతోగురుపదముఁడతెలియకను । ప్రజ్ఞతోనినుబట్టిపంచభూతములదర - సుజ్ఞానఖడ్గముసచూర్ణమునుజేతు॥ హిత॥ మట్టుబెట్టియుమనసమర్చవీగినతీసి - దిట్టపై తుదనమృతతేజమునముంతు॥ పట్టయినపూదోటపరమాత్మపదమునను - గట్టికై వల్గంబుకడువేట్కనుంతు॥ ॥ హితపు ॥

౪౯—మంగళహారతి.

పుండరీకాక్షునకు భువనాంతరంగునకు - చంద్రదానవమత్తఖండితునకు । కుండలిశయనునకుఘోషస్వరూపునకు - విండివెలిగెటితోటనిజరాముకు ॥ జయమంగళం॥ మంగళముభక్తజనమందిరనివాసునకు మంగళమువిలసద్రుమాధునకును । మంగళముశతకటి మార్తాండతేజానకు - మంగళముపూగోటలింగమునకు ॥ జయమంగ॥ ఓంకారిపుగుఘనకుఁదధిసంచారునకు - సౌంకముగభక్తజనపూజతునకు । శంకరస్వరూపునకుసర్వా జనమునకును । అంకితోటపరమాత్మునకును ॥ జయమంగ॥ పంచభూరాత్మునకుపరిపూర్ణచంద్రునకు - పంచముఖునకు జగద్భరితునకును । పంచాగ్ని నేత్రునకు పరమదయాళునకు - పంచాంగనుగుతోటపరిపునకు ॥ జయ॥ అక్షరాకారునకుఅమృతస్వరూపునకు - అత్యములగుచక్కలొలత్వమునకు । అక్షరాశీతునకు అనిసూత్మరూపునకు - గిత్తిమమముతోటరామునకును ॥ జయమంగ॥

౫౦—రాగం ముఖారి త్రిపుటతాళం.

పల్లవి.

రామరామచంద్రుమైద - నీల రామునిగనగానెరుమైదా ।

అను పల్లవి.

రాముపాదమనన్మిథుమైన భక్తప్రబలులగనిమొక్కుతుమైద ॥

చరణములు.

మూలనుంత్రిమునెరుమైద । తోట మొనసివిస్థిరిల్లుతుమైద ।

పూలుసింఁగెలువససతుమైన । భూతపుంజమునిండునెరుమైద ॥ రామ॥

స్థూరిముగ్గునగుమైన । తోటనులుచగివాచుకుమైన । చుట్టునుజగి

తిరుగుచున్నాడు । ముక్తిపట్టువాకిటకావుతున్నాడు ॥ రామ ॥ అష్టదశము
మీదనున్నాడు । నీవుఅంటిచెరించవెతున్నాడు । దృష్టాంతముజూడుతు
న్నాడు । నీలోదివ్యమైయుండునెతున్నాడు ॥ రామ ॥ అజ్ఞానవలదాటితున్నా
డు । పరాడుకరుపువ్వులుమీరితున్నాడు । సుజ్ఞానశలనెగసితున్నాడు । చం
ద్రసూర్యగిరులుదాటితున్నాడు ॥ రామ ॥ మండలత్రయమునతున్నాడు । మా
త్తాండంబమురీలినున్నాడు । దండిజగములంటితున్నాడు । పువ్వునిండివ
లుగుటనున్నాడు ॥ రామ ॥ తొమ్మిదోస్థమునతున్నాడు । హృదయగర్భ
నిలువచగున్నాడు । ఘుమ్మనపద్మచులునున్నాడు । నీవుగ్రోలిమీనుమరుపు
తున్నాడు ॥ రామ ॥ జ్వలనసుధురములున్నాడు । సహస్రరేకులజారుతు
న్నాడు । అడవునానెరున్నాడు । చాలయేటభుమికిపారుతున్నాడు ॥ రామ ॥
ముగియకుదనునిలచినున్నాడు । నీవుప్రీతిచూడవెఱుపునున్నాడు । చక్రి
గనీయమటనున్నాడు । చంద్రచాయపువ్వుండునెఱున్నాడు ॥ రామ ॥ చోక్క
యైవఁబ్రేతితున్నాడు । గుర్రగ్రక్కుననిలగెఱున్నాడు । ఎక్కువపూనోటను
న్నాడు । గురునియోపదమంటనెఱున్నాడు ॥ రామ రామనగి టె॥

५०—मैत्रिक सुख

మేలుకొనవేపిరయో, - మేలుకొను పూచోటనగి । మేలుకొ
నునా తెలివిమస్యను మేలుకొనసయ్యా ॥ గురుపతీ మేలుకొన ॥ కలిగుతుట
ప మేనుగూడగ - గగనమున నుదయించెచంద్రుడు । చెలగి చక్కగ
ములుయెగ నెను కలువలికలించె - కలిగినగుముఖ కాంబినిండునకనక
గిరిపై చుక్కపాడిశను । చెలగి పుగుడునిరాకలకు చేరిను మేలుకొని ॥
గురుపతీ ॥ మేటిగూరల్ దివ్యస్రంజము మేడ నుండును చుగూళను - లె
టదెలిపెనుమృగముమాయను తెలిసివ్రుంగె । మేటిగేగి మోసాములేచి
గపుట్టపై నెరమంటలెగశను - మేటిసర్పముఊర్జిముగ్ధు మెరిసికడగ
నూ ॥ గురుపతీ ॥ చలువగాలియువిసరిపాగను జలచరాదులు చొక్కించ
ను - జలజపత్రముమీదహంసము చెలగి నటియించుక । కలువలును
ముకుళించ కాంలియు కదనిధుసనాంతరమునించెను - చెలగిచక్రములే
కమైతుదదివికియెగయగనూ ॥ గురుపతీ ॥ సుపర్వ శిఖలుగి శూర్పుననుం
దరులుగావములు ॥ గి - గురుపతీ ॥ గురుపతీ ॥ గురుపతీ ॥ గురుపతీ ॥

తీవ్రమెరుపులనా త్తజ్యోతియుత్రికూటగిరిపై ఉదయమాయను - శ్రవణ
తోనిర్భయిటచిదాభాస్కరుడుప్రబలెన్ ||గురుపతీ|| కుసుమస్వాధులు క
దసితుమ్మెదగుంపులునుపూదేనెగ్రోలెను - పశిడియై కెలచిలుకలునుష
ట్ఫలములకుయెగళెన్ | మసలుచునుమరియ్యగజములుమేరుశలతుదగి
రికిపురికెను - పొసగసాగసులుయిచ్చిమయూరముపొదలియాడగనూ||
గురుపతీ|| కలయకాలంబెరిగివిపులుతాళిలోన్నానములుజేయుచు - తె
లివిభూతియునిండుమెరుపులదివ్యశేలములన్ | నిలచికర్మికపీఠమధ్యను
నిండివెలిగెడులింగమూర్తికి - చెలగిభక్తులునా తపూజలుచేయవచ్చె
దనూ ||గురుపతీ|| అరసిచిత్కళలంటగూర్చినసంతప్తముఖములజ్యోతిబైట
ను - పరమగురుపూదోటరాముని పదముసంతతియునూ - పరమజ్ఞా
లగునమృతశిఖయైస్పర్శమగు ననభూతలింగము - అరయపరమజ్యోతి
తుదపరమాణువై మెరుతున్ ||గురుపతీమేలుకొనవే||

౫౨—రాగము కేదారశాళ.

పల్లవి.

పరిపూర్ణజ్యోతితుదపరమాణురూపమై |

నిర్వికారముననునిశ్శబ్దమైతిన్ ||

చరణములు.

అదిగొనిటలాంతమునలగ్నికర్మికమధ్య - పదినునుకోట్లరవిప్ర
భలతోడన్ | కదసివెలిగెడిహృదయకమలాంతరంగమున - మదిప్రణ
వమునగూర్చిమహిమమెరయుదునూ ||పరి|| శిరసునడుమనఖండచిత్ర
ళలయెడతెగక - పురువడిసుధారసమువరిషించగా | అరసి అమృతము
గ్రోలిహంసచిత్వనయెగళె-మరియునాపోజ్యోతిమధ్యనిలువగనూ ||పరి||
అచ్చమానందకరమైనిండివెలుగుచును - స్వచ్ఛమగుజ్యోతిపై సంభ్ర
మంబుననూ | ముచ్చటతోపూదోటమూలమూర్తినిసంతి - సచ్చిదా
త్మకుడనై చాలవెలుగుదునూ ||పరి||

౫౩—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

అదిజూచికలియకా ఆనందపదమగును |

అదియుతానై మెరసు అగణితముగాదా ॥

చ రణ ము లు.

అదిగొవేదాంతముననణుతుల్యమైచెలగు - అదిసజ్జడనదివిష్టు
నదిరుదుడగునూ । అదిబిందుసమరసము అభ్యంతరాశమున - అది
నీటివ ధ్యమునఅమృతజ్యోతగును ॥అది॥ అదిత్రియజ్ఞులుమిరియాకా
శముద్రలో - అదిప్రణవలింగమై నదిగోచరించుకా । అదిలోను వెలి
నిండిముకొనినర్వమును - అదియుఅంతజ్యోతిఅంటిమెరయగను॥అది॥
అదిరసునకు ద్వాదశాంగుళముపైనుండు - అదినాదుబిందుకళలంటి
వెలుగుకా । అదిదివ్యతేజమునఅదినిరాటంకమగు - అదియునిర్గుణతో
టఅజపతై వెలుగుకా ॥అది॥

౫౪—రాగము నాట వరంజి ఏకతాళము.

పల్లవి.

వెలయనేలకలుగుముక్తివిమలజ్యోతిమధ్యగురుచి ।

అను పల్లవి.

కలసిత స్తయమునబైటనిలచివెలగకా ॥

చ రణ ము లు.

గుట్టావామమడిమెచేతగుహ్యమునుమొల్లిఅనిలు - గట్టిగవీడిం
చిచెలగికలయప్రాణపానుగూర్చి । చుట్టియున్నభుజగిరేచి మట్టుబెట్టిచ
త్తవులను - అట్టైబిందుబ్రహ్మముఖము నంటినిలవకా ॥వెల॥ ఉరికిచేవ
హంసదివికిఉత్తరదక్షిణములుమింని - పరమటద్వారమునజొచ్చి ప్రణ
వనేత్రమునుదెరచి । మెరసిప్రకృతులంటగాల్చిఉరిమికాలునోడుపరచి
మెరసిమేరువెక్కి యూర్పుమేటిగురునిజూడక ॥వెల॥ అదిగొనాదుబిందుక
ళలకవలమించితేజమధ్య - మధికమించిమండునట్టియంతజ్యోతిపై ననిల
చి । సదమలంబైనతోటసద్గురుస్వరూపమంటి - పదిలుడై నిర్భయిటప
రబ్రహ్మమైనిలువక ॥వెలయనేల॥

౫౫—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

నిరతమునుసగ్గునినిలిపితనమదిలోను ।

పరమతారనుమననుబంధించవలెనూ ॥

చ రణ ము లు.

పరమంకుతారమునప్రచరించుమారుతము - పరికించిదివికి పాప
కునిరేచి । విరివిడెబ్బదిరెండువేల నాడులలోను - తిరుగుపవనముతీవ్ర
గరిమెపూరించీ ॥నిర॥ నవరంద్రములుమూసి దవశిఖిననిలునిగూర్చి-ది
వికిలహితీవ్రముగధృతితో నెగయించి । పవనభూతేంద్రియములబంధిం
చిమననుతో - చివునకంతంబుననుచెలగినిలువగనూ ॥నిర॥ నడిమియిం
టనుఘంటనాదంబుమ్రోవగను - జడిగొననుధామృతముసారెగ్రోలుచు
నూ । కుడియెడమదృష్టులునుగూర్చినయనాగ్రఘన - ఎడతెగనిధ్యా
నమునతడవి గురుగనుచు ॥ నిర ॥ అనుదైన గాలిచే అంతరాళము
చించి - ఉరికిబిందువుజొచ్చిఊర్ధ్వనాకిటనూ । శిరముననుబంధించిచె
లగినాదజ్యోతి - పరముననుయెపుడుసద్భావంబుజేసి ॥నిర॥ ప్రకటము
గనహస్రదళపద్మమధ్యనువెలుగు- అకలంకమైనజ్యోతాతరంబునను ।
సుఖయైనపూదోటసుజ్ఞానగురునంటి - సకలజీవులతుదనుసాక్షియైయుం
డు ॥నిరతమునుసద్గురునినిలిపితనమదిలోను॥

౫౬ — రాగము కేదారగాళ.

పల్లవి.

మరియునాపోజ్యోతిమధ్యవెలుగుచునేను ।

గురురూపమైనభర్గోరూపమగుదు ॥

చ రణ ము లు.

పంచాంగమునశక్తిపంచకమునిర్మించి - పంచవింశతితత్వ ప్ర
కృతిరూపమగుచు ॥ పంచవర్షములతుదప్రణవస్వరూపమై - ఎంచి
సర్వమునంటి యేనువెలగుదును ॥మరి॥ దృష్టిద్వయములపైని త్రివేణి
సంగమున - అష్టదశములమధ్య నమృతతోయమున ॥ ఇష్ట లింగం
బైనయేకపదమైనను - షష్టకుక్షులనుహంసమునచెరియింతు ॥మరి॥
త్రివిధపదములజగతి తీవ్రముగనడుపుచును - త్రివిధవేదములకడ స్థిర
ముయగుచు ॥ త్రివిధనేత్రములతుద దివ్యనేత్రుడనగుచు - త్రివిధా
క్షరములంటితీవ్రముగతునను ॥మరి॥ స్థిరభూతిరసముతనదేహమునె

లగ్గన - పరిపూర్ణ సహస్రబాహువులప్రబలీ । పరంజ్యోతిశిరసుపై
పరిపూర్ణవిధములను - పరమతారకనేత్రపరునిగనుగొనుచున్ ॥మరి॥
పండువెన్నెలబైటపరమహంసై నేను - నిండుచిత్తి-రణములనిలచివెలు
గుచును । దండితేజోమధ్యతారకజ్యోతియై - మండుచునుపుతోట
మహాలింగమంటిక ॥మరియు॥

౫౩—రాగము ఆనందవైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

నిలువలేనురాధరసు నిలువలేనురా ।

అనుపల్లవి.

నిలువలేనుశీఘ్రముగనుగోవుయేఁగెంచినన్ను ।

అలనిరాలంబపదమునందునిలువవలెనుస్వామి॥ నిలువ॥

చరణములు.

దేహభ్రాంతులేలత్రివిధదేహవాసనేలజీవ - దేహమాదిగాను
పంచదేహములనుచి । దేహమనుచునిర్వికారదేహమరసిజూచివి-దేహ
ముక్తికోరిజ్ఞానధిట్టడగుచునిదిగొతంద్రి॥ నిలు ॥ రాగమునవిరాగమేల
లలితనాల్గుపదవులేల - యోగములనుగుండనేలవుచితధ్యానధారణము
ల । భోగమేలనభిసంయోగమేలముక్తికన్య - భోగమేలనామనోత్సా
గమైనవిష్కటన్॥నిలు॥ వాదభేదమేలసర్వవర్నాశ్రమాదులేల-వేదమా
దిగానుశాస్త్రనిభిలవిద్యలేలయిలను - మోదమేలతనకుసట్టిభేదమేల
నేకమదినిపాదుకొన్నపూదోటబ్రహ్మపదవిజేరకీకనూ ॥ నిలువలేనురా ॥

౫౪—రాగం కేదారగాళం.

పల్లవి.

కటకటమర్జనులుగర్వించిజ్ఞానులను ।

కుటిలులై దూషించికూలుదురుధరనూ ॥

చరణములు.

అరుదుగనుజ్ఞానిఅవనిపై వెలగుచును-అరయబిత్తొన్నమునుఅర
గింపుచును । పరగబాలోన్తత్పిశాచవృత్తితో-చెరియించనతనియిల
నసలుదిట్టెననూ॥కటకపరమహంసై యతమప్రజలకునుభృత్యుడై-గురు

సుతులయిండ్లలోగుణరహితుడగుచున్ | మెరసిక్రీడించగనుమేదినిలో
జనులు-గర్వించినతనిగనిగానిపెట్టెదరూ || కట || అరయశరణులచేతనత
డుపూజలుగొనుచు - మరివారికినిమోక్షమతముదెలుపుచును | గురు
యోగియైతోటగురునిపదమైనిలచి - నిరుపమజ్యోతియై నిండివెలగగ
ను || కటకట ||

౫౯—రాగము కేదారగాళ.

పల్లవి,

ఈరాజయోగమగుయనసిచూచినవదిని |

ఇదిదివ్యపుంజమై ఇదిప్రకాశించున్ ||

చ రణ ములు.

నాసికాగ్రముతుదనునటియించుమారుతము- వానిగదివిచితను
వహ్నికిందికినీ | గానిపెట్టుచురెంటికలియపూరించిఫణి-కానిఠార్థ్యము
జేరికడమూతదెరను || ఈరాజ || నవరంద్రములుగట్టినాసాగ్రమునజొ
చ్చి-తివిరికంజముతానుదివికిజిమ్ముచును | దివరాత్మలునుమూరితికూట
ముననిలచి-వివరించిలోబైటనెడకిచూడగను||ఈరాజ || జలమధ్యసహ
స్రదళచక్రంబుపై నెపుడు - నిలచినంతలోజ్యోతినిండిప్రబలగను | తల
చజ్యోతాంతపరతారకంబగుగురుని - కలియపూదోట నిజఘనయోగి
యగును || ఈరాజ ||

౬౦—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి,

ఇలనునిర్గుణముక్తియీవేషధారులకు |

తెలసిచూచినలేదు స్థిరభక్తులారా ||

చ రణ ములు.

లేదుషడ్గుతములనులేదుబహునిధినదుల - లేదుస్నానంబులను
లేదుదానములన్ | లేదుమహివేల్పులకులేదుఅర్పించినను - లేదుతప
జపములనులేదుస్తోత్రములన్ || ఇల || లేదురేచకముచేలేదుపూరకముచే
లేదుకుంభకముచేలేదుయీత్రములన్ | లేదుకేవలకుంభకాదిక్లేశము
లచే - లేరు లంబికముచే లేదు చిత్పదము || ఇల || లేదు అష్టాం

గయోగాదిసిద్ధులకైన - లేదుధరమంత్రసాధకులకైనా । లేదుహఠ
రాజయోగాదిమార్గములచే - లేదుకైవల్యంబులేదువిసరయ్యా॥ఇల॥
లేదుఅసనక్రియలేదుఓంకారముల-లేదువ్రతశీలములేదుఅపవర్గం ।
లేదుబహులక్ష్యములేదుధ్యానంబులను । లేదుభక్తిగానిలేదుసత్ప
దమూ ॥ఇల॥ లేదునిజస్వాములనులేస్సగనమ్మకను-లేదు భవభేదనము
లేదుసూక్తిరమూ । పాదుకొనిపూదోటపై గురిజూడకను - లేదుతన్త
యసుఖములేదుజనులారా ॥ఇలనునిర్గుణముక్తి॥

౬౧—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

సర్వపనులికదీరెచాలుధరపై చర్యనిర్విషయులారయికనిలుతుసత్పదమై
చరణములు.

తలపకేవలశూన్యతత్వమైకదలకను - ఇలకుయేతొచినేమలిస
దూరుడనై । అలరుఅఖండై కృమహావచనరత్నముల - బలిమిముల్లో
కములప్రబలజేసితిని ॥సర్వ॥ గురుకృపనునిర్లేపకుడనై చెలంగినే - సరి
లేనియవధూతచక్రవర్తినినై । పరమభక్తులకును స్తిరమోక్షమొసగినే -
అరుదగునిరాలంబమగుదుయిదిసత్యం ॥సర్వ॥ వినుడినామరణంబు వివ
రింతునుతులార - అలగునాపోజ్యోతియనుజలధిజొచ్చి । తనుత్రయము
చట్టాచ్చితారకజ్యోతేనెడి-ఘనతకాయంబెడలికడుచి న్నయుడనై ॥సర్వ॥
తెలసినేనతితుర్యదేహమువిసడలించి - కలితనిర్మలనిరాకారమైతుడను ।
బలసినిర్బయిటసత్ప్రభునిరంజనుడనై - అలరుమహద్వైతమైప్రకాశిం
తు ॥సర్వ॥ నేనిరాశ్రియుడనై నిర్వికారుండనై - అరుదగుఅదిమధ్యాం
తశూన్యుడనై । పరికించిపూదోటపై సర్వసాక్షినినై - నిరుపమానంద
మైనెనెవెలగుదునూ ॥ సర్వపనులిక ॥

౬౨—రాగము ఆసావేరి- ఆటతాళము.

పల్లవి.

మన్నేరనేలదున్నేర-వానికి-మన్నేరనేలమట్టెరా॥

చరణములు.

అంటరానియెరుకపదవిరెంటిలోనతెగువలేక । కంటిలోనుతారక

యోగము రెంటిసందు దెలియనివారికి || మన్నేర || స్తానసంధ్యనీమముని
ధానము దెలియలేక | జ్ఞానయోగులమనిమూలము దెలియనివారికి || మ
న్నేర || పుత్రభూతిబూసుకొనిబిత్తలైతిరిగేటిపూరిక | సత్తుగపారిగిండ్ల
కూడునిత్యమనిదిన్నవారికి || మన్నేర || ఒల్లునిండభూతిబూసుకవల్లజడలు
దాల్చుకొని | కొల్లలముగ పెద్దలములనియిల్లిల్లుతిరిగేవారికి || మన్నేర ||
నాలుగువేదాలుచదివినారాయుశ్శతైలియలేక | వాదభేదములచేతవా
దించితిరిగేవారికి || మన్నేర || గోళ్లుగుత్తగబెంచుకొని రాళ్లుమెడనువేసు
కొని | కాయలింగము తెలియలేక మాయపూజలుజేసేవారికి || మన్నేర || ప
చ్చనామముసాదుకొనియెచ్చరిస్తువీధులెంబడి | విస్తారముగ రామానుజు
లమనియిల్లిల్లుతిరిగేవారికి || మన్నేర || అల్లచదువుచువుకొని మొల్లచ
దువుచదువుకొని | వల్లపిప్పివీధులెంబడి అల్లాయనిదిరిగేవారికి || మన్నేర ||
పద్దుగపూదోటలోనవద్దికతోనేనెయున్న | ముద్దులలింగావధూతలంటి
తెనాకేమిభయము || విన్నరామిరువిన్నరా - మిరువిన్నరాగురునికన్న
రా || మన్నేర ||

౬౩ — రాగం శేవరగాళ.

పల్లవి.

అతడు బ్రాహ్మణుడనుమ్మి అవనిపై జనులారి |

సతతమునువేదాంతసారమై వెలుగున్ ||

చరణములు.

నాసాగ్రతుదినయోనిసంభవుడగుచు - కాశిలోపలదివ్య కా
యమైపెరుగున్ | వాశిపుపనేత్రుడై వహ్నిశిఖమధ్యమున - పాశరహి
తంబుననుపరమాత్మయగుచున్ || అతడు || పంచకోశముమధ్యపద్మాంత
రంగమున - సచ్చిదానందనిశ్చలతమెరయుచును | పంచశిఖలునుపై ప్ర
కాశించగను - పంచవర్ణములతుదప్రణవమైమెరతున్ || అతడు || పప్త
కుత్సులుత్రివిధచరణములుగలిగియును - దృష్టిద్వయములపై తీవ్రదీపు
లను | అష్టప్రకృతులనంటిఆదినుధ్యాంతమున - యిష్టమైమదినితాయ
నునిగతిప్రబలున్ || అతడు || రవిలిత్రియపహితధారణముమేనిపై - అవి
రళముగనుపెనగి అంటిమెరియగను | త్రివిధవర్ణములకడదివ్యజ్యోతి

ప్రబలి-వివరించగానతడువిశ్వాత్తుడగుచుఁ | అతడు || అజపదంబునజం
టహంసలనుసంధించి - సుజనుడై విజ్ఞానజ్యోతియగుచుఁ | అజపదంబ
గుతోటనాత్మరామునిగలసి - భజయింపగనతడుపరమాత్మయగును ||
అతడుబ్రాహ్మణుడునుమ్మి ||

పోతులూపు వీరబ్రహ్మంగారిభార్య గోవిందమ్మగారు గ్రామ
ములో పోలేరుపాటకములు కనుపించు సమయంబున పుత్రవా
క్సల్యతకలదై మా కొమారులు అయిదిగరి తెరువురాకుండ
వుంటే తరవాత గ్రామస్తుల పదుగురితోటిపాటు సద్దిపెట్టి ప్రా
ర్థనచెల్లిస్తాను అని చెప్పకొని వీరబ్రహ్మంగారు సమీపగ్రామ
మునకు వెళ్లియుండగ వారులేని సమయము చూచుకొని సిల
లుబెట్టి పసపుకుంకుమబెట్టి పూజచేయు సమయంబున బ్రహ్మ
ముగారువచ్చి గోవిందయని పిలచి యే దేవతకు పూజచేయు
చున్నావుయని అడిగినంతట స్వామి మనగ్రామములో పోలేరు
పాటకములు వచ్చినసమయము మన కొమారులకు పాటకము
యేమి లేకయుంటే సద్దిపెట్టి ప్రార్థన చెల్లిస్తామని యీదేవత
కార్యము చెల్లిస్తూవున్నాను అని జెప్పగ బ్రహ్మముగారు ఆపలు
కులు విని పోలేరుకు భయపడి యింతకార్యము చేస్తువున్నావ
అని పోలేరునుచూడుమ అని ప్రసన్నము జేయించు సమయం
బున గోవిందమ్మకు దైర్యపలుకులు జెప్పినకృతి.

౬౪-రాగం సారాఙ్గము చాళుతాళము.

కుక్క-కూనకరిశెననికొనువనీకేలే || ఏనుగ నెక్కి || పెద్ద యేనుగనె
క్కి || పట్టిపిల్లనిదెచ్చిసాలునెయ్యిపోశి ఇంటివారుచాకిరీరితిన | ఎగసివుట్ట
మీదవెన్నది నెటిచాన్నీ ఎలుకగరిశెననివెటపునీకేలే || ఏనుగ నెక్కి || య
జ్ఞమూర్తులనెవెలుగుచేతబట్టికాలవేశినకట్టై కూలగనుమిశిలేనిఆకట్టై
మింగికాలిపోగమిడతపడెననిమెడపునీకేలే || ఏనుగ నెక్కి || సప్తకోటిమం
త్రసారముదీసుకసత్యపాతాళముసాధించుక | గుత్తమైనగురుని శేషపా
మునిబట్టితుట్టెపురుగులెక్కి పెట్టనీకేలే || ఏనుగ నెక్కి || వృక్షులపక్షులు యీ
రీతినుండంగమలియాజమున్నది వనములోన | వెలయుకోవెలస్వరము

లారాములై నీకు । కాకులకూతలభీతునీకేలే ॥ ఏనుగనెక్కి ॥ బలిమిగు
రుజ్ఞానప్రహరిగోడబెట్టిబృండావనమేళించింద్రొక్కి । అందు మాపో
తులూరుటలలాడంగాను । సందుదొంగలతోటిర్గుడుపునీకేలే ॥ ఏను ॥

—*(శ్రీపోతులూరు వీరబ్రహ్మగారిశిష్యులు)*—

దూదేకుల సిద్ధయ్యగారు చెప్పిన కృతులు.

౬౫—రాగం నాదనామక్రియ - ఆటతాళం.

పల్లవి.

అయ్యవీరబ్రహ్మనంద ఈశపరాకయేమయ్య ।

అయ్యరామబ్రహ్మనంద రాజపరాకయేమయ్య ॥

అను పల్లవి.

ఏమయ్యయేమయ్యయేమయ్యానమ్మితి ।

ఏమోనామనవియేమాయనయ్యయేమయ్య ॥ అయ్య ॥

చరణములు.

రాత్తిరిపగలుయీరీతిగయేవేళ - ఖ్యాతిగయెపుడుప్రఖ్యాతిగా
నునిన్ను । నిత్యపలుకునాతోనిలచిమాటాడవు-అయ్యస్వాతిమెరుపువలె
జారేవదేమోయేమయ్య॥అయ్య॥ పండినపనసకుప్రజలాశపడినట్లు - స్ప
ర్శముసోకినుముబంగారమైనట్లు॥ కొండవంటిఆశగొడుగువంటినీడ-యుం
టివనుచునిండిపండినేనుంటిగదయ్యాయేమయ్య॥అయ్య॥ కుదురుగురు
సేవగురినమ్మియుంటేను - కదలకుండగంగగడచినరీతి । చదరకుండప
ద్దుచిదిరముగాకుండ - ముదురువెన్నెలబైటముక్తియనియుంటిఅయ్య
నదులుగూడినచోటనమ్ముంటినయ్యాయేమయ్య॥అయ్య ॥ దలచినచోట
నునిలచిమాటాడవు-పలుచనగాకుండపదుగురిలోన । కలసిమాటాడని
కారణమేమి-తలచుట్టితిరిగినతనకన్నలేరు । అయ్యతల్లిలేనిపిల్లనైతిగ
డయ్యాయేమయ్య॥అయ్య॥ చెప్పరానిపద్దుచేకూడనయ్య-ఎప్పుడుగురు
సేవతప్పకయుంటిని । నిప్పువంటివీరప్పయ్యవైతేను - ఇప్పుడునామాట
బప్పుకవిడువను-అయ్యచప్పిడిగాకుండజెప్పిపోరాదయేమయ్య॥అయ్యవీ॥

౬౬—రాగము నాదనామక్రియ ఆటతాళం.

పల్లవి.

ఈపలుకులోపండువెలయంగనేవుండు వెన్నెలాలో ।

అ ను ప ల్ల వి.

పండుభావముదెలనుపరమయోగులకెల్ల వెన్నెలాలో ॥

చ రణ ము లు.

అదినారాయణకు అందమైనపండువెన్నెలాలో - ఇందుశేఖరు
నికియిష్టమైనపండువెన్నెలాలో ॥ఈప॥ కమలగర్భునికాపాడదీపండువె
న్నెలాలో - కమలనాభునికికావలసినపండువెన్నెలాలో ॥ఈప॥ ముగ్గు
గుమూర్తులకుమూలమైనపండువెన్నెలాలో ॥ఈప॥ ముందుగగురుశేవ
మోగించుటీపండువెన్నెలాలో. పంచాక్షరియని పలుకువీరబ్రహ్మం వె
న్నెలాలో ॥ ఈపలుకు ॥

౬౭-రాగం పున్నాగవరాళి - అటతాళం.

ప ల్ల వి.

దగ్గిరయుందదిగోమోక్షము దాపునయుంగదిగో ।

అ ను ప ల్ల వి.

దగ్గిరయున్నదిముగ్గురినడుమను యిద్దరుముగ్గురుయేకంబైతి ॥

చ రణ ము లు.

తనలోవుందదిగోఅమృతముతరచేఘనులైతి- తనువెభాండువ
తాననెపెరుగుతనలోకవ్యముతప్పకతరిచిన ॥దగ్గి॥ సాలోవ్యం పెరుగు
తరచగసారూప్యంవెన్న । సామిష్కంబదిపాకముజేయుచు సాయుజ్యంబ
దిసారమమృతము ॥దగ్గి॥ కుడియెడమనుతిరిగేకవ్యముగురుతుగకను
గొంఁబయెడమకుతిరిగెయెడతెగకెప్పుడునడినాళిములోనాదబ్రహ్మము ॥
దగ్గి॥ నాదమనెటిస్తంభం తనమదినాళికుఁ ఘనమైతి॥నాదమెగోవ్యం
నాదమెజోవ్యం నాదమెవేదాతీతపోతులూరు॥దగ్గిరయుందదిగో॥

౬౮-రాగం ఆనందవైరవి-చాపుతాళం.

ప ల్ల వి.

చిక్కదయ్య బ్రహ్మముదక్కదయ్య ॥

అ ను ప ల్ల వి.

చిక్కదయ్యబ్రహ్మభేద్యము చక్కనిగురుపాదపద్మము -

చిక్కముగ నెగనమ్మువారికి చిక్కనేమొకానిమాయకు॥చి॥

చ రణ ము లు.

శాంతయు క్తముదెలియకనుస్వదంతకుకవిమాయవాదుల- వింత
వింతడంబకాలకుయెంతమాత్రంబైనచేతికి ॥చిక్క॥ కులమువాసనకలి
మివాసనకొలిమిలోదిగనూదిమూసన-నిమ్మలితులై తెలివొందువారికి
తొలగకుండునేమొకాని ॥చిక్క॥ తనుపుధనముమనముగురునికి దార
బొగియిలనుకోశి - అణగి శాంతసమాది బ్రహ్మము ఆనందముఖ్యులకే
మొకాని ॥చిక్క॥ తెలివిలోపల తెలివిగనిగురుదేవుడనిభావించిమదిలో-
తలుపుదీరాచోటికినికీలుదెలపినబ్రహ్మదిబ్రహ్మం॥చిక్క-దయ్య॥

౧౯—రాగం ఆనందశైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

శూరులైనవారు-బ్రహ్మానంద-శూరులైనవారు ।

చ రణ ము లు.

అహంకారమిడవలె ఓంకారమినవలె మమకారములన్ని మాన
వలె ॥ మహిమతెలియవలెమర్తముకనవలె ధర్మనూత్రమున తిగల
వలె ॥శూ॥ సూత్రలగుడిలోనుపాత్రమెకనవలె సేత్రముతనలోనెవె
తుకవలె ॥ గురుమాత్మకనవలెగురుతెరిగియుండవలె - గురునిజూపిన
గురునిగురుతెరుగవలె ॥శూ॥ సంధితెలియవలెఅందిపొందవలెకుందర
దనజోడుకూడవలె ॥ అందిపరంపదంఅందిపొంది ఆనందులైనవారి
పొందవలె ॥శూ॥ అనలమురేపట్టికినమగాచితానుతనలోనెయున్నా
చుతత్వీకుడు ॥ అనుదినముతానేకమైనచోటకేకవేశితానుతాకవలె ॥
శూ॥ వాదమణచియెంతోభేదములేకుండ సాధుగన్నవారెసోధకులు ।
ఆదిమధ్యముననాదుకుచంబున పాదువీరపంచచేరవలె ॥శూరు॥

20—రాగము సారాష్ట్రము చాపుతాళము.

పల్లవి.

అందరానిమానిపండు-అది-అందిత్రిమూర్తులకళవిగాకుండు॥అంది॥

చ రణ ము లు.

కొమ్మలాకులుపూలుకూడివిజ్ఞప్తిగి మదమత్సరముతోనుమహిమ

చేతి | తమ్ముడుకొడుకాయతల్లిపెనిమిటాయ అమ్మకూతురుచెల్లెలను
భవమాయా || అంద || జ్ఞానుగంగుశౌరువీనులు భేనులుమేనుమరచిమేత
మెయ్యగను | జాణులైనవారుసోధించి తెలియండి మానులో నెమనమ
గ్నుడైనాడు || అంద || వృత్తిమనగయేమివి తనమనగేమికో తిపూర్వము
యేమిగురుతుయేమి | సత్తుచి తనగేమిసర్వమొక్కడెకాని ఉత్తముడు
న్నదిక్కనవెలుగుచుండు || అంద || చిక్కచీకటిలోనుసివములేనినాడువ
క్కడెయ్యన్నాడునాడెవ్వడో | మక్కువగురిగనుమాపాలగలిగుంటె అ
క్కడమావీరగురుడుతావుండు || అందరాని ||

౭౦—రాగం కేదారశాళి.

పల్లవి.

నట్టిఆచారములుకట్టమేమిటికి | చట్టలోపలముట్టునమనదెన్నటికి ||

చ ర ణ ము లు

ముట్టెతిననిసతులుమూఢాళ్లుకడనుండి - ముట్టరాదనినీళ్లముని
గిమునిగి | గుట్టుతెలసి తెముట్టుబట్టబైటనెయుండి గట్టిగనీమనసుకట్టి
నేశితెను || పట్టి || ముట్టులో నెబ్రహ్మవిష్ణుజన్మించెను - ముట్టులో నెశిపుడు
మూలమాయా | ముట్టులో నెజగముమునిగి తేలుచునుండు - పట్టినీళ్ల
మునుగి ముట్టేడపోయె || పట్టి || నవమాసములముట్టుకవగూడిదేహంబు-
శివమాడబాయ్యేటిజేవులకును బహువినాశముజేయు బహుళకుంభము
నందు - పనిబూనిపోతులురు బ్రహ్మమేసత్యం || పట్టిఆచారములు ||

౭౧—రాగం నాట శరంజి వికలాశము.

పల్లవి.

ఏలకలుగుముక్తిమార్గము - హరహర | ఏలకలుగువీరశైవము ||

అను పల్లవి.

ఏలకలుగుముక్తిమార్గమేలకలుగువీరశైవ |

క్రమముదెలసి సద్గురుని కరుణజెందలేనివారి || కేల ||

చ ర ణ ము లు.

మాయలన్నికట్టిపెట్టిమమతలన్నివీడగొట్టి- కాయములోపున్న
గురునికరుణజెందలేనివారి || కేల || అప్రమదములగాచిపెట్టి ఆరుతాళము

లుదెలసి - యిష్టమైనప్రాణలింగయాశునంటలేనివారి || కేల|| తమము
లేనిబయలుజేరితన్నుతానుతెలుసుకోని - విమలమైనశ్శోతినడుమ నిలు
పలేనట్టివారి || కేల|| ఆరుకమలములు చాటిహంసనంటిపరముజేరి-హిం
సకోర్చినట్టివీరస్వామినిదెలియనివారి|| కేల||

౨౩—రాగం ఆనందచైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

దొరుకునము క్తిదొరుకున-మనన - దొరుకునపడవిదొరుకున ||

అను పల్లవి.

దొరుకునమావీరగురునిగానకపోట్ట -

కూర్కై తిరిగేటి తిరిపెజోగుకెల్ల||దొరు||

చరణములు.

బాపడచునిగడ్డిచాపలు సంచులుమోపులుగట్టుకమోసుకతిరిగి
న ||దొరు|| జంగాలమనిరాతిలింగాలుగట్టుక - పొంగుచుబూడిదెపూసు
కతిరిగిన ||దొరు|| దానర్లమనికొయ్యపూసలుమెడనేసి - దీసుకనామము
పూసుకతిరిగిన ||దొరు|| పీర్లనెరుంగకమాయపక్కిర్లని - వేషమువేసుకదేశ
ముదిరిగిన ||దొరు|| యిలలోమహమ్మదువీరగురునాంప్రదాయకము - మే
లనిమాపోతులూగురునిగానకున్న ||దొరు||

౨౪—రాగము నాదనామక్రియ - అటతాళం.

పల్లవి.

బ్రాహ్మణులై తేశరణజేసెదనుబ్రహ్మవిలాసంపలుకరయా||

అను పల్లవి.

బ్రాహ్మణులనగబ్రహ్మధ్యానపరాయణులై భావించరయా||

చరణములు.

వేదశాస్త్రములుచదువుచువూరికెవాదములెందుకువదలరయ-
వేదాంతంబగువెలుగుతానెయ్యె వెలగెటిమర్తముదెలుపరయ||బ్రాహ్మ||
అగ్రకులంబనింటిరాయనఆగ్రహమెందుకుఅణచరయ - నిగ్రహించి
అధ్యాత్మవిద్యసమగ్రమెశీఘ్రమెజెప్పరయ||బ్రాహ్మ|| కాలముతప్పకకర్త
తీర్పుటనుసులమంటిరతాళరయ - కాలమకాలమురెండునుదెలియగ

శీలముగదయచేయరయ || బ్రాహ్మ || గాయత్రిజపకర్తలమంటిరెకాదన
గాదిదికలుగునయ - గాయత్రిజపమొరటకలదొగట్టిగమాకదిదెలువర
య || బ్రాహ్మ || బ్రహ్మజాతమనిఅంటిరాయనబ్రహ్మసృష్టికనుపరచకయ -
బ్రహ్మముశ్రీశివపాతులూరుగురువీరబ్రహ్మమేమాడరయ || బ్రాహ్మణులై |

౩౫—రాగం ఆశంధశైరవి చాపుతాళం.

పల్లవి.

ఏకేవారమూ - దూడేకేవారమూ |

అనుపల్లవి.

ఏకేవారములోకములోపల - పాకమైనదూడేకముజేనుక || ఏకే ||

చరణములు.

ఇంటిలోపలయిల్లుగట్టుక | విడువకముడి దూదిప్పిగుదిపెతో ||
ఏకే || ఏకాక్షరియనెయేకులుచ్చుక | పాకమైననూలేకముజేనుక || ఏకే ||
అంగములోప్రాణలింగముదలసుక - కాయములోసున్నకర్తములులే
గ || ఏకే || దాస్యధర్తముదూషణజేసే | హాస్యమైనగురుదోషకారుల ||
ఏకే || వీరధర్తమువిఱవిగానునెడ | వాదుజేసెపరవాకులనెల్ల || ఏకే ||

౪౬—రాగం కేవారగాళ.

పల్లవి.

ఏటివారనిజెప్పయేమున్నదయ్యా |

వట్టిబూటకముయిదిమహాద్భుతమువినరయ్యా ||

చరణములు.

జలమధ్యమునఅండజలముచేజనియించె - జలమునీజంబాయజే
ప్పనేమి | జలమజలములరెంటి జనితమేజీవియని - అలరుదానికి కులం
బదియేడదయ్యా || ఏటి || అయ్యబీజమువలనఅయ్యచేజనియించె-అయ్యా
యఅమ్మాయఅన్నితానాయ | వెయ్యారుజీవులనువృత్తులనుగల్పించి-
అన్నివర్నములన్నిఅతడానయ్యా || ఏటి || ధరశాలివాహనుడుతాజేయు
భాండములు - దనగయిండ్లిండ్లకునుదయచేయలేదా | అరయఘటము
లజలంబన్నిపూర్నంబాయ - అరసిగంగాకులం బేర్పరచరటరయ్యా ||
ఏటి || శోటిసూర్యప్రకాశితబొందియీశుండు - ఘటముగకులములెన

బదినాల్గుతానాయ్ । కూడస్థుడై య్యుండి కోర్కె లీడర్పినా - ఘట
ముగకులములన్న తడాయనయ్యై ॥వటి॥ నెట్టుకొని వేదములుదిట్టముగ
బలుకగ - గట్టిగపోతులూరయ్యై తానాయ్ । వట్టిభ్రాంతులెకాని వ
సుమతిలోకులమేది - గట్టిగనారాయణుడజవకోట్లాయ్ ॥వటివారని॥

౭౭—రాగం ఆసావేరి ఆటతాళం.

పల్లవి.

సిద్ధిబాంధెననిజెప్పేరు - హరహర - సిద్ధిబాంధెననిజెప్పేరు ॥

అనుపల్లవి.

సిద్ధిబాంధెననిజెప్పేరుశివశివసద్గురుని ।

కద్దులేదోయన్నచోటకలగదెలిపెవీరగురుని ॥సిద్ధి॥

చరణములు.

మూడుమొసలుదాటిపిమ్మట మేడనడిమిదిమీదిపేటు । మూడు
మూడువక్కపై నమూలబ్రహ్మమైనవారిని॥సి॥ ఇంటిఆరింటిస్థ ఇంటిలోను
ఇంటిమూల । అంటిఅంటకఆటలాడే అంటిఆపోజ్యోతైనవారిని॥సి॥ రూ
పులుఆగమ్యమైనరూపులొతానొక్కరూపై । రూపులోవేరొక్కచూ
పై చూపురూపుదాపుగురుని ॥ సి ॥ తనువురోసితన్నుజూచితనువులోనె
తానుజూచి । తనువుయెప్పుడుతానెతఱచిత స్థయతారకమూర్తిని ॥సి॥
లాలితశివపరతత్వలోలుడై తాఘాలముననాలలాడుచుకై లాస వరదడు
మహావృదువీరగురుని ॥సిద్ధిబాంధె॥

౭౮—రాగం హిందుస్థాని కాఫి ఆదితాళం.

పల్లవి.

ఏలనీమోహమిడజాలవేమే । ఘాలాంతమందుగోవిందగురుడే ॥

అనుపల్లవి.

ఏలయీలీలప్రాబాలమాపాలదయచాలగమించిజవజాలిపడకే ॥ఏల॥

చరణములు

లేకయామేకపతిరేకరై మీకు । తలగీకెనూకాకవై నేకమటవే॥

ఏల॥ కన్నుగవసన్నతొలికన్నమిగిలున్న । వెలుగన్నమనిజెప్పగవిన్నవ
టవే ॥ఏల॥ పంచశిఖమించిరిపుద్వంచి హరిగాంచిపురి । పొంచివుండేది

బహుకొంచమటవే ||ప|| ఆరుముదమీరమునమేరుసహస్రారమునచే
రివిహరించుటదిభారమటవే ||ప|| నాటముగబాటలొ మేటిశిఖిదాటిశి
వ ! కూటమనెమాటచెవినాటదటవే ||ప|| గ్రక్కుననిక్కికొనముక్కు
తునచక్కగ | దిక్కువిహరించుటదియెక్కువటవే ||ప|| మెప్పుగపోతు
లురుఅప్పడై గొప్పగురి | జెప్పినాడికమనసాప్పివినవే ||ప||నీమోహ|

౭౯—రాగం ఆనందశైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

పలుకుపలికెవినరా - ప్రణవముపలుకుపలికెవినరా||

అను పల్లవి.

పలుకుపలికెదినుపశ్చమవీధిన-కులుకుచుప్రణవముకూతలుబెట్టుచు ||ప||.

చరణములు.

గండ్లుమూసిపట్టి గుండ్లనుతిరుగకుండబట్టి | గండ్లకుపైగనుగుం
డ్లకునడుమను - ఉండజూడుమని ఓంకరించెను || పలు || వింటిమూ
లమింటి - ఆరిటిజంటబాయకుంటి | అంటిఅంటకయింటిలోయుండబం
టరివాడైవైపునగనుగొని ||పలు|| నెమ్మతితోచూడు-ముమ్మూల-ముక్తి
కమలమండ్రు | ఘుమ్మునప్రణవముఘుమ్మునపలుకుచు | నమ్ముదువీరమ
హమ్మదుసాక్షిగ ||పలుకు||

—*(దూరేకులసిద్ధయ్యగారి శిష్యులు పలుగురాళ్లపల్లె)*—

గోవింద బొట్లుగారి కృతులు

౮౦—రాగం - కేదారతాళం.

పల్లవి.

నన్నుకులమడిగేది న్యాయమతమకు |

కానికులమేలేదు ఘనులుతామైతె ||

చరణములు.

నాదుబిందుకళలనాణెమగునాకులము - వేదాంతరహస్యమున
వెలిగేటికులము | దశవిధంబగునాదుధరణిలోనాకులము-పిపిలికాదిబ్ర
హ్మపీఠమగుకులము ||నన్ను || కలమజీవులయందుకారణంబగుకులము-
కల్పవృక్షమురీతి వెలయుకులము | ఏడేడుభువనములు యేకమైనదికుల

ము-ప్రసాదముగ గురుని ప్రణవంబుకులము || నన్ను || జీవకోటుల కెల్ల జీవ
మైనదికులము-జీవుడే చేపుడని తెలసేదికులము | తెలియని జీవులకు తెలసే
ది గురుకులము-కలసి తెలియుడిసిద్ధకారణమెకులము || నన్ను కుల ||

౮౧-రాగం కేవలగాళ.

పల్లవి.

ఏజాతిబుట్టిన యెక్కువేగాద - ఆజాతిశివజాతియని శృతులు బలుకున్ ||

చ రణ ము లు.

బురదలోపల నెపుడు పుట్టదక మలంబు-మొరప రాళ్లను వజ్రమణిబు
ట్టలేద | బారకాంతకు వశిష్టజన్మించగా లేద-గరిమె వాల్చీ కులది ఘనమై
నకులము || ఏజాతి || కట్టెలోపల నగ్ని కణిపుట్టగ లేద-మట్టినను హేమం
బుమహిబుట్టలేద | పుట్టడాశమనకుడు భువి కుక్క-కడుపునను-గుట్టుదెలసి
తెగల్గేయకులమేటికులము || ఏజాతి || సాలెపురుగున పట్టుజన్మించగా లేద
మేలై నమృగమునక స్తురిబుట్టలేద | చాల శివసిద్ధగురునంగరంబుల చేత-
యాలాటి జన్మములు లబుట్టలేదా || ఏజాతిబుట్టిన ||

౮౨-రాగం కేవలగాళ.

పల్లవి.

అజవగాయత్రిపరియించు అతడు బ్రాహ్మణుడు |

శివభజననేరని వారు ద్విజులై రిగాకన్ ||

చ రణ ము లు.

ఓంమి త్యేకాక్షరబ్రహ్మమని శృతులు బలుకున్ - అక్షరబ్రహ్మంబు
ఆత్మలోగనలేక | లక్షచదువులు చదివినందున మోక్షమేమి-లక్షచదువు
లు చదివిన చ్చిరింతేకాని | అక్షరంబున ప్రణవమోక్షమెరుగకను || అజ ||
ఆపోవాయుమనెటి శృతులు బలుకగను - ఆపోవాయుమనెటి రూపంబు
గనలేక | వాపోయి చదివితెవచ్చునముక్తి-ఆపోవాయుమనెటి దీపంబు
గనలేక-వాపోయి వదిలి తెవచ్చున ఫలము || అజ || బంధశాస్త్రము చదివి
మోదమలరుటేకాని - నాదు బిందుక శనానెమెరుగకను | వేదశాస్త్ర
ములన్ని వైతకిచదువగ నేల-మాధుర్యమనెగురుని బోధదెలియకను || అజ ||
మందూకముల రీతి మెందుగ ఛదువుకొని-గండిదొంగల చేతకనలేకపోయి

రి । పుండరీకమువంటిదండి తేజము నెక్కి - అండబా యకనుండు బ్రాహ్మ
ణోత్తముడు॥అజ॥ కులముశ్రేష్ఠులమనిగునిశమాత్రమెకానీ-కులమం
చగబుష్టులకులమేటికులమో । కలియుగములోయుగ కాయపండినరితి
కలగొట్లసిద్ధగురు బ్రాహ్మణుండా యో॥అజపగాయత్రి॥

౪౩-రాగము సారాష్ట్రము చాపుతాళము.

పల్లవి.

చక్కెరవంటిదిపండు-అది-చిక్కదుయెవరికిచక్కనిపండు॥చక్కెర॥

చ ర ణ ము లు.

హితపులుయెడ్లురువెతకిరితపండు - మరిసత్యవాదులమరిగియుం
డు । సతులపతులయెందునస్తుతిగయుండు-జాతీ లేనిపండుశరణులకుండు॥
చక్కెర ॥ భూమిఆకాశముపుట్టిననాడుచెట్టునైక్కైపుట్టియుండు-నె
ట్టనపువ్వులుపించెలుకాయలుగట్టిగయాపండుచెట్టునయుండు॥చక్కెర॥
చెట్టుమొదలులేదుచుట్టుకావలుండు - బట్టబైలువుండుభావముండు ।
ధిట్టమాగనాల్గుకొమ్మలైదువుండుపట్టలేనిపండుపైగనెయుండు ॥ చక్కె
ర॥ఇలలోనయీపండుయింటయింటవుండు-నగులాకుఆరితనవడకుండు ।
వలగిబ్రహ్మాదులవైష్ణులయొద్దను - నాట్యమాడుచుండునయమొప్పుచుం
డు॥చక్కెర॥ఏదులోకములువెలుగుచుతావుండు-కిళిలందుఆపండుకమ్మి
యుండు । ధర్మముజెప్పివచారిమునులవద్ద - ధరలోనుమాసిద్ధగురుడం
నెయుండు ॥చక్కెర॥

—*(శ్రీపోతులూరు ఈశ్వరస్తుగారిశిష్యులు)*—

తిగువీధిబాబయ్యగారు జెప్పిన కృతులు.

౪౪-రాగం నామనాదక్రియ ఆటతాళం.

పల్లవి.

బ్రహ్మానీష్ఠుడైనందుకుగురుతు బ్రహ్మస్థానముదెలియవలె ।

అనుపల్లవి.

తన్మయమునతాతఱచితత్త లొతారకబ్రహ్మమునంటవలె॥

చ ర ణ ము లు.

చిన్మయరూపముతానైవెలిగె శ్రీగురుమూర్తినిజేరవలె - జ

న్నదేశమునడున్న నిద్రలనిజాతిభేదములుమానవలెన్ । కమ్మనిమిగడపం
చధారవలెసొమ్మనిమెక్కుచునుండవలెన్ । దిమ్మరియైతాదిరుగుచునుండక
సొమ్మసొమ్మననుగలుపవలెన్ ॥ బ్రహ్మ ॥ నిగ్రహించితానున్నచోటుకనినీ
లమేఘమునుచేరవలెన్ - యజ్ఞగుండమున వెలుగుచునుండే హేమతారక
ముదెలియవలెన్ । స్వగృహమునతాసూటిగ నెప్పుడు-సూక్ష్మ ద్వారము
నమెలగవలెన్ - ప్రజ్ఞలపారలక ప్రభువునుగనుగొని నిగ్రహించితానిలువ
వలెన్ ॥ బ్రహ్మ ॥ ధర్మమార్గమువెతకిచూచితాదారికినడుమనుజేరవ
లెన్ । కర్మములోపల అరిగియుండెటి కాంతనుమనసున వెతుకవలెన్ । క
ర్మబంధములుపిడుచుటకొరకై కారణగురుపదమందవలెన్ । నిర్మలపద
మనినిజముగనమ్ముక నిర్మలుడై తానుండవలెన్ ॥ బ్రహ్మ ॥ చూపులనడు
మను వెలుగుచునుండరూపరిదాపున జేరవలెన్ । చూపురూపుతానేక
ముచేసుక సూటిగనడుమనుచూడవలెన్ । పాపలనడుమను ఆడుచునుం
డె ప్రణవసూత్రమదిదెలియవలెన్ । కాపరిగాక చుకన్నులనడుమను క
న్నవానిగురు తెరుగవలెన్ ॥ బ్రహ్మ ॥ ఆరుచక్రములకావలయుండెమేరు
శిఖరమున జేరవలెన్ । తారక బ్రహ్మముతానై వెలిగెవీరగోవిందునిచూ
డవలెన్ । సారెసారెకుయీశ్వరిచరణమున ద్దురుడనిమదిదలచవలెన్ -
సారమైనగురుయీశ్వరిపాదము పరమధర్మమనిపట్టవలెన్ ॥ బ్రహ్మ ॥

౮౫ - రాగనాదనామక్రియ ఆదితాళం

పల్లవి.

శివ్రాహంశివ్రాహంసోహంసోహమనరాసంతతము ।

హంసోహమనరసంతతము ॥

చ ర ణ ము లు.

వీంతుగజాడవలెర-పంతములన్నివిడర- అంతసేవనిబ్రహ్మమనితె
లియవలెరసంతతము ॥ శి ॥ పుట్టినపుట్టుకనర- ధిట్టముగనువినర- ఇట్టిబ్ర
హ్మమునేననితెలియవలెరసంతతము ॥ శి ॥ రామంనామమనర- సీమము
తోడగనర- రామబ్రహ్మనందరసమునేనరసంతతము ॥ శి ॥ శ్రీధరుడితడన
ర- మోదముతోడనర- ఆదిమధ్యాంతరంగమునీవేకదరసంతతము ॥ శి ॥
అంగమునందుగనర- లింగమునీవేకదర- అంగసంయోగలింగమునీవేకద

రసంతతము ||శి|| యోగముచేయవలెర-భోగమునందుగనర-బాగుగ
భృమధ్యపరునిగనవలెరసంతతము ||శి|| వంచనచేకవిసర-కొంచముగా
దుకనర - పంచభూతములకావల'బ్రహ్మమనరసంతపము ||శి|| కోశము
జూడవలెర-వాశిగనిల్వవలెర-ఆశలన్నివిడనాడనివదేరసంతతము ||శి||
కంబ్రహ్మమనర-కుంభినిలోనవిసర-కంబ్రహ్మమనినీవెకానంగవలెరసంత
తము ||శి|| కంటినేసర - ముక్కంటితడనర - ఒంటిగాడై య్యున్నవై
పెరుగవలెరసంతతము ||శి|| పొందుగనీవువిసర - పోతులూరుగనర -
యిందువరబ్రహ్మవిధమెగుగవలెరసంతతము ||శి|| ప్రాపునజేరవలెర-
దాపుననిల్వవలెర | ఇంతైనశ్రీగురుయీశ్వరినిగనరసంతతము||శి||

౮౬—రాగము మాయామాళివి ఆదితాళము.

పల్లవి.

కాశికిపోవలెనా-తీర్థముమోసుకరావలెనా |

అను పల్లవి.

కాశితీర్థముకన్నులయున్నది - జేసికన్నుశివకాశైయున్నది||కాశి||

చరణములు.

అంగములోపలనుకూడలిసంగముదాపునను | గంగయమున
లురంగుగపారగ - రంగుగనడుమనులింగడుండగను ||కాశి|| కోనకుపై
గానుతీర్థస్థానగురియగాను | మేనుమరచికానకతిరొగవు - లోనువెతకితి
వధ్యానముచేయగ||కాశి||భావములోపలనుజీవునిదావుతెలియవలెను-
జీవగుణంబులుచిక్కువిడచితా | జీవబ్రహ్మముతావుదెలిసితి||కాశి||వాసి
గధరలోను-కాశినివాసుడుండగాను | చేసినపాపముబాసిపోవుననికాశికి
పోదురునివాసునిగానక ||కాశి|| పొందుగధరలోను-వీరగోవిందుడుండ
గాను | అందమైనగురుశివ్విరపాదములందితైక్తలాసమందేయున్నది||

౮౭—రాగము సారాఙ్గము ఏకతాళము.

పల్లవి.

నడిమికంటిలోనునారాయణుడున్నాడునాదులారా |

అను పల్లవి.

మడుగులోదీపముమలయుచున్నాడుమనలారా ||నడి||

చ రణ ము లు.

ఎడమకుడులనడుమ వెలుగుచునున్నాడు వెలదులారా । ముడి
బొమ్మలసందుమురియుచునున్నాడుముదితలారా ॥ నడి ॥ ఒడయనిము
ఖమూసపొడమినవాడమ్మవనితలారా । పుడమిలోపలయీపుణ్యనిగా
నరెపూబోణులారా ॥ నడి ॥ నీళ్లు కుండలకాడని తే పసున్న దినీతులారా ।
నీళ్లు మునిగితన వేళ్లు యెంచిన రాదు నెలతలారా ॥ నడి ॥ వేళ్లు పారిలోకమం
తనిండినాడు వెలదులారా । గోళ్లు పెంచుకయెంతో నొనగినదొరకడుగు
మ్మలారా ॥ నడి ॥ జంటనాగస్వరము నంటుకయున్నాడు జాణలారా । అం
టితామరనీరంటనియట్లును అతివలారా ॥ నడి ॥ మింటినడుమమిధునశే
షమైయున్నాడు మగువలారా । కంటిలోపలముక్తి కళలంటి పెనగరె
కాంతలారా ॥ నడి ॥ మండలత్రయముననిండియున్న డమ్మమగువలారా ।
పుండరీకమునందుపొందినఘను డెటపొలతులారా ॥ నడి ॥ నిండివిశ్వమంత
నెగడినవాడమ్మనెలతలారా । పండుపండిలోకపక్వమైయున్నాడు పణతు
లారా ॥ నడి ॥ ఉన్న మన్నట్టిగువునికి తెలిసినవారికువిదలారా । సన్నచి
లములోనసాకారమైయుండునఖయలారా ॥ నడి ॥ తన్నుతాతెలిసిన ధ
న్యులకీపండుతరుణులారా । కన్నచోటనెయుందికినియనుభవించరెకాం
తలారా ॥ నడి ॥ కందిమల్లయపల్లె మందిరమునయుందికాంతలారా ।
ఇందుధరుడువీరగోవిందబ్రహ్మము ఇంతులారా ॥ నడి ॥ అందమైనగురు
యీశ్వరాంబపాదమతివలారా । చెందినవారికిచేదొరుకు యీపల
డుచేడెలారా ॥ నడిమికింకిలోను ॥

౪౯—రాగము ఆనందజైరవి చాళుతాళం.

పల్లవి.

అందమైనపూలుగోతామ - ఆత్మయెందుయీశ్వరిపూజచేతామా ॥

అను పల్లవి.

కందర్పజనకునియిందिरశ్రీ దేవి । బిందువీరమునందుపొందికై యున్నది ॥

చ రణ ము లు.

భావాభావమునందుజాతామ-భక్తజనులసంతోషముచేతామ
సేవజేసిరవ్వజేసియింతటనై న- భావములోపాలయేమారకమన ॥ మంద ॥

శ్రీగురుశతదనిదలుతామ- మనచిత్తమందుతఱచిచూతామ । ఓమహి
నందనహిమహిమతెలసియుసామజవరదునిసతికిపూజలుమన॥ మంద॥
కమ్మనిమధురముగ్రోలుచు-మనమునెమ్మతీగాపూలుగోయుచు । ఉన్నని
భావములిమ్మనిమదిలో । నెమ్మతిగపూజనేర్పుగనుమన॥మంద॥ అంగము
లోపలజూతామ - భుజంగభూషణసేవచేతామ । అంగములోపలలిం
గముగనుగొని-అంగసంయోగముశృంగారముగమన॥మంద॥ మూఢా
రువాత్సల్యమూతామ- మనమోక్షద్వారముతలుపుదీతామ । వేడుకతో
పోతులూరునివాసునియాడపింగళనడుమవీరగోవిందుని॥ అంద॥ పట్టితి
మమ్మమీపాదమూ - బట్టిబయిటబ్రహ్మపూజ చేతుమూ । గట్టిగశ్రీపో
తులూరుయీశ్వరిదేవిపట్టినన్న చేపట్టిరక్షింపుమీ॥అంద॥

౪౯—పున్నాగవరాళి-అటతాళం.

పల్లవి.

బాలనుకృపజూడు-ఈశ్వరిబాలనుకృపజూడు॥

అనుపల్లవి.

బాలనుకృపజూడుమేలుగయిప్పుడు-పాలజలధిమమ్మేలినయీశ్వరి॥బాల॥

చరణములు.

చిన్నప్రాయమునను-శిష్యకుశిశువునుమీదయను । మన్ననతో
డుతచిన్నికొమారునివన్నెమీరగను యొసగినయీశ్వరి॥బాల॥ గండ
దోషములనూ-వేగమెచండివేసిదయనూ । అండపిండబ్రహ్మాండనాయ
కి-గండముగడుపుఅంజయీశ్వరి॥బాల॥ పాదకమలమందు-నీదయకు
పాత్రుడనేనందు - మోదముతోనామొరలాలకించెవేదగోచరనియెన్ను
దుయీశ్వరి॥బాల॥ అంతరంగముననూ-ఆపదచింతనతోడుతనూ॥కాం
తసంహరునిగన్నతల్లిమా-చింతలుదీర్చుముశ్రీగురుయీశ్వరి॥బాల॥ నేర
ములెన్నకుమీ - శిశువునుపారమైనదయనూ । మేరుశిఖరమునవీరగో
వింద-స్వామియీశ్వరిసాష్టాంగంబులు॥బాలను॥

౯౦—మేలుకొలుపు.

పాలుగొనరేలిమ్మలార-పాలుగొనరెయక్కలార । మానకనుసే
విందువారికి-మధురమగుపాలూ॥అమ్మాపాలుకొనరే॥జ్ఞానవిరహులై

నవారికికానరాదుత్రికూటపర్వత - సోన దేశమునందుచీకటికోనలోపల
నూ । పూనిముప్పైయారుఆవులుపోసగమేయుచుగగననమరస - ఐన
జీవన్ముక్తినిసుఖసంధానమగుపాలూ॥ అమ్మాపాలు ॥ రెండుకొండలనడు
మకొంచముగండివయ్యనదూరియాభళి-పండువెన్నెలలైటనమరసభా
వముననమరీ । కండగలబోధాగ్నిశిఖరనుగాచి లెస్సగవడియబోసిన -
దండిరుచులనునెలసినా వేదాంతమగుపాలూ ॥ అమ్మాపాలు ॥ మెడద
భుజగముజూడగైకొనిగడుచుటావులుదాటిమెల్లన - చాయకాలునవం
కత్రోవలగడచివేడుకల తొడసితొడబడివడశిఆవులు - మెడదభుజగ
మువేగపంటలు - తొడసితొడబడిపితికితెచ్చినచోద్యమగుపాలూ ॥ అ
మ్మాపాలు॥సారమగుచుసరస్వతినదిచేరుననునొకచంద్రగుండము-తీరము
నమధురనన్నుతిధారలుకగనూ । కోరినద్గురువాక్యపద్ధతిదారితెలసిమ
నోజపంబున - చేరినేర్చునపితికితెచ్చినచిక్కనగుపాలూ ॥ అమ్మాపాలు॥
సరసమగుభవరోగములకును-అవుషధంబిదిదీనిగ్రోలెటి । పురుషులకు
మరిజననమరణములెరుగరెన్నడునూ - కరుణతోచెంగల్వపురమున గు
రుదుయీశ్వరికరుణచేతను సరసపదమునఉద్భవించినసౌఖ్యమగుపాలు॥
అమ్మాపాలుగొనరే ॥

తిరివీధిసాబయ్యగారి శిష్యులు పాదిలెతాలూకాలో

చేరిన గుండ్రసముద్రము కాపరస్తులైన

—*(వేమలక్ష్మీపతిఅయ్యగారుచెప్పినకృతులు)*—

రాగం పున్నాగవరాలి - నామతాళం.

పల్లవి.

అష్టేవారము - గిను - నష్టేవారము ।

అను పల్లవి.

అష్టేవారముయిమ్ముగనెప్పుడు - కమ్ముకున్నమాకర్మములుతెగ॥

చరణములు.

రాజసతామససాత్వికముల - రమ్యమైనశ్రీరాజుకునుతెగ ॥నష్టే॥

ఆరుగుణములఅమరబట్టికొని - అలంపూరిలొలంబకునుతెగ ॥నష్టే॥

వైశ్యకులములోవైపుతెలసుకొని - వైసుమదంబులవల్లగనుమే ॥మష్టే॥

దూఁణచేశేదోషకారుల-పాపాణముతోపట్టువిరగతెగ ||నమ్మె || అంటు
ముట్టుయనెలమితగుణములను-అంటబట్టిఅరకానుకునుతెగ||నమ్మె||చిత్తు
యనియెటిచిల్లరదినసులు-సత్తుయైనసరిలాభముజూచుక ||అమ్మె || అప్త
మదములుశ్రేష్ఠతెరిగిగురు-నిష్ఠతోనుఆకప్తములన్నిటి||అమ్మె|| సప్తవ్యస
నమాలసందుతెలసుకొని-సప్తగులపైసాకారముకును ||అమ్మె || పంచేం
ద్రయములపర్వచేయకను - పొంచిపట్టికొనిపోతులూరులొ || అమ్మె ||
విత్తనంబుమావీరగురుడుహరి-విశ్వములోపలవిస్తరించిమే|| మమ్మె || ఈ
శ్వరిసాదముహితపుతెలియక-హాశ్యముజేసేఅంధకారుల||అమ్మె||వారము||

౯౨-రాగం ఆనందచైరవి-త్రిపుటతాళం.

పల్లవి.

ఆర్యశ్రీబాపనార్య - శ్రీతురిమెళ్లశౌర్యశ్రీదైర్యవర్య ||

అనుపల్లవి.

ఆర్యఅంతర్లక్యమెప్పుడు శౌర్యమునుమంటగలిపిదైర్యము

తోబ్రహ్మపదముదారి తెలిసినిలువెమనసార్య||

చరణములు.

అడవింగళలుగెంజూ-జోడుగయెప్పుడు - బాడనుదిరుగుచుండు-
వాడలోపలనైపుదెలుసుక మేడనడుమనిలచినీవు - వేడుకలొసంసార
భ్రాంతులకూడియుండకెఫాలమునను ||ఆర్య|| హంసలజూచెవిధము-ఘ
టములొయున్న - సంశయముడిగెనయము|హంసనెప్పుడుఆత్మలోపల
హింసలేకనునాశికాగ్రము - హంసటయనెగురునిపాదమునిమిషమైనే
హారకుండవె ||ఆర్య|| చక్కగభద్రామధ్యమూ-మిక్కిలిదృష్టిమక్కువతో
జూచెమూ | చొక్క-మగువేదాంతసారముఘ్రుక్కుననుజిహ్వనుదీనుక-
వక్కుటెనసోహముననుధిక్కరించక కలియుమనస ||ఆర్య|| పాతకములు
తరిమి శ్రీపోతులూరు-చేతనుగురునినమ్మి | మాతయీశ్వరిచేతయిప్పు
డుఘాతకములొమునిగిసోయను - చేతనైశేషంభులింగస్వామినికనుహో
వెచెలియ ||ఆర్య|| కరుణించిరక్షించెను-శిష్యులనెల్ల-అరమరలేకుండను|
వరములిచ్చెను అడవమార్గము-స్థిరముగశ్రీబాపనార్యలు - వరుసతో
హంసలనునెప్పుడుదాలలాడుచువుండుమనెను|| ఆర్యశ్రీబాపనార్య||

౯౩—రాగము సురట చాపుతాళము.

పల్లవి.

పతిమాటినిగురుసతతముయెప్పుడుమతినియున్నది ఆడది।

అనుపల్లవి.

పతిమాటెప్పుడుపరవచేయకనుకనురుగొన్నదొకగాడిది॥

చరణములు.

గురుమాటెప్పుడుగర్వములేకనుగురిగానున్నది ఆడది। మర్తము
 దెలియకనిర్మలమెరుగక కర్తమునున్నదిగాడిది॥పతి॥ అండపిండబ్ర
 హ్మాండములన్నియునిండియున్నదిఆడది। కండలుబెంచుకమొండికుక్క
 వలెచెండితిరిగెదొకగాడిది॥పతి॥ నీమముతోడుతకామముదెలసుకన్వా
 మినిదెలశినదాడది-ఏమిదెలియకనుమోముపెంచుకొనికామమునున్న
 దిగాడిది॥పతి॥ పురుషులచూచితెపొరలకమనసుసరిగయున్నది ఆడది।
 మెరిశెమెపువలెమేనుదిప్పుకొని ఆడుచునున్నదిగాడిది॥పతి॥ పెద్దల
 చూచితెబుద్ధిగయెప్పుడునద్దుగనిలచినదాడది। పెద్దగ్రహమువలెరద్దు
 జేసుకొనిమొద్దుగనున్నదిగాడిది॥పతి॥ అంగములోపలలింగముకనుగొ
 ని సంగతినున్నదిఆడది। చెంగలించుచుపొంగుచునదులను భంగపరచి
 నదిగాడిది॥పతి॥ గురుదేవతయనిపరముదెలుసుకొనిసరిగనున్నదిఆడది।
 గురునిమనసుననరునిగజూచుకపోలుచున్నదొకగాడిది॥పతి॥ వడ్డం
 ములనుసారముతెలసుక భంగునిగనుగొనుదాడది। వర్గములోపలవగచి
 కలసుకొనిసిగ్గులేనిదొకగాడిది॥పతి॥ చతురాక్షరమగుపోతులూరువీర
 సతతముదెలసినదాడది- హితవుగతత్తులొయ్యిశ్వరిపాదముమతినదలు
 వనదిగాడిది॥పతి॥ మరువకతిరువిధిగురునిమంత్రమేమారకయున్నది ఆ
 డది। కారణగురునిసారముదెలియకమిరిపోయినదొకగాడిది॥పతిమా॥

౯౪—రాగము పావేరి చాపుతాళం.

పల్లవి.

శివశివయనియెమంత్రముచెపులకుస్థిరముగదెలసేదెన్నటికో।

అనుపల్లవి.

శివనామమునాటిహ్యాయెందునసిగ్ధమునండేదెన్నటికో॥

చ రణ ము లు.

జాగ్రత్తపై సుమంత్రులు దెలసిజాగ్రతనుండెదెన్నటికో - అగ్రజ
 న్నమరిఅంతుదెలసుకొనిస్వగృహమెరిగెదెన్నటికో || శివ || భర్తనిమది
 లొబాగుగనమ్మకవర్గముదెలసేదెన్నటికో - మొగ్గకకామునియగరగొ
 ట్టినేస్కతెలనుటదియెన్నటికో || శివ || ఆరుగుణములనుఅరగనమ్మకొని
 మేరుయెక్కేదెన్నటికో || శివ || కోరికలేకనుకామగృహములొచ్చేరువతె
 లసేదెన్నటికో - ధరణిలోపలధర్మముదెలసుకథాతనుగూడెదెన్నటికో ||
 శివ || కుండలిస్థానమునిండుకయుండెకూర్తముదెలసేదెన్నటికో - మంతె
 టిఆపోజ్యోతినిజూచుకమరణముదెలసేదెన్నటికో || శివ || స్వాతిమెరుక
 వలెపోతులూరుగురుభృతిగజూచేదెన్నటికో - పాతకములుపోతరిమె
 యీశ్వరిమాతనుతెలసేదెన్నటికో || శివ || మరువకతిరువిధిబాపనార్యుల
 నుమనసునదలచేదెన్నటికో - హరహరయనినామనసులోపలవిజవిగబ
 లికెదెన్నటికో || శివశివయనియెమంత్రము ||

—*(వేమాలత్తుణాచార్యగురుస్వాములవారిశిష్యులు)*—

చుండూరు రాఘవయ్యగారు జెప్పినకృతులు.

౯౫—రాగం పున్నాగకరాళి చాపుతాళం.

పల్లవి.

అంబాననుబ్రోవవే-శాంభవిరావె-అంబాననుబ్రోవవే |

అను పల్లవి.

అంబాననుబ్రోవుడింభనుతభక్త |

బంభాపాలనబింబోదరీరావె || అంబానను ||

చ రణ ము లు.

బిందూ-బీజమురెంటి సందు-పొందియున్నా-వందూ-డెందము
 గనుగొందూఁ ఇందుముఖినిన్నెంచుజూడపర-మందువెలుగుత్తులందు
 విందునమ్మ || అం || వాణీ-విద్యకుమూలవేణీ-నిర్నయరాల-రాణీ-నిజమె
 రాజధానీ! సన్నుతించమొరలెన్ననీకన్ననాకున్నదేమివేగ విన్నవించితిత
 ల్లి || అం || సూగీ-శైత్రసంహ్వరీ-పరముకోరు-వారీ - ప్రణవమూలకారీ!
 దారినీవెసర్వధర్మములకుపర-దేవిరావెభక్తదరులు జూపవెతల్లి || అం || క

రుణీ-కారణముక్తాభరణీ-చరమశేష-స్థరణీ-జేర్పకై ధర్మపురినీ । పరమ
కల్యాణినీమరుగుజొచ్చినమూల-మెరిగిచి న్నయనుఖుమరుదుజూపవమ్మ ॥
అం॥ అంబీ-అంబరవీధిబింబీ-శంభురాల-గంభీ - జయముపలుకుడింభీ ।
అంబుజనేత్రివిడంబములకీర్తి-గంభీరమగురక్షణంబుజేయవమ్మ॥అం॥ రస
నీ-రాజయోగపననీ-రసికులకెల్ల-వశినీ-రాగాదూలకసినీ॥పననీవెపరమ
నివాసదాసహృదయ-రసతీలరాగాదెరాఘవేంద్రమొర ॥అంబ॥

౯౬-రాగము నాదనామక్రియ అటలాఁకం.

పల్లవి.

అన్నపూర్ణరావే - నాడుకన్నతల్లివీవే ।

అను పల్లవి.

అన్నపూర్ణనీకన్నతరులెవరున్నరనుచుమది నెన్నిదలంచెడ॥అన్న॥

చరణములు.

చిన్నవాడననుచు - నాపైయెన్నవేమి గడుచు । ఎన్నివిధంబు
లవేడినందుకా - పన్నతధక్తులనాదరించవే ॥అన్న॥ సర్వరూపివైన -
నన్నిపుకరుణజూడవైన । వరములనుచునీమరుగుజొచ్చిగురి - పరము
జూపుమనిప్రణమిల్లితినే ॥అన్న॥ దుష్టసంహ్వరాది-దేవి సృష్టిపాలమో
ది । అష్టకమలమండప్తయోగసదృష్టినిలిపినాకష్టముదీర్పవే ॥అన్న॥కరు
ణజూడమనుచు - దేవికోరిమదినిదలతు । ఆరుచక్రముల కావలయుం
డె - నీరుపీతముననిండివెలింగెడి ॥అన్న॥ బిందుపీతమున-దేవి పొందిక
మరియున్న । సుందరాంగినీవెందుయున్ననా - హృదయమందుపదమం
దిగణించెడ ॥అన్న॥ జ్ఞానయోగమున-నీదుగానమమరియున్న । పూని
నీదుశరణన్నవారికను - వీణెతుదంబరఘనస్వరములతో ॥అన్న॥ ఏలనే
లకమ్మ-తల్లిమూలరూపినమ్మ । లీలవేయుకమలాలరాణిఫల మీయువి
కుంతపరసుఖమునకై ॥అన్న॥ ఎన్నివేడుకొంటి-తల్లినిన్నువిడువనంటి ।
ఎన్నిజన్మములకెన్నిదుఃఖములొ - ఎన్నియిడుములేనోపజాలనిక॥అన్న॥
ఎంతచిత్రవతివె - నన్నిపు యెంతజేర్పవటవె । పంతమేల నిన్నంతరంగ
మున - ఎంతుదలంతుభజింతునెప్పుడు ॥అన్న॥ కాశి అన్నపూర్ణ-నీకు
తోశిల్పియున్న - దాసుడనుచుపర దేశివైనకృప । జూచిపిలచినను

వారికి నేలవె ||అన్న|| యోగమందిరమున - తల్లిబాగువెలసియున్న ।
రాఘు వేండ్రునికిరాజ్యయోగపదభోగమొసగిననువేగమెకావవె||అన్న||

౯౭—రాగం పున్నాగపరాళి చాళుతాళం.

పల్లవి.

నిను కడితితల్లిననుబ్రోవవె-అంబరావె-నినువేడితితల్లిననుబ్రోవవే ।

అను పల్లవి.

నిను కడితితల్లిననుజూడవైతివి-ఘనపాపిననుచునీ కరుణధూరమేమొ||ని||

చరణములు.

పాలనజేసినీభక్తులరక్షించ । జాలముజేశేవులోలాక్షిరోనేడు||నీ||
చేసేసతప్పలురాశిగొప్పదేమొ - చూచికరుణజేసిదానినేలవమ్మ ||నిను||
కొంలగుడినేతంటజేసినదోష । మంటికాలునిచేవిల్లంటబడగలేను||
నిను|| స్త్రీలమోహములొచిక్కుపడుచునాదు । మూలమెరుగలేకము
నిగిపోతినయ్యో ||నిను|| పెద్దలదూషించిబుద్ధిలేసిదోష । పెద్దొయముని
వద్దగుద్దులోర్వలేను ||నిను|| పేదలబట్టినేబాధలుబెట్టిన । వ్యాధులుబ
డలేనుపాదముజేర్చుకొ ||నిను|| నమ్మకపలుకుల రమ్మనిసాధుల । సొమ్ము
దొంగిలిచిరొమ్ముదట్టినదమ్మ ||నిను|| పరులద్రవ్యముకోరినరులకష్టపెట్టి
కరుణలేనికర్తమరణమేమొతెలియ ||నిను|| బాలభావమున లీలదెలియ
నట్టి । బాలులచెవృధకాలముగడిపితి ||నిను|| పెక్కు-గుణములందు పి
క్కటిల్లువిషయ । సొక్కు-దెలియలేక చిక్కుపడితినయ్యో ||నిను|| దార
పుత్రాదులగారవంబుజేశి । చేరినిన్నుగొల్వ దారిదెలియనైతి ||నిను||
ఎన్నితప్పలున్నమన్ననజేశినీ । కన్నబుడతలేగినన్నికేజేర్చుకొ ||నిను||ని
గమవేదిరావెయోగపదముజూపి - రాఘవేండ్రుమొర వేగరక్షింపవై||

౯౮—రాగం ఆనందవైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

దేవినిన్ను విడువజాలనె - అతినేగరావె

భావమందు వదలజాలనె ।

అను పల్లవి.

దేవినిన్నువిడువజాలకావదేమికరుణబాల ।

రావదేమినిలువజాల-భావమేమొదెలియమ్రోల ॥దేవి॥

చ రణ ము లు.

సతిపతులన్యాయమందెగతినిమనముపొందఁట్లు । రతినినీదుది
వ్యపదమువ్రతనిజేసినిలువవచ్చు ॥దేవి॥ రేయుపగలునీమసేవ-జేయుచుం
డనాకువరములీయకుండువిధముయేమొచ్చెయ్యివదలబోకువచ్చు ॥దేవి॥
యుక్తియూహలనుబుధులురక్తిజేసినిదుదివ్య । ముక్తిపదముపొందిరట్టి
యుక్తినాకుజూపగదవె ॥దేవి॥ నీమచింతనాదుహృదయ పాదుచేసుకొ
న్నవేద । వేదిరావెమోదమేదెవేదసారరూపిగదవె ॥దేవి॥ చంద్రవదన
మునులుయోగనందమందుబిందుకన్య । పొందుజేసిగొందిమోక్షమం
దిరందునిలుపగదవె ॥దేవి॥ కాళినాదుబిందుకళలలీలలమితములునుజే
యు । మూలతల్లికల్పవల్లియేలరాదెకరుణలేదె ॥దేవి॥ తారకాద్రిశిఖ
రమునధారజారియేరుబార । చేరిజలకమాడినీదు-పరమదరిశనమునుజే
తు ॥దేవి॥ కొండబిలమునందునీమనిండుకళనుతెలసుకోని । పండువెన్నె
లందుపరమబండనమునయుందునచ్చు ॥దేవి॥ రండముండలందుకొలుపు
నుండచేయమనములేదు । చెండినీదుఅండజేరిమొండుసుఖముగొందునచ్చు
॥దేవి॥ వేయుకంబములమేడబాయరానిదేవకన్య । జేయుకొలుపుకూట
మునజేర్చిబ్రహ్మవిద్యనొసగు ॥దేవి॥ హృదయకర్మి కాంతమధ్యచదరుచే
శిమిగిలిమనము । కదసిప్రణవరవములందుకుదురుజేశినిలువవచ్చు ॥దేవి॥
పంచభూతములనుబట్టిఎంచినుకటిజేసినట్టి । పంచధారనుసగినీదు పం
చజేర్చియుంచవచ్చు ॥దేవి॥ రావెసర్వలోకజననిరాఘవేంద్రుమొరను
చూచి । బ్రోవకున్నదిక్కులేదెభావమందుమరువలేనె ॥దేవినిన్ను॥

FF—రాగం కేదారగౌళ.

పల్లవి.

గురుకరుణచే గగనకుంభకంబుననిలచి ।

గురిలేనిహేమపదగువ్యామునమొరతున్ ॥

చ రణ ము లు.

చిరునవ్వుముఖముచేచిన్నేత్రమధ్యమున - పరమగురునుజ్యోతి
ప్రజ్వరిల్లగను । అరుదుగురువీక్షణములంతరాళముచించి - అరసికైవ

ల్యపరమమితమై మెరతున్ ||గురు|| కోట్యార్కులునుమిరికోమలంబైన
త్రీ కూటమధ్యమునందుదివ్యలింగమునన్ | పాటించిబ్రహ్మపదపరమ
హంసినేను - ఘటియించినిరై బృటకదసివెలుగుదునూ ||గురు|| అసిప
దంబగునిర్మలానందపదమునై - భసితనేత్రమునందుపరమాత్మయగు
చున్ | వచియించరానిచిదవహ్నిజ్వాలకుమధ్య - దశలక్ష్మణార్యగురు
ధర్మమునమెరతున్ ||గురుకరుణ||

౧౦౦—రాగం - శేడారశాళ.

పల్లవి.

ప్రహసరములునుమిరి నెలయుసహస్రారమున |

మహాలింగరూపమై మహిమ మెరయుదునూ ||

చ రణ ములు.

దేవాదులకు నెల్ల స్రీప్యమైనట్టి - దేవాంతమునయెపుడు తేజరిల్లు
దునూ | భావిచిబ్రహ్మబిజము పునికెలుగందు - గావించినత్పదముఘన
మునై మెరతున్ ||ఇహ|| ఆద్యంతములులేనియమితమాపోజ్యోతి - నా
ద్యంతములునిండనదియెపరమగుచున్ | అధ్యాత్మడగుగురుని ఆదిప్రణా
వాంతమున-సేద్యమై నలీలయెపుడు వెలుగుచునూ ||ఇహ|| మండలత్ర
యములకునువానీయపరమగుచు - మంగుచుండెఱిజ్యోతిమర్త సేతము
నన్ | మెండుకొని వెలిగెడిమెలగులక్ష్మణగురుని అపరిణయకచిదానం
దమునమెరతున్ ||ఇహసరములును||

౧౦౧—రాగం శేడారశాళ

పల్లవి

మలినమింతయులేక మగ్నమిహిమచేత |

అలగుజగముల కల్ల అతిపతీయునై తిన్ ||

చ రణ ములు.

సూర్యచంద్రులమధ్యసరిసిటిభావమున - చర్యనగ్నములై సనూ
టిదెలసితిని | శిరముద్వారముదూరిశిఖకళినుగలసిరిం-అరయప్రణవము
నై య్యిహాయిజెందితిని ||మలి|| శ్రీగుణభావముమిరిదీపస్వరూపమున-
గగనముద్రలోయలుపుకారణంబయన్ | భాగ్యలక్ష్మినిగూడిభోగరా

ముడ నేను-సౌజ్ఞద్యయమధ్యమునసంపుమెరయుదుఁగా || మలి || పరగ
నామృతమైనపోతులూరీశ్వరి- పురబాపనాన్యులుపురిమిపై మెరయు || వ
రవేమలత్తుణులవాక్యంబునమరినే- పునసందమున సుధవాలలాడితిని ||

౧౦౨ — రాగము శారంగౌళ.

పల్లవి.

ప్రగూఢమపరమనైచిత్రానమునందు ।

యోగప్రణవజ్యోతి వెలయుచుండుదును

చ రణ ము లు

పూనునయలును జలఁ ద్వానము చేసి - పరమ శివ స్థిర్మథానమంద
దమరి । పూనునయనాగ్రమున ప్రజ్ఞతో నీపించి- పరమభక్తుల కెల్లఁదవి
యేసగురూ || శ్రీగు || జలజమధ్యమునగుజయభేరిమోవగను-మలయు
స్సు శ్రీనేమహానీయమగుదున్ । అలరుపుర్ణజ్యోతిఅంబరంబనువీధి
చెరిగిమోక్షిజ్యోతిరక్రమునమెరతున్ || శ్రీగు || అగ్ని తేజంబై నయమిత
పోతు ॥ ౧౦౩ - ధన్వంతరీత్రైపుముగ్ధులమెరయున్ । సర్వములన్నదళము
విజయిలతి, గుగుని-స్వర్గమునమెరతున్ || శ్రీగు ||

౧౦౩ — రాగం శారంగౌళ.

పల్లవి.

సూక్ష్మరాజయోగంబునుండి రింతై న్నగ్గ - అకిలంకి మైనతనగద తేజమునన్ ||

చ రణ ము లు

ముక్తికాంతయేనుముంగటనువునుచుకోని - భక్తియోగము
దాల్చిచొందుతావేన్ । ముక్తిపరముగూడి చురయునహస్రారమున -
రక్షణవజ్యోతిరమృతమెరతున్ || సుఖ || బ్రహ్మరుద్రాదులుభ్రమజెం
దికిడలేని - నిర్మలాపజ్యోతినేత్రమధ్యమునన్ । హుమ్మనుచుహంస
ఊర్జములేచినిట్లు - బ్రహ్మాంధమునందుప్రజ్వరిల్లుదునూ || సుఖ ||
సురరాజుఁ బై నశిరధిపోతుబాగు స్థిరనాదజ్యోతిసారముబాబుమెర
యన్ । పరమనేత్రాశ్రయవలత్తుణుగురిని - పరమబైటనునిరాపర
మునై మెరతున్ || సుఖ ||

౧౦౪—రాగం కేవారగాళ.

పల్లవి.

ఇదియెవరమానందమింపుతోజూడశెన ।

పదవికై వల్యమున ప్రబలుచుండుదును ॥

చ రణ ము లు.

కన్ను దెరచియుగురునికరివీర్యముననిలచి - ఎన్నశివపదమునందె
పుడు వెలుగుదునూ । పన్నగంబునులేపి ప్రి కుండలితుదను సన్నుతించగ
సర్వశూన్యమునమెరతున్॥ఇది॥ జోడువాంసలబట్టిజూడనెపోవగ - నిండు
పున్నమబయలుదంజీ తేజమునన్ । అండుకొనివరమాత్మనతితుర్యపద
మునను-మెండునుఖవాద్ధినై మెలగుచుండుదునూ ॥ఇది॥ శృంగాటమున
నెపుడునువర్మనీజముకడను-మంగళప్రపన్నమైనమహితతేజమునన్ । సం
గతినిదెలిసినేసారాంశపీఠమున-రింగైనలత్తజ్జార్యాంగమునమెరతున్॥

౧౦౫—రాగం ఆనందభైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

ఎందులకుగురునిపాదమెఱుకనుండవే - మనస!

అను పల్లవి.

బంధెలకులోనుగాకపరముగోరవే॥

చ రణ ము లు.

సుందరాంగిజూడజూచి చొక్కియుండవే-మనస-కందునతోబ్రహ్మ
పదముక్రమముదెలియవె॥ఎందు॥జాతిభేదములుమానిజన్మమెరుగవె-మ
నస-సాతకములుద్రోలిగురునిపంచజారవే ॥ఎందు॥ నాశముననమరియు
న్ననాదమెరుగవే-మనస-చాలువేయు స్తూభములచవికెదూరవే॥ఎందు॥
అష్టదళపీఠముననమరియుండవే-మనస-నిష్కర్మగైకొన్నగురునిదృష్టివ
దలకే॥ఎందు॥ కుంకుమపువ్వుచాయకుదురుగురుతుదెలియవె-మనస-శం
కలేకపరమబైటచేరితిరుగవే ॥ఎందు॥ కొలనుగలదుమెళుకు వతోకళను
దెలియవె-మనస-అలశినచిత్తుఖరసమనుభవించవే॥ఎందు॥ చక్కనిచొ
క్కందుతనువుచిక్కమరువవే-మనస-మిక్కిలి కైవల్యపదముమెక్కుచుం
డవె ॥ఎందు॥ జూడపోతులూరుయీశ్వరమేడజేరవె- మనస-నేడుకతోతి

రువిధిబాబువెంటనుండనే॥ ఎం॥ అసిపదబోధందు మోక్షమమరియుండ
వే-మనస-విశదపరచులత్తుణార్కుల నేడుకొనవే ॥ ౧౮ ॥ రాఘవేంద్రు
మొరనుకొనిరాజినొందవె-మనస- మోగిమార్గవలనజేరిభోగమందనే॥

౧౦౬-రాగం పున్నాగం రాళి గాథుతా ౮

పల్లవి.

బ్రహ్మబోధతెలనుకొనవోయి-ఓయోగిచంద్ర-నవ్వి కచేపరముగనవోయి

అను పల్లవి.

బ్రహ్మబోధతెలనుకొని నట్లుకచేపరమగనుట -

నెవ్వుతినసోహమున్నది - ఇమ్మునమం॥ ॥ బ్రహ్మ ॥

చ రణ ము లు.

అందమునువర్ణకమల - మందుబిందువీతమున - సుందరిపర
కన్యయున్నది - పొందినవారి - కిందిసుఖము శెందియున్నది ।
చిచ్చిందుగాదె - మండబుద్ధితేకయున్నది - పొందినఘనులె - బం
ధమునిడనడినాళిమందిరమునజేరుకొని - శెందినసద్బోధవినపైయి -
అందమెకాదా॥ బ్రహ్మ॥ ముప్పరిముమ్మాలలోన- నొప్పిగొప్పసర్పమొక
టి-తెప్పనపశ్చమవీధిని-ఘుప్పనలేచి - అప్పుసహస్రారగుండలిసి - మె
ప్పుగమంచి-అప్పుడుండెర్రణవవీధిని-జెప్పినభోధ - కుప్పించివేదసార-
చొప్పనజిహ్వనుగ్రోలి-కప్పినమైకాముజెందోయి-ఆరెప్పవిడక॥ బ్రహ్మ॥
ఆరిటిమూడిటిదాటి - కారుబాగులనుమీటి - ఏరులుమూడేకమనవో
యి-పరమార్థమందు-జేరిబ్రహ్మతలుకువినపైయి-ఆరెంటిమధ్య - ఎ
ఱుకమూలమెగుగరాదోయి-ధరప్రతులూగు-జేరిబాబులత్తుణార్కు-దా
రిదెలసిరాఘవేంద్రు-దూరిపల్లి-నట్టిపరమూనూ-ఆరూఢమిదె॥ బ్రహ్మ॥

౧౦౭-రాగ కాంభోజి ఆదితాళం

పల్లవి.

పలుకూ ప్రణవమెస్వరములులుకూ-దశవిధనాదం ।

పలుకూప్రణవమెస్వరములులుకూ॥

అను పల్లవి.

పలుకుబలుకుగురుతళుకునేత్రమున - లులుకుచిదంబర

కళనుదెలిసి - ద్విలమునందునుససాగమువెలిసి ||పలు||

చ రణ ము లు.

అశా-పాశాములనురోసి - దేశికుమండె-దాస్యాధర్మముమదిని
దెలిసి || పాసుడైనపరమేశ్వరదరిశనము- జేశిత్రికూటము-రానినున్నపగ
దేశ మంకుశభాసితరసమది ||పలు|| గంగాత్రయమూలువెలిసినట్టి -
గంగనవోటు - శృంగాటమందుకలసినట్టి - లింగపురానయింగిత
మలస - సంగపలుకులునుప్రజ్వరిల్లుచు - అంగలింగమధ్యనుభము
వెలిసిన ||పలు|| చాలాసంసారమూలొమేలూ- పొలకున్నవోలు || కీ
లూ దెలిసినసుఖమురాదూ - అలగుసుఖమూ ధారముబట్టుక || వెల
యుప్రళయకాలాంతపవముగురు - డలగునాహమదిహంసప్రకాశము||
యోగామూలాముపోతులూరు - భగ్గుడవెలుగు - యోగితిహాసీధిగాప
నాన్య - సాగనుమీరశ్రీలక్ష్మణగురువు - సాగరాంతమునసమరసము
సగిన - రాఘవేంద్రునికిరక్షణపదమది||

౧౦౮—రాగం ఆనందశ్చైరవి అటతాశం.

పల్లవి.

బ్రహ్మకులమువారిచిన్నది మంచిచూపుచున్నది

అనుపల్లవి.

ఇప్పునకుండలిముమ్మాలలోన నున్నదిచేవెలుగుచున్నది

చ రణ ము లు.

సాధుసజ్జనులకుచిన్నది - మంచిచేసారములుచూపుచున్నది ||
ఆధారములుదాటి ఆనందవాగ్ధిలో అమితస్వయముగలిగియున్నది ||
బ్రహ్మ|| సూదిరమైయున్నచిన్నది - మంచిచూపుమధ్యనువెలుగుచు
న్నది||బిందువీరమునపొందినవలీల-అందిమువెలుగుచున్నది||బ్రహ్మ||
రూపులోరూపై నచిన్నది-మంచివాగున్నవారికిన్నది || ఏపుమీరిమ
ధ్యయే సంతనశచునవెలజేనిదీపమునున్నది|| బ్రహ్మ|| సూక్ష్మద్వాము
నందుచిన్నది-మంచిసుఖరూపమైవెలుగుచున్నది || సాక్షిబాధగన్నస్వ
జ్ఞులయెందు-సర్వముతాననియున్నది ||బ్రహ్మ|| ఎఱుకమూలమైనచిన్న
ది-మంచిచేగులేక వెలుగుచున్నది || సాక్షినిత్రికూటసాగ్రాజ్యపదము

స-సారథార్థనైయున్నది- ||బ్రహ్మ|| అతీరబ్రహ్మమున్నది- మంచిఅ
 తీస్వరూపమైయున్నది । దీక్షిత్రయముమీరిదివ్యజ్ఞానలకు- మోక్షప
 దమేనేనన్నది ||బ్రహ్మ|| జ్యోతిరూపమైనచిన్నది-మంచిపోతులూశీశ్వరి
 నన్నది । భ్యాతిగతిరువీధిబాబులక్ష్మిశ్యా-కారణపది మేనేనన్నది|| బ్ర
 హ్మ|| సంగీతమైయున్నచిన్నది - మంచిశృంగాటవనములొయున్నది ।
 అంగలింగసంగిబంగారుకొలనులొ - గాఢమేంద్రగుండియున్నది||

౧౦౯—రాగం నాదనామక్రియ- ఆదితాళ

పల్లవి.

గురునిభరించవెళుమైద - గురుపరిముచేకొందువతుమైద ।

అను పల్లవి.

సూదళముననుండితుమైద - నీవుసూటిదప్పుకజూడుతుమైద ॥

చరణములు.

గురుసేవజేయగలుమైద - నీకుగురుతుదెలుపుగదెతుమైద । ప
 రమపరముశ్రోహళుమైద - మూలప్రణామంత్రమేకదళుమైద ॥గురు॥
 మనసునిలిపి తేనిళుమైద - యోగమర్కదేశమునందుతుమైద । దినకరు
 ప్రబలునెతుమైద - దివ్యతేజమందున్నదిళుమైద ॥గురు॥ దుద్రవీర్యమ
 దితుమైద - బుద్ధిసద్ధిసోచూడుతుమైద । చిగ్రూమునవెలుగుతుమై
 ద - సర్వభద్రమైయున్నదెతుమైద ॥గురు॥ అనిలమూర్తమునతుమైద -
 హంసకటలాడుచునుగుడుతుమైద । పూనిశోటలతుమైద - దివ్యపుం
 జమైప్రబలునెతుమైద ॥గురు॥ ఇడపింగువాధ్యళుమైద - బ్రహ్మనాడిప్ర
 బలుచుండుతుమైద । కుండల్పి కెల్లితుమైద - అంపకుమయజేసినిలు
 వుతుమైద ॥ గురు॥ ఇష్టవాద్ధినుండిళుమైద - తేనెఅష్టరేకులజారుతు
 మైద|స్పృష్టిభావముదోలితుమైద-జిహ్వశ్రేష్ఠమైగ్రోలవెతుమైద ॥గురు॥
 గుగుశియరెకదతుమైద - నేరెగురుతురీకవెలుగుతుమైద । శుర్యమై
 యున్నదెతుమైద - సర్వపరిపూర్ణమున నిండుతుమైద ॥గురు॥ పంచకో
 శములతుమైద - తుదమించివెలుగుచుండుతుమైద । ఎంచిత్రికూట
 ముతుమైద - నీవువంచనచేయవెతుమైద ॥గురు॥ జన్మదేశమునతుమై
 ద - నీవుచూయించుచుండవెతుమైద । తనయమరెకదతుమైద - నీకు

తనివీరినబోధతుమైద ||గురు|| సిరిమించుయీశ్వరితుమైద - చెలగిచే
రితిరువినిబాబుతుమైద | కరుణబోధించిన తుమైద - లక్ష్మణార్యులపద
మందునుమైద ||గురు|| రాఘవేంద్రమొరతుమైద - అదిరాణించిచూ
డనెఱుమైద | యఘములుబాపునెతుమైద - రాజయోగమార్గమునం
దుతుమైద ||గురు||

౧౧౦—రాగం కమావ్ - ఆదితాళం.

పల్లవి.

తరుణీగురుండంతటివాడే |

అనుపల్లవి.

నెంతటివాడేయెంతటివాడు ||తరుణీ||

చరణములు.

గురుసాదములముద్దుబెట్టితీ - గురుసేనపూజలుజేసితి | హరుని
వరములియ్యకోరితీ - వెఱపులేనిపదవిజెందితీ ||తరు|| తీర్థప్రసాదములి
చ్చెనే - తెలివితొననుదయజూచెనే | భూతిబూసిజోకొట్టెనే - పుణ్య
స్థానమునందునిలిచెనే ||తరు|| మంత్రపండితుననుజేసెనే - మాయపిం
డముమంటగల్పెనే | తంత్రవాదితలద్రంచెనే - ధర్మబయలం దుంచె
నే ||తరు|| జన్మతేనెలపంచధారకూ - ఎన్నశభ్యముగానిరుచులకు |
కన్నచోటనుండుధారకు - కలిగిమాగురుశిచ్చినందుకూ ||తరు|| పున్న
పువెన్నెలచెంతకూ - పుడమివిలక్షణబోధకు | సన్నదిక్కిదూరినందుకు -
సంతోషమరయుటనందుకూ ||తరు|| అఖిలస్వరూపప్రదీపము - ఆత్మ
రామునికొలుపుజేసెము | వికసితయీశ్వరిసాదము - విఱివిసమ్మియున్న
వారము ||తరు|| పాలనజేసేసర్గము - బాబులక్ష్మణులయోగము - మే
లుతెలసిమదిఘాచము - మెలగురాఘవేంద్రవాక్యమూ ||తరు||

౧౧౧—రాగం కమావ్ - ఆదితాళం.

పల్లవి.

తరుణీసద్గురుబోధే |

అనుపల్లవి.

సద్గురుబోధేసద్గురుబోధ ||తరు||

చ రణ ము లు.

కలికిముద్దులగుమ్మకోరినా - కనుచూపులో మేలుదెలసినా । సు
లకనసుక్షేత్రమార్గము - సూటిదప్పకజూచుచుండునా ॥తరు॥ పండు
వెన్నెలబైలుపంజరం - బల్సుందరము చిలుకపల్కులుం । గండుతు
మ్మెదలరోదనం - కడువిచిత్రమైనచోటునా ॥తరు॥ కప్పకోడికూతకూ
శినా - కరకంఠనెళవెరిగియుండినా । అప్పుడుండుప్రణవస్థానము -
అలరుచుండుసుఖమందినా ॥తరు॥ పొలితిచెయ్యిపక్కయుండినా - పొం
దుజేసినమేలుదెలసినా । వలపుమరుపులేకయుండినా - వాడెవరయో
గనుకుండినా ॥తరు॥ దర్శినుండు ధర్మమార్గము - తనలోమెలగుగు
రుసూత్రము । చెనువులేనిశుద్ధతీర్థము - చేరిజన్మగ్రోలమోడము ॥
తరు॥ నక్కజిత్తులుజేయుచుండినా - నాగసర్పముబట్టియుండినా । కు
క్కనుగురి బట్టిజూచినా - కులుకులాడియెదుటనిలచినా ॥తరు॥ ఆల
నపాలనజేసినా - అభిలష్యహాపముదెలసినా । హాలమంగు దృష్టినిలి
పినా - పరబ్రహ్మమనుచాయపొందినా ॥తరు॥ బాలకస్కినరసముతా
గినా - బల్కైపులొచొక్కుదెందినా । లీలపోతుయొగుతెలసినా -
లాలితంబగుస్వయమందినా ॥తరు॥ పరమబాబులక్షణగుణలే - పద
పులిచ్చినసుఖరూపులే । అరయరాఘవేంద్రుపల్కులే - ఆనందమగు
ముద్దుధారలే ॥తరుణిసద్గురు॥

౧౦౨ - రాగం తైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

మొరచిన్నచొకఁగుందిమోదించినవలె మొరచిత్రమవునురరామా -

అనుపల్లవి.

కరుణనిదయపుండకంటిమధ్యనుమేలు కనుగొంటినెకటిరరామా ॥

చ రణ ము లు.

చిత్రకూటంబదియుచిద్విలాసంబులును చోద్యమైయుందిర రా
మా । పాత్రయున్నపైనుండుసూత్రమెరిగినవారి గాయత్రిమూలమదిరా
మా ॥మొర॥ ముదితవిహంపరములకుమూలనీజముపైని మెలగుచున్నది
సౌజ్ఞరామా । సదమలంబె నట్టి సాయుజ్యపదమునది సారిమైయుందిర

రామా మొర॥ బ్రహ్మమలకు నెల్ల భేదింపరానట్టి బ్రహ్మసూత్రంబదియు
రామా అముకొనినర్వలోకములనునిండితా - నెమ్మతిని వెలుగురరా
రామా ॥ మొర॥ ప్రకృతివిజంబునది ప్రజ్వరిల్లుచున్నట్టి బ్రహ్మాండములునిండి
రామా । వికృతివ్యాకులములనువిజ్ఞునిగుచుకామవిషయసుఖములనెస
గురామా ॥ మొర॥ మాయమర్తముదెలక మగ్నులై పామరులు మరిచి
క్కులన దిగిలిరామా । హయిలేనట్టిసముదాయనరకములంది - అలన
కింగు యిలనురామా ॥ మొర॥ పరిమవిలకణంబమరిపదిచునపురుష
నీజమె కలుందిరరామా । అరియనుజ్యోతి బయలానందస్వయమయ
ము సురినెలుగుచునుందిరామా ॥ మొర॥ రాజమైరవ్యమైరాజ్యుచు
సురాజ యోగ మైయుందిరరామా । భవీయంపరానట్టిపరమాత్మసూక్ష్మ
దిపవహునై వెలుగురరామా ॥ మొర॥ ధీరులునుశూరులునుదివ్యజ్ఞానులు
పరమ వేశమున శేషునిరామా । హరిషమగుఆనందసరిసమగుసుఖవా
ర్థివగపమునమునిగి శిరామా ॥ మొర॥ అమితమైఅమలమై ఆనందపద
మునై నిమరియున్నదిగైలురామా । హేమతొరకబిందువెలయుసహ
స్రాదిమనయేనుగనుగొంటిరామా ॥ మొర॥ అతిసుగ్రహమైనట్టియమి
తిపోయియీ అలగుచున్నదిసుఖమురామా । పతితపానన్యై నపరమా
తిరుపేధిబాబుపదలన్మణింపురేరామా ॥ మొరచిన్న॥

౧౧౩-రాగం ఆసావేరి అటతాళం

పల్లవి.

రసముచిల్లురా - రామరసముచిల్లురా ।

అనుపల్లవి.

రసముచిలికిరచిని నెలసి - మనలుచున్నమహిమనొంది॥రస॥

చరణములు

రెంటిమధ్యనూ - కమలనుగటిజూడనూ । బంగళేనగీతినున్న
జంటబాయకనుప్రణవ - ఘంటనాదమందుకళలు మింటిపగటిశాలలో
న ॥రస॥ పుండరీకమూ - నందుదండితేజమూ । అండబాయకను ప్ర
చండభాస్కరులకోటి - నుండుతేజనుమరికంపండువెన్నెలబైలులోన॥
రస॥ నాడిదవ్యయములు - మూలనాడినూడనూ । నాడిదవ్యయములను

బ్రహ్మ - నాశమందునమరజేసికోడతాసుపడిగెలేక్షింన్ను శైరచికమలమధ్య ||రస|| అనలఅనిలమూ - గూర్చిఅమలయోగము । ప్రాణమునుబట్టిశ్చహాసదిశనులేసినహాస - స్థానమునసోహపఁము సారమమరియున్నగృహలొ ||రస|| అమృతబీజముల్ - రెండుఆరూపముల్ । సమరస్వరూపభాగంబుసారమండలముజెంది - యమిలెత్తురియపదిమునందియలకుబ్రహ్మకమలమందు ||రస|| జయమునున్నదీ - భక్తిస్వయమునన్నదీ । నయనభాగమునవెలుగు - మయముబాబలక్షణాప్య - బయిలూర్జనమోహపరివిబయిలుపరిచినట్టిబ్రహ్మ ||రసము||

౧౧౪—రాగము సారాస్త్రిము ఏకతాళము.

పల్లవి.

గురుమణియున్నదిగురుతుడెలియపెమనసకూడియుండనూ ।

అనుపల్లవి.

కరణవడనినభక్తప్రసంగులకుయిదిమూలకలిమియుండెనూ ॥

చరణములు.

కల్పవృక్షమాధరింపనులకుధర్మముకలిగియున్నది । అల్పవాతులకెల్లయునుధమాకతనిలకయున్నది ॥గురు॥ పరముజేరచోర పడియున్నమాన్యమువృక్కొండి । సులసిగురుమూర్తిసెలప్రసేసుకొనిజేరుకొండి ॥గురు॥ చింతప్రముఖమునవిలకిపలుకులందుచిత్రమున్నది । పరకౌశలీయదానిసామాములోమేలుసోహమున్నది ॥గురు॥ కమలమధ్యమునందుఘనగోత్రమనసింపకనలెలియుడి । అమలపరంజ్యోతి ఆనందరూపమై ఆడుకొంట ॥గురు॥ యల్లలేనివెలుగుయేగుమక్కున్నది వెతుకుకొండి । అల్లమాప్రభుగాయుడాడితిమునఅమరుకొండి ॥గురు॥ సుఖమున్నచోటునసూర్యప్రభనుమీసజూచుకొండి । యఘములుబాపిన యాత్మరామునికొలుపుయెరుగుకొండి ॥గురు॥ చింతమానిలోనుచీకటిమధ్యనుసిరినియున్నది । వత్రిలేనిజ్యోతివెలుగు ప్రబలమైనసత్తుయున్నది ॥గురు॥ నడులుమూడుబేరినాశమందునపరమునమరియున్నది । బుధులకెల్లకోటి పూర్ణనదులఫలముపొందియున్నది ॥గురు॥ ఆదిపోతులూరు నమరియీ శ్వరీపదమునధికమున్నది । బోధించుతిరువీధిబాపనార్యులయొద్దబోడై

యున్నది || గురు || యోగింద్రులైన శ్రీచేమలక్ష్మణాద్వైతాద్వైతయున్నది ।
రాఘవేంద్రునికిరాజిచిన్నరాజయోగమున్నది || గురుమణి ||

౧౧౫—రాగం కల్యాణి చాపుతాళం.

పల్లవి.

పరమగిరిమార్గంబుపట్టుకపరుగులెత్తుచునుండెరా ।

అనుపల్లవి.

కూరసర్పమునెదురుకొనిపైఘనవిషంబులువిసరెరా ॥

చరణములు.

గరిడనపుషధమిచ్చివేగమెకాలునికడఁజొచ్చెరా । పరచునిడుకొని
నిప్రమలశ్రీగురులక్ష్మణార్యదయానిధే ॥౧॥ కలుగుదూరినియెలుకనుచు
స్థిరముకలుకుచునుండెరా । పలుకునమరినబ్రహ్మరాయడుపట్టాని
విధించెరా । సులలితనమనూపాద్ధిగోవగచెలగమనుగోతుండెరా । పరు
కునలుగునవేనెల్లగురులక్ష్మణార్యదయానిధే ॥౨॥ పరిశ్రమసంపద
మృగువునపరిచలుకుచునుండెరా । కొంగరపుస్సినకారుడున్నలుకొలు
పోవుచునుండెరా । యెంగిలమృతముయెలుకలెలసికయోగనిష్ఠులబాడ
లూ । మంగిళప్రసన్నులగురులక్ష్మణార్యదయానిధే ॥౩॥ పరచు
కపంచమృగములజగతిదిప్పచునుండెరా । వేదభాషాసంపదమువొనిగి
యొప్పుచునుండెరా । అయచంబులెల్లభుజింపకులెల్లచునుండె
డెరా । భవునెరిగినరచుగురులక్ష్మణార్యదయానిధే ॥౪॥ పరిశ్రమ
నడిమిసమైక్యజనుకరిగిరమునుదృఢంచెరా । అదితంబుగిరియెల్ల
టిలయిదుపాములమ్రొంగెరా । యెంచిపామువేసిపిల్లదివ్యాభ్రమును
దిగమ్రొంగెరా । మంచిమర్కముచెలియశ్రీగురులక్ష్మణార్యదయానిధే ॥
౫॥ కురుచుకున్నదివేనువేగువునదనిముననాచెరా । సచులగురుల
నిగొట్టెదిచంద్రగిరికబళించెరా । కడసిపృథకమన్నగముకడసికొని
నగనులూ । పదపడికైవల్యమునగురులక్ష్మణార్యదయానిధే ॥

౧౧౬—రాగం ఆనందవైది ఆటతాళం.

పల్లవి.

కొట్టరా-భేరికొట్టరా-గురుమండలీలా-కొట్టరాభేరికొట్టరా ।

అనుపల్లవి.

కోట్టరఅంతస్సులోపలకట్టరయ్యామనసు పుడు ।

పట్టరపద్మంబులోపలపట్టితిబ్రహ్మాంబుననుచు ॥కోట్ట॥

చరణములు.

మూటిమీదనుముక్తికాంతనుభాటదప్పకధక్తిచేతను । సూటి
గనుగులంతజేరినవోటుదెలిసిసామెదనుచు ॥కోట్ట॥ ఇళిములారిటిమీరి
యావలకళినుదెలిసిబిలములోపల । వెలయునహారబిందువువెలుగు
చుండెనాదజ్యోతని ॥కోట్ట॥ హాయికినిగాయత్రిమంత్రముస్తాయిజేసుక
రెంటిమధ్యను । బోయిఆపోజ్యోతిబ్రహ్మకాయమెత్తిరమనుచునెప్పుడు॥
కోట్ట॥ అండపిండబ్రహ్మాండములుతానిండుకొనియేకంబుచిత్కళి । పం
డువెన్నెలబయలుగనినేనండబాయకనుంటిననుచు ॥కోట్ట॥ జయముపో
తులూరియ్యాశ్వరిమయముబాబులక్ష్యజాన్యల । నయముదీసుకరాఘ
వేంద్రుడుస్వయమునందానందమందెని ॥కోట్ట॥

౧౧? - రాగము మోహన ఆదితాళము.

పల్లవి.

సురదాగవలెరా - సుసిరిమత్తులై - సురదాగవలెరా ॥

అనుపల్లవి.

సురదాగవలెసారమునలియవలెర -

ధారణయోగులకుల్లధర్మమైపదవి ॥ను॥

చరణములు.

కోనయన్నదిరా - కోనకునడుమవనయన్నదిరా - వనముమధ్య
నువిమలమగువరిజ్ఞానజ్యోతివెలుగుచున్నది - మేనుమరచిమూటిదెల
సితానుతరచిధర్మపదవి ॥సుర॥ ముయ్యోటిలోనూ-ముచ్చైస - తియ్య
నిజలమూ - వేయిశేకులవీధినుండివెలయుచునుదిగజారమధ్య - అయ్య
లందరుదృష్టిచదరకసయ్యనీపానంబుజేసె ॥సుర॥ కోటయన్నదిరా - కో
టకులోన - పేటయన్నదిరా - పేటలోపలపుట్టతేనెలుబట్టెవానిదిట్టనె
రిగి - పట్టగనందున్నయీగలుఘట్టిగకాటందకినుతా ॥సుర॥ వృక్షము
న్నదిరా - వృక్షమునందు - పక్షులున్నదిరా । పక్షులురెండేకమైతెరపికి

రైవేలనాడు - చక్షుస్థానమునందుమరిప్రత్యేక్షమైప్రవహించునట్టి ||
 సుర|| రామరామనుమీ-పృథివినందు-ప్రేమతోవినుమీ | సామజంబు
 లుయొందుదింటిసోమసూత్రమునందుగట్టి-ప్రేమతోభుజయించినట్టి రా
 మమైముజెందినట్టి ||సుర|| అందమైనదిరా-నాశమనందు- ఆసోజ్యోతి
 యుగం | బృందనాదముఘోషచేమరిజెందిపశ్చమవీధికెగళి- పొందిన
 హంసామరినునందమగుహంసోహమనెడి ||సుర|| భక్తికైనదిరా- భా
 వమునందు - ముక్తికైనదిరా | భక్తిముక్తులుపరముతానైశక్తితోవె
 లుగించుచుండె - రక్తిమాగ్ధముచేతజిహ్వలిరక్తిధారనుజురైనట్టి||సుర||
 పోతులూరుసురా-ప్రాభవమైన-మాతయీశ్వరిరా- జ్ఞాతలగువరగాబు
 లక్ష్యజనీతిదెలసిసగవ్యలకుమరిపాతకములుపడగ జన్మిపరమపదమును
 జేర్చినట్టి|| సురదా ||

౧౧౮-రాగము తోడి అటలాశం.

పల్లవి.

అంతనీపుబ్రహ్మమయమెగ-సద్గుణమూర్తి - వింతలాయమరికిజూడగ||

అను పల్లవి.

అంతనీపుబ్రహ్మమయమె-అమరికమలమండల్యోతి -

విమలమైనదృష్టికుదిరివిధముకెలసుకొన్నవారి||కంత||

చరణములు.

వాచబ్రహ్మమనుటయేమివదగదదియువస్తుగాదు - వాళిదశమ
 నేత్రములోవనగుబాలతెలసువారి ||కంత|| జూరచోరులన్ని మదినిసర్వదృ
 ష్టినొకటిజేసి - మేరుపదమునంటుకోనిమెలగుసుఖముగన్నవారి ||కం|| కా
 మముచుబట్టినిష్కాములైనవారునాభి-కమలమధ్యవెలుగుచున్న కళిను
 దెలసుకొన్నవారి|| కంత|| భక్తియోగముననిలచిరక్తిమాగ్ధమునదలచి-
 ముక్తికన్యపొందుజేసిముదముజెందియున్నవారి ||కంత|| ఆరుచక్రముల
 హంసజేరితిగుదారిదెలసి - మేరుకుండలినహంసమలయుసోహమమ
 రెవారి||కంత|| వెలుగుపోతులూరుపదమువెలుగు యీశ్వరాంబకళలు-
 వెలుగుబాబులక్ష్యణార్థు వెలుగుజూచుకున్నవారి||కంత||

౧౦౯—రాగం భైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

రసముపానముశాయవలెనూ - మనసుచింతెలసిమఁగండవలెనూ

అను పల్లవి.

రసముపానముజేసి రామధ్యానముయెపుడ -

పోసగిముమ్మాలలొముసుకుదీసియమృత || రస||

చరణములు.

అంటిఅంటనిపడవికోగి - ఆరెంటినడుమనున్పుష్టికుదిరి - కోం
 శుగాంశినుబట్టికోటి మధిఁంచి మదివెంటదిగుచు మెపుడుయేకాక్షర
 ముగూఢి || రస|| గండిలోపలగండిజెందీ - అఖండభాగముచాలపొంది -
 మెండుగ వెలిగేటిమేటిసగ్గునుపడము - అండబాయకయెపుడుఆనందనా
 గ్ధి || రస|| స్త్రీలుపురుషులుగూడుకోనీ - నడుమస్వర్కర్మనుదెలసుకో
 నీ - చల్లమీదనునిగ్గుసఖయదీనినయల్లా - మెల్లనేయారీతిమెలగుచును
 మతియెందు || రస|| పోతులూరిలొనీతిపొంది | ఆమాత్రయూర్వేరి పాద
 మండ-పతితపావనులై నవాబులక్ష్యపడవి - మతిరాఘవేంద్రుడుమరి
 గ్రోలుచున్నట్టి || రసము ||

౧౧౦—రాగం ఆనందభైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

ఏటికేజన్మమేటికే - కాటికిగాక - ఏటికేజన్మమేటికే ||

చరణములు.

కోటిపాతకములదూరికాటుబడుటెగాక శ్రీ - మేటి సద్గురునిపడ
 ముపాటబాడలేనిజన్మ || మేటి || గాలమునజిక్కినట్లుకాలయమునిచేతిపట్ల -
 ఘాలమందునబ్రహ్మసూత్రముమేలుదెలియలేనిజన్మ || మేటి || బ్రహ్మవేత్త
 లమనుచులోకభ్రాంతులువిడువంగలేక - నిర్మలనుజ్యోతిపాశనిలకడలే
 నట్టిజన్మ || మేటి || కుమతుబుద్ధులుచాతబట్టుకకులముగురుకులవారమను
 చు - నమరినానయనసూత్రము నాణెముదెలియనిజన్మ || మేటి || అం
 గలింగముమగ్ధవెలిగెయమితమాపోజ్యోతిదెలియక - దొంగముచ్చుల
 వేషములబింగిపలుకులబలుకుజన్మ || మేటి || సాధుసజ్జనపలుకులుకడుమో

దము కెంచంగలేక - వాదభేదములచేతవదులుచుదిరిగేటిజన్మ ॥మేటి॥ స
త్యపోకులూరుయీశ్వరిసారముతిరువీసిబాబు - నీతిదలిపెలత్తుణ్ణుల
నిష్ఠలియలేనిజన్మ ॥మేటికేజన్మమేటికే॥

౧౨౧-రాగం శుశని-ఆటతాళం.

పల్లవి.

శరణుజొచ్చినవాడగుడునామొరువినుమాడుపెచ్చితిన్ |

అనుపల్లవి.

పరమపావనభక్తివరదప్రథరనుతి వెఱపులేటికిబ్రావతి |

చరణములు.

కిరిరాజుచందనన్నరమరజేశేవు - కిరణజూషమయ్య కలిగినభ
యము ॥౩॥ జారదోరుగుణధానినైకాలమెరిగిలిరుగైనెనొ - గు
ప్పర్తిమెగిరిగురులనూపించినగొప్పంబుమెలగితో - అరివిందినే
త్రుసన్నదిరించుటకు - పరమపతికినరపాలించుటేభా ॥౪॥ పూవరి
నగభరపుణ్యక్షేపైవైనపూజశాయనైతి నొ - పరిపొందుకై వల్య శ్రీలక్ష్మీ
తోపండనీవించుమరిచితి నొ - కిరణమాలినవానిగాచిరికించుట పర
మోర్తిగానిభవ్యప్రకాశపు ॥౫॥ సుగదరకారసీపందనములుయివిగొ
లించునునుక్రించే - బంధనమగుయోగిండు - ముననందితనను
కావలె-రద్దులేలనీవొకరినవగమద్దొక్కినుజీసిరిచ్చించే॥౬॥ అరి
యపోకులూరుయీశ్వరిగురుదేవి పరశాపనాస్థైరీ | పరియోగు
లైన ప్రాణములత్తుకొప్పకగుణచేసనుబిలచిరి - పరమపావనమూర్తిసా
లించిననువేగ పరమపదమెనుఖబ్రహ్మమైవెలసిరి॥శరణుజొచ్చినవాడ॥

౧౨౨-రాగం నామనాద్రయ ఆటతాళం.

పల్లవి.

ఏపూరయ్యమీదేపూరు |

అనుపల్లవి.

అల్లతావునయున్నదిమాపూరు ॥

చరణములు.

సంధిసందులకుమాపూరు | అదిజెందిచేకొన్నది మాపూరు ॥ఏపూర॥

కోటిసూర్యకాంతిమావూరు | అదికొమరొప్పుచున్నదిమావూరు || ఏపూ ||
 సన్నబిలములోనమావూరు | అదిపున్నతమైయుండిమావూరు || ఏపూ ||
 ధారపాత్రమయ్యమావూరు | అదిధర్మముదెలిసేరుగమావూరు || ఏపూ ||
 కుక్కగుణములకుమావూరు | అదికొక్కరించునయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 రెండుఇండ్లనడుమమావూరు | అదిమెండుగవెలిగేదిమావూరు || ఏపూ ||
 చిన్నచిటుతలకుమావూరు | అదిచిక్కేదికాదయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 పూర్వోద్ధమయ్యమావూరు | అదిధన్యులుయెరిగేరుమావూరు || ఏపూ ||
 అంటిఅంటకుండుమావూరు | అదిఅంటితెముక్తిచ్చుమావూరు || ఏపూ ||
 సాటిపోటిలాకుమావూరు | అదివోజెరుగరాదయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 అగ్నిగుండమయ్యమావూరు | అదిఆర్యులుదెలిపిందిమావూరు || ఏపూ ||
 నిష్ఠతీనివారిమావూరు | అదిబ్రహ్మజేసునయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 సోమసూర్యలనడుమమావూరు | అదిసోమరసమేకదమావూరు || ఏపూ ||
 మింటిమంటినడుమమావూరు | అదివంటుగవెలిగేదిమావూరు || ఏపూ ||
 మునులసంగమయ్యమావూరు | అదిమొనసివిస్తరిల్లుమావూరు || ఏపూ ||
 దీక్షిత్రయములకుమావూరు | అదిమోక్షపదమెనయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 హరిహరాదులకెల్లమావూరు | అదిఆధారమైయుండిమావూరు || ఏపూ ||
 యండనీడలేనిమావూరు | అదియేగుదెలియరయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 వత్తిలేనిజ్యోతిమావూరు | అదియెత్తునయన్నదిమావూరు || ఏపూ ||
 యక్కడయన్నదిమావూరు | అదిదిక్కుదెలియరాదుమావూరు || ఏపూ ||
 వేదసారమయ్యమావూరు | అదివేద్యులుయెరిగేరుమావూరు || ఏపూ ||
 నదులుసూచుచేరిమావూరు | అదినాణెమైయున్నదిమావూరు || ఏపూ ||
 ఏమియెరుగదయ్యమావూరు | అదిఎఱుకకుతెలియదుమావూరు || ఏపూ ||
 చిక్కుకోసలోనమావూరు | అదియెక్కువైయున్నదిమావూరు || ఏపూ ||
 రక్కసులకెల్లమావూరు | అదిచిక్కనిపదమయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 రాజహంసలురెండుమావూరు | అదిరాజేనదిరుగునుమావూరు || ఏపూ ||
 కాలసర్పమయ్యమావూరు | అదిఘనులుబట్టేరయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 బిందుపీఠమునమావూరు | అదిపొందికయన్నదిమావూరు || ఏపూ ||
 బయిలూకుబయిలైనమావూరు | అదిబయిలెబ్బమయ్యమావూరు ||

సారపోతులూరుమాపూరు! అదికార్థబాబయ్యమాపూరు || ఏపూరు ||
రక్షణపదమదిమాపూరు | అదిలక్ష్మణగురుడయ్యమాపూరు || ఏపూరు ||
రాఘవేంద్రునికిమాపూరు | అదిరవ్యమైయున్నదిమాపూరు || ఏపూరు ||

౧౨౩—యాలలు.

నాకన్నవాడనినిన్ను నే-చేకొన్న సద్గురుడదము | ఆకొన్ననిర్మల
జ్యోతిసి - ఓలక్ష్మణార్థ - నీకన్నజేర్చెవా రెవరురా || ౧ || రెంటిమధ్య
వెలుచున్నదంటినాపాజ్యోతిజాడ | మింటిగాయత్రిస్థానమురా - ఓల
క్ష్మణార్థ - అంటిసోహమందెనిలిచేరా || ౨ || తెల్లనికొంగు మెక్కటిపుల్ల
మలనికొలనుజేరి | అల్లమేరువెక్కిజూచెరా - ఓలక్ష్మణార్థ - కొల్లలు
గనుముజెందెరా || ౩ || గురుమల్లెతోటలోపలహరుమల్లెహంసలురెండు |
సారిమల్లెవాసనదెలిశెరా - ఓలక్ష్మణార్థ - పరమావత్సదియెనిలిచేరా ||
౪ || సద్గురేనిపెద్దయేటిపద్మనందిసర్పమొకిటి | బుద్ధిమంతులైనబట్టేరూ
ఓలక్ష్మణార్థ - కర్కశర్వమందె నిలచే || ౫ || పారివారమని యేటి
స్వరముజేరి పరమలైట | నీగుకోడినిండి ప్రబలేరా - ఓలక్ష్మణార్థ - అ
రయపూర్ణ భావమిదియేరా || ౬ || ధర్మపురిలో బయలున్నదిమర్మమె
వరికళవిగాదు | ధర్మరాజు దారిజూపెనూ - ఓలక్ష్మణార్థ - నిర్మల
మెనీలజ్యోతిరా || ౭ || శునకమొకటిపరుగుబారి - మణికేశ్వరరావుజేరి-
సోనగురి యస్థానమమరెరా - ఓలక్ష్మణార్థ - తానులింగమయ్యమైప్ర
బలేరా || ౮ || ఆకులేని మాకుమీద సూకరిము ఊర్ధ్వమెరిగి | ప్రాకట
భక్తిని నిలచెరా - ఓలక్ష్మణార్థ - రాకపోకిలందెగట్టెరా || ౯ || వాడు
గజము మహిమమీరి - సుదతిపొందుశాయగాను - ఉదితమాపాజ్యో
తిప్రబలేరా | ఓలక్ష్మణార్థ - వేదవేద్యులని బలెకరా || ౧౦ || పుట్టుగి
ట్టలేనిచోట పుట్టినల్రహ్మాండమంత | పట్టణ్ణి తె పసయేలేదురా - ఓల
క్ష్మణార్థ - ఇట్టిమహిమ లేన్నసశమెరా || ౧౧ || సాటిలేని ముద్రిమీద
కోటిసింహములున్నావి | మూటిబట్టనన్ని నిలచేగా - ఓలక్ష్మణార్థ -
పేట్టుపైన నేనేమెరిశెరా || ౧౨ || పండుపగడిపమిడిభరిలుండగా దనః
జేరి | పండురసము పానమందెరా - ఓలక్ష్మణార్థ - యుండుజగము
న్నిమరిశెరా || ౧౩ || అన్నరాశీపోతులూరు - విన్నానీపరుగుని-కన్నా

రయ్యాశ్వరిపదమునూ - ఓలక్ష్మణాద్య - మన్నార క్రూటభావమూ ||
౧౪ || మూలాధారమూనబాబు | కీలుచెలిపె లక్ష్మణగురుకు | ఓలబ
య్యలై పరమూచెలిపెరా | ఓలక్ష్మణార్యమూలలునీన్నవింపెరా || ౧౫ ||

౧౨౪—మంగళహారతి.

అంబనీకుయిదుగొమంగళం - శంభునిరాణి దేవినీకుయిదుగొ
మంగళం || అంబనీకు మంగళముడింభను పరివేయ కమల- రాంబ్రబ
హపదము సందాంబ ఆనందశోభి || అంబ || సుందలంగి చూడ హోద్య
మూ-శతవరషమూలు - బిందురాంతరాళ మధ్యకు-పొందలేకనిన్న
బ్రహ్మసంద తపము నరసిమూల | మంసునాభి కవ లమునజెందిజూచె
నీప్రకాశ || అంబ || రెంటిమధ్య వెలుగుచున్నపు - నడినాళమందు నాటి
బిందు ప్రబలుచున్నపు | జంటనాగ స్వరముతోడ బుంటిపరమ హంస
నా - రింటిచక్రదళములను నాటిప్రజ్వలిల్లుదేవి || అంబ || రూపమలొ
రూపమైనపు - నిరూపమందు - రూప సర్వసూన్యమైనపు - రూపనా
దజీజకిం రూపకళలు విస్తరిల్లి | రూపసర్వలోకములకు రూపదీపమైవె
లంగు || అంబ || అగ్నిబీజమ మరియున్నపు - గురుపోతులూరు - భర్తొ
నిగమసారిమన్నపు - భగ్గుబాబు సహస్రయోగ స్థితిమందు లక్ష్మణా
ద్య | మమదుండు పరముచెలిపె - స్వర్గసారనాక్షియనగ || అంబనీకు
యిదుగొ మంగళం ||

౧౨౫—లాలిపాట

లాలిమగ్గును వర్గలాలి జగద్యా - లాలిశ్రీలక్ష్మణాగ్యలపదివి
నెల్లా || లాలి || చూడ హోద్యంబైన సుందరపుమేడ - గండిలోపలక
మలమధ్యమునజూడ | పండువెన్నెల బయలుపరము రంజిల్ల - పొగ
డుచుండురె భక్తవరులుల్లసిల్లా || లాలి || సీతాంశుపీఠమున శ్రీలక్ష్మీతో
ను - ఖ్యాతిగ గుగుమూర్తికలసియుండగను - వీతవర్షంబుననుప్రజ్వ
రిల్లిగను - ప్రియముతో చెలులెల్లచేరి కొల్వగనూ || లాలీ || సురలోక
ముని వర్తసూక్ష్మరూపమున - సర్వమును వెలుగుదువె సాక్షిరూపము
న - మొరసేయు శృతులందు మొదటి రూపమునా - మెలగుచుందు
వెబ్రహ్మనాళ పరిపూర్ణ || లాలి || నాడిద్యయములమధ్య నాటకునిజూ

చీ - నామచండగ హంసలీలను తెలసీ - పక్షియున్న కుండలినిపై కత్తి
నొల్ల - పరమ సుజ్యోతిరసపదవి జరాడీ ||లాలి|| దేవాదులకున్నెల్ల
దేవ క్రియ్యున్న | బేదియ్యాశ్వరి పదము తేడమైయున్న - భావింపతి
యీ బాపనార్యన్నా - పదవిలక్ష్మణగురుడుప్రబలమైయున్నా||లాలి||

౧౨౬—మేలుకొలుపు.

జీవనీనచ్చినతావు తెలసుకొన్న జీవబ్రహ్మైక్యమునీవెకా - జీవ
చిక్కులేని దేవభావమందు జీవితేశ్వరుడ వీవెకా ||జీవనీవెకా|| అనం
దజుంధిలొ వాలలాడుచున్న - ఆపోశ్యోతికళనీవెకా - జ్ఞానాంజనము
చేత కనుగొన్నవాడికి - కుండలిస్థానమునీవెకా ||జీవనీవెకా || ఇడపిం
గళమధ్య విరివిగ వెలుగొన్న - బాడనీవెయని అంటిగా - యేడుమేడ
లమీద యేకమైయున్నట్టి కోడెతాసుమీద వీవెకా || జీవనీవెకా ||
కొండలేడు దాటమండలత్రయమున మండుచుండెటి జ్యోతిసీవెకా -
అండజేసవారి కానందనాథిలొ అంబరవీధిని వీవెకా ||జీవనీవెకా ||
సర్వధర్మముల సారమైయున్నట్టి - సర్వేశయాబ్రహ్మనీవెకా - కరు
ణచే భక్తులగాచి రక్షించిన కరికితప్రాణులవీవెకా ||జీవనీవెకా|| పం
డువెన్నెల బైటపరమునై వెలిగేటి - భానుమండలపతీనీవెకా - మెం
డుగ త్రికోణబ్రహ్మమండలమందు - నిండుకొన్న వెలుగువీవెకా ||జీవనీ
వెకా|| సాధనముల కెల్ల సాధనమైయున్న సాధుసజ్యోతి వినీవెకా||భేద
మెరుగనట్టి బ్రహ్మవేత్తలకు బ్రహ్మనంద పదవివీవెకా ||జీవనీవెకా||అం
దుయిందు చాలయెందుజూచినను పొందికై యున్నాది నీవెకా - మం
దారవీరము మహిమనుండుబిందు - మర్త్యదేలసిన వీవెకా||జీవనీవెకా
సాహసమునజూడ సన్న బిలములోన - సోహపదమైయున్న నీవెకా -
మోహములేనట్టి మోహజ్ఞానులకు మొరలీడుచున్నట్టివీవెకా || జీవనీ
వెకా|| యజ్ఞకుండమందు | పజ్ఞాన బ్రహ్మము సుజ్ఞానమైయున్ననీవె
కా - భగ్గోదేవశ్యని పలుకువేదములు | పరమైనవారికి వీవెకా|| జీ
వనీవెకా|| ఆదిపోతులూగు య్యాశ్వరిపదమున - అమితమైయున్నాది
నీవెకా - భేదించిబోధించు బాబులక్ష్మణార్కు బ్రహ్మబోధయెందువీవెకా||

౧౨౭—మేలుకొలుపు.

మేలుకొను సురలోకవర్య - మేలుకొను శ్రీలక్ష్మణార్య - మేలు
 కొను నాదివ్యదృష్టిని మేలుకొనవయ్యా || గురుపతీమేలుకొనవే || బ్రహ్మ
 మూలమునంటి కమలము ప్రజ్వరిల్లగ సూర్యవృక్షాకీట - యిమ్ముననుశత
 కోటిభాస్కరువిధమునను వెలుగున్ | హుమ్ముకొని జలవార్ధిమధ్యప్రప
 న్నులు దియముచిత్రచోద్యము - సత్తుతిని గైకొన్న ప్రమథులసార
 మండలమూ || గురుపతీమేలుకొనవే || చూడఘనపది చంద్రమండల
 కండి నెకమార్గంబుజేరుక - నుండుగిరిపై మెండు పములునిండిమో
 వగనూ - అండకొని ఆరెంటి మధ్యను పుండరీకమునందు హంసము-
 దుండిప్రణవజ్యోతి వెలిగే తారమండలమూ || గురుపతిమేలుకొనవే ||
 పువమజ్యోతై ప్రజ్వరిల్లెడి పదమునందమరాది మునివరుల రషజలము
 లనేత్రధారలు యమితమును గురియన్ | వరుసపంచాక్షరికిమూలము
 వేదవేద్యంబై న సూక్ష్మద్వారమున ముదమందిచెలగెధారమండలమూ
 గురుపతిమేలుకొనవే || తారకాద్రిశిఖరమున కళతరుచువురుములుమె
 రువుచిత్కళ - లరుదుఘనచిత్పదమునందు నయమితమై మంక్ష-పర
 మసుఖరసభరితమగు ప్రాసూర్యపదమై నిండివెలగెడు గురుకులోత్త
 ముల మరియుండిన జ్ఞానమండలమూ || గురుపతిమేలుకొనవే || అలరు
 గురుపదమలరు సద్బిలమలరు నిర్బయిలందువెలిగే కులుకుప్రణవజ్యోతి
 లిక్కునకలికి వికసింజెన్ - తళుకుబెళుకులు తారతమ్యములులుకుచు
 పువచాద్రికొనమెళుకువను గైకొన్నసిద్ధులమహిమమండలమూ ||
 గురుపతిమేలుకొనవే || సన్నదిడ్డిపున్నతంబగు పున్నపేన్నెలనందుగు
 మిరుకన్నచిద్బిందు చిన్నయమన్నితానింజెన్ - యన్నశివపదము
 న్నచోట ప్రపన్నుల ద్వయభావమదిచే | కొన్నతన్తయ మోక్షమగు
 త్రికొనమండలమూ || గురుపతిమేలుకొనవే || అంతరంగమునందు వెలి
 గేయమితపోతులూరుయ్యార్యరి - ఖ్యాతిగ వెలుగొందుతిరువిధిభావనా
 ర్యాశ్రియ - మతముమూలము మహిమదెలిపిన మద్గుగుండగులక్ష్మణా
 ర్యుల - వ్రతముచే వివహరించు నిర్మలయోగమండలమూ || గురుపతి ||

—*(చుండూరురాఘవయ్యగారిశిష్యులు)*—

పూర్వానందస్వామిజెప్పినకృతులు.

౧౨౮—రాగం నాదనామక్రియ అటతాళం.

పల్లవి.

కనుగొంటినయ్యా - మద్గురుపాదం - కనుగొంటినయ్యా॥

అనుపల్లవి.

కనుగొంటినయ్య యాకమలనాభునినాదు -

హృదయకమలమందువుప్పొంగుచున్నట్టి ॥కను॥

చరణములు.

ఆదిఅంత్యములేని ఆకాశమునుజేరి - మోదమలగుచున ముక్తిస్థానమునందు ॥ కను ॥ చంద్రసూర్యనాడుల్ సహజముతో దిగుగ-
అందుజేరినే నానుదమునుపొంది ॥కను॥ సోహభావమొంది సొలయగ
పవనుని - కుంభకస్థానానగూడి తన్తయమందు ॥ కను ॥ అనుమెట్లు
దాటి అంబరమునుజేరి - ముగురుమూర్తులకు మూలమైనప్రణవం ॥
కను॥ సగుణనిర్గుణములకు సాక్షితోనున్నట్టి - నిగమాంతవేద్యమునిం
డినచోటనే ॥కను॥ అనస్థలమూడిటికండకవేరునై సహస్రరేకులఘణిఘణ-
ముననిలచినే॥కను॥రూపునామక్రియలురూపింపరానట్టి-విశ్వమంతయు
నిండి వెలగించిన్తయమొంది ॥కను॥ సుందరమగు పోతులూరులోవెల
సినయిందిర యీశ్వరియనుకోటితేజము ॥కను॥ ఫాలభాగమునందుబా-
బులక్షణపదవి - రాఘవేంద్ర గురురాయుడుండినచోటు ॥కను॥

౧౨౯—రాగం మోహన త్రిపుటచాపుతాళం.

పల్లవి.

యోగినేపరమయోగినే - అద్వైతవైభవ । యోగినేపరమయోగినే!

అనుపల్లవి.

యోగినేనాధారకమలమునన్నియునుదాటుకొని -

వేయురేకులవిధియందువెలగుసోహముగన్ననిర్గుణం ॥యోగి॥

చరణములు.

చెందితీ నాలోపొందితీ - చిన్తయ బ్రహ్మము - జెందితి-నాలో

పొందితి । జెందిచిదాకాశమునచిన్తయరూపమునందు - నిండివెలిగె
ప్రణవముననేనండజేరియేకమైన॥యోగి॥ఉంటిని-నాలోనేకంటిని-ఆనం
దమయుని-వింటిని-నాలోనేకంటిని । పుంటినిఆకాశముననిర్విషయమైన
మాయదాటి - అంటినిపోజ్యోతిశనే నందునై కృముగన్నచిన్తయ ॥
యోగి॥ అందమూ-చిదానందమూ-పరిపూర్ణబోధ - అందమూ-చిదా
నందమూ । అందముయిందిందులేకనన్నిదిక్కులుయేకమైతా - పొంది
వెన్నెలలోనయీశ్వరిబాలనుకనుగొన్నకేవల ॥యోగి॥ ఏకమూ - బ్ర
హ్మవలోకమూ-అద్వైతమందు-యేకమూ-బ్రహ్మవలోకమూ । ఏకము
తనలోనెప్రకాశమైవెలుగొందుకుండలి - పాకమెరిసిబాబులత్తుణపదవి
నందానందమొందిన॥యోగి॥ ఆయనే-తనలోతానాయనే-స్వయంజ్యో
తి-ఆయనే-తనలోతానాయనే । ఆయనేపరమాంతరంగస్థాయనే గురు
రాఘవేంద్రు - డాయనేపరమార్థమిదినాకాయనేయానందమొదవిన॥
—(చుండూరురాఘవయ్యగారిశిష్యులు రంగమ్మగారుజెప్పిన కృతులు)—

౧౩౦—రాగం కాంభోజి త్రిపుటతాళం.

పల్లవి.

ద్వారకపురమందుఘోరనై వెలింగేటిరాఘవేంద్రా ।

అనుపల్లవి.

దారిజూపినన్నదరిజేర్చరతండ్రిరాఘవేంద్రా ॥

చరణములు.

మోహపాశములమోసపోయిమునిగితిరాఘవేంద్రా । మోహ
పాశమూలుమొదలంటవృంచర రాఘవేంద్రా ॥౧॥ సంసారమునజిక్కి
చాలకట్టించేనురాఘవేంద్రా । కంసవిభంజనకరుణనాపైనుంచు రాఘ
వేంద్రా ॥౩॥ కుదురుజేసినమనసుకూడుండమంటెనురాఘవేంద్రా । పొ
దలుచుదుగ్గణభావమూలదిరుగురాఘవేంద్రా ॥౩॥ నీరజనేత్రుడ నీరూ
పుగనుఘ్నరాఘవేంద్రా । కరుణదయానిధేకాచిరక్షించవె రాఘవేం
ద్రా ॥౪॥ సారములేనిసంసారమీదలేనురాఘవేంద్రా । హంసరూప న
న్నుఆదరించవయ్యరాఘవేంద్రా ॥౫॥ అల్పభావములుఅరువర్గములురా

ఘనోగా । తాయ త్రివివృతలచిర్మయించరి రాఘవేంద్రా ॥౬॥ నిగ
 మవేక్షణనిరూపుగనుటెల్లురాఘవేంద్రా । యఘములుబాపినీయద
 టపుం య్యరాఘవేంద్రా ॥౭॥ మాయలోనజగి-మసలుచునున్నాను
 రాఘవేంద్రా । మాయలోగజేసిహయజూపయ్య రాఘవేంద్రా ॥
 ౮॥ కొనలోనీవుండకొలుపుకూటమునాకు రాఘవేంద్రా । కానశక్తిము
 గాను సుఖచెలివ్వరాఘవేంద్రా ॥ ౯ ॥ పశ్చిమవీధినపగులు బెల్లెగ రా
 ఘవేంద్రా । ముచ్చటతొబిలచి మురిపెముజూపరి రాఘవేంద్రా ॥౧౦॥
 ఘాలరాగమునలీలచెల్పరితండ్రిరాఘవేంద్రా । లీలలోమూలము మేలు
 నెలస కొందురాఘవేంద్రా ॥౧౧॥ స్త్రీని సన్ని సృష్టిలోయంచేపు
 రాఘవేంద్రా । మానమెరుగ రేగుమరస్సలోభులు రాఘవేంద్రా ॥౧౨॥
 మోహపశకలుమోసముదలచేరు రాఘవేంద్రా । సీసాహసమనవారి
 చొక్కజేయవయ్యరాఘవేంద్రా ॥౧౩॥ వ్రెతముభంగిరచునారాలబ
 ట్టుక రాఘవేంద్రా । వతినిచ్చించిన మయముజూపవయ్య రాఘవేం
 ద్రా ॥౧౪॥ తల్లితండ్రులన్నదిమ్మలెందరున్న రాఘవేంద్రా । కల్లెల్లిక
 లేగాచిరియించు రాఘవేంద్రా ॥౧౫॥ చిక్కుపరచియెంతోచీకాకుజేసేవు
 రాఘవేంద్రా । మక్కువతోనన్న మర్యాదజూడవెరాఘవేంద్రా ॥౧౬॥
 నమ్మినభక్తులనలచటబెల్లారు రాఘవేంద్రా । ఇవ్వహిలోపల యిదికీర్తి
 గాదయ్యరాఘవేంద్రా ॥౧౭॥ దిక్కులేనిదానతోడెవ్వరున్నారాఘవేం
 ద్రా । పక్కబాయకనుటెట్టినిబ్రోవవెరాఘవేంద్రా ॥౧౮॥ తనువుధన
 ముమనముప్రాణములాదిగ రాఘవేంద్రా । యనయనీకీర్చినయెఱుకజూ
 డవయ్యరాఘవేంద్రా ॥౧౯॥ విషయసుఖములెంచవేడుకీ లేదయ్యరాఘ
 వేంద్రా । కసుకుకల్పమనరకకుపములేతాని రాఘవేంద్రా ॥౨౦॥ దు
 ఘలద్యంచినాకష్టములబాపురాఘవేంద్రా । యస్థముతోనెన్నువేడెగ
 నాస్వామిరాఘవేంద్రా ॥ ౨౧ ॥ రాజయోగమందు రాజువై యున్నాను
 రాఘవేంద్రా । రాజయోగ సుఖరాజమివ్వర తండ్రి రాఘవేంద్రా ॥
 ౨౨॥ తప్పలెన్నియన దలచకుమ తండ్రిరాఘవేంద్రా । ఒప్పల
 గుప్పనాతిప్పలుదీర్చవెరాఘవేంద్రా ॥ ౨౩ ॥ ఎన్నివేడిననుయెదిరినీడ
 యరాఘవేంద్రా । పన్నతమెందిన భక్తులరక్షించురాఘవేంద్రా ।

౨౪॥ రాఘవేంద్రగురురావయ్య మొరవినిరాఘవేంద్రారంగను చేపట్టి
రక్షించుటకీర్తిరాఘవేంద్రా ॥౨౫॥

౧౩౧—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

ఇంతదయగలగురుని యెడబాసియులలోన-

ఎంతమాత్రంబైన యేనొర్వొసాలా ॥

చ ర ణ ము లు.

ఫాలమందున గురుడు భసితరేఖయుదీర్చి - మేల్తైనమంత్రంబుమె
లగునది బలికె - కాలత్రయంబులకుకడభాగమందున్న - చాలశివ
నేత్రమున చెలగుమనిబలికె ॥ఇంత॥ గురుడు తీర్థప్రసాదములిరువుప
రచినను - మరుకేళినహాసారమర్కమెరిగించె - అరుదునాచార్యోత్తి
యంతరంగమునందు అరలేనిమోక్షపదమది దెలిపినాడు ॥ఇంత॥ నడి
నాళముననుండు నాదరూపముపైని - యెడలేనిసుఖవార్ధియెపుడునం
దుంచె - కడురమ్యమైనట్టికైవల్యపదమునను - కడురాఘవేంద్రగు
రుకరుణరక్షించె ॥ఇంతదయగలగురునియెడబాసి ॥

౧౩౨—రాగం ఆనందభైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

చిక్కునాదురుపామరులకూ-ధారదక్కునా జ్ఞానశూన్యులకు॥

అను పల్లవి.

చిక్కున అమృతముసిరియున్న నెళవెరిగి -

మక్కువనుగురుపదము మహిమదెలియగ్రోల॥ చిక్కు॥

చ ర ణ ము లు.

ఆగువర్గములపోవిడచి- నిర్మలానందబయిలుతాతఱచి । మేరుశి
ఖరమునందు మెరసిమెలగుచునుండె - సారమైనసుధధారగ్రోలినసుఖ
ము ॥చిక్కు॥ కాననమ్ముచునరికవలెనూ - మనసుకోనయెందుననిలుపవ
లెనూ । తానుతానై యుండితనుగుణమ్ములుపదలి- పూనికతోపుణ్య
సోనతీర్థముగ్రోల ॥చిక్కు॥ బిందువీతమునందునిలచి- పరమసుందరాం
గినిపొందుగలసి । పదియింద్రియమ్ములదిపటుతరంబునువిడచి - పదవి

బ్రహ్మాండపరములెందినసుఖము || చిక్కు || తఱచిరెండిటిమధ్యమునా-
ధర్మపురవాసునేత్రలింగమునా | మురిశిముష్ణాలలొమ్మాడు నడులు
నుకిలియ-వహనతలసియాత్మవాలలాడినసుఖము || చిక్కు || గురుధర్మ
మఃసి సరినిలచీ మదినిగురురాఘవేంద్రులనుదలచి | నీగుహపలమధ్య
నిటల కాగమునది పరగిరంగమ్మకు పడవినిచ్చినసుఖము|| చిక్కు || నా||

౧౩౩ - రంగం ఎరుకులకాంబోడి శ్రీపుట వాపులాళం

పల్లవి.

ఇంద్రియములారమీరెదులకుబాకి గురుమందిరముననిలునగే |

అను పల్లవి.

పొల సగిమాయులటప్రబలమగు గురుమూర్తిని జలొసరించువ్యాళ||

చరణములు.

బ్రహ్మాండములనెల్ల పేరినేత్రమునందు ప్రబల సేసిస్వామిని -
నీమముననవరతి కి నకసింజన్వనముచ్చితోనచటచననీ | బ్రహ్మాండమడు
లెల్ల ప్రతిదినముకొనియాడెప్రసి ప్రసచ్చటసనునచీ స్తిమితముననంసం
గిత్తెలుమానగుముూర్తిన్నానమొసరిందువ్యాళమీని || ఇంద్రి || ఘృ
ర్నచంద్రునిగాలు ఘోరోత్తమునినొచటభూనిపుగ్గమాధిరిచీ కా
రణచాన్యకమన్యమెన్నిగోగుగధముధరించి | కన్యయుగములయెం
దుకనకకుండలములును సన్మూర్తిలకిమునదీ - పరగగురుమూర్తినిపొస
గగ్రదాక్షిణ్యమాలెలొసరించువ్యాళమీని || ఇంద్రి || ధగధగనుమొశే
టిధాత్రిధరేంద్రునకుధవళిబరముధరించి - లోగుగురుములమితపరిమ
ళాదులుగూర్చి అలరుదివ్యాగమునకు | సగిహంతవేద్యుడగుసేరబా
క్షునకిపుమనీలాదిపతకములును - అగణితగురుత్వహారములుమెరియ
గహరికనవర్తించువ్యాళమీని || ఇంద్రి || హాహాధ్యముబోలుగ్రేగురునాన్వపికి
నిచిరుగాడెటినడుమునా విహుమగువప్రబలబిల్లిలోఁడాణమాలవా
రిజాల్లరి శిరిమున | కోమలంబగుకోటిసూక్ష్మలయమించినఘనకిరీటము
ధరించి - సామసూర్తికిడీవత్సముల పుంగరమృతమృగముగ నునుచు
వ్యాళమీని || ఇంద్రి || గంగయముసలమధ్యఘనముగ వలిగేటి-పుంగపు
నిరణములకు- శృంగారముగ ముచిసువన్న పుష్పాదులనుచాలగపూజ

జేసి మంగళహారతులు భుజంగభూషణుని కిని అంగాంగములకునిచ్చి-ఇం
గితంబలరుపరిశుద్ధభోగాన్నములవినియోగమిచ్చువ్యాళామీరు॥ ఇంద్రి॥
సకలోపచారములు సాంబళివమ్మూర్తికిని సర్వసంతోషమమరి-అకలంక
మైనగురు తీర్థప్రసాదములు నెలమినాత్మనుగ్రహించి- సకలాత్ముడగురా
ఘవేంద్రపదపద్మములసాష్టాంగమమరజేసి - ప్రకటితముగ నురంగపగ
మనుభిమునుపొందిపావనంబలరువ్యాళామీరు॥ ఇంద్రియము॥

౧౩౪—రాగం ఆనందచైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

ఎంతోచిత్రముజేసెనే-నాగురుస్వామి-ఎంతోచోద్యముజేసెనే॥

అనుపల్లవి.

ఎంతోచిత్రముజేసెయింతితయనరాని-

అంతరంగమునందు ఆత్మజేషముదలిపి॥ ఎంతో॥

చరణములు.

మర్తదేశముదీసెనే-సద్గురుస్వామి-కర్తలిఖితముబాపెనే॥ రమ్మ
ఫాలముననుమ్ముభూలిరేఖ-లిమ్ముమంత్రముచెవులోనమ్మియుండుమని॥ ఎం॥
ఏకాంగినైరమ్మనె-శ్రీగురుస్వామి-జోకతోనియమించెనే॥ అంకించిరెం
టిమధ్యనుశంకలునుదీర్చి-బాంకించిబిందువీరమురంకవేయించి॥ ఎంతో॥
ఆధారమనిలె-నే-మద్గురుస్వామి-భేదములిడిపించెనే- వేదివేదమూ
లకాదిపాదుజేసి - నాదిఆపోజ్యోతినొదిచిత్క-ళదెలిపి॥ ఎంతో॥ మాయ
జేసిరమ్మనె-శ్రీగురునాథు-స్థాయిజేసిలెమ్మనె॥ మాయలోనిమాయమయ
ముజేసినాడు - మాయదీసిగురునాయజేసినాడు॥ ఎంతో॥ శిరమునస్త
మునుంచెనే-సద్గురుమూర్తి-కరుణచేరక్షించెనే॥ ఆరుదశములపైమేరు
కొలనులోన - చేరదీశగురుసారమిచ్చినాడు॥ ఎంతో॥ హంసనటనదెలిపె
నె-సద్గురుస్వామి-హంసోహమునుజేసెనే॥ హంసలోనిగట్టుహింసలేనిప
రమ - హంసబయలుజేసి - సంశయముడిపినాడు॥ ఎంతో॥ స్త్రీరమునమ్ము
నెనే - మద్గురుస్వామి-గురుసూత్రమిదియనెనే - హరుడురాఘవేంద్ర
గురుడురంగప్రభు-పరుడుపరమనుభవరమలొసగినాడు॥ ఎంతో॥

౧౩౫—యాలలు.

తలపతల్లితండ్రినీ వెళ్ళాతడై వమైననీవె - నిలకడతోనమ్మినానూరా || ఓ
రాఘవేంద్రా || ఉల్లమలరనన్ను బ్రోవరా ||౧|| పాశబంధములుగోళి-ఆ
శపాశలానుదీసి-నీదాసకోటిలోనునిల్పరా || ఓ రాఘవేంద్రా || వాళిగల్ల
పేరుగల్గరా ||౨|| మూటిపైన వెలిగేగురుని-మూటలోన దెలుపువయ్య
సాటిపోటిలాకుగాదురా || ఓ రాఘవేంద్రా || పట్టుగానీపదమునమ్మితి ||
౩|| మోహంధ కారముఁ మ్మి - సాహసమునజేరదీశి | సోహరాజుకొలు
వునుంచరా || ఓ రాఘవేంద్రా || ఓహూనెపుడుదలచుకొందురా ||౪||
అంటరాని యెరుకపదవి-రెంటిమధ్యవెలుగుచుండె | జంటబాయకనుని
ల్పరా || ఓ రాఘవేంద్రా || రెంటిమధ్యమేలుకొందురా ||౫|| ఎందుజూ
చినాంహూను-లందిరును మోక్షపదము | జెందియుండెలావుజూపరా ||
ఓ రాఘవేంద్రా || అండముగలందేయుందురా ||౬|| రేపుమాపు లేకవె
లిగె-ఆహార్యోపాపుకోరి | నీదాపు శిరిహేడుకొంగిరా || ఓ రాఘవేంద్రా ||
ఓపకతోనన్ను బ్రోవరా ||౭|| దామాలురెంటికిమూల-దారియున్న బిలము
గోన | పేసలేక వెలిగేమూలాదూ || ఓ రాఘవేంద్రా || పారజూచి
నన్నువుంచవే ||౮|| భ్యాశివోహుగారీశ్వరి - నీతిబాబులక్ష్మణాద్యు | శ్లో
కము మైవెలుగుచుండగా || ఓ రాఘవేంద్రా || రీతినాకు దెలుపగదవ
య్య ||౯|| సార్వస్థునగ్నహములోన-ధీసలెవరువరములిచ్చె | రారరాఘ
వేంద్రగుండవై || ఓ రాఘవేంద్రా || కిరూనుసగిరిక్షీందవ్రావూ ||౧౦||

౧౩౬- -యాలలు.

బాటమంచిపనిగూనుంది - మేటిత్రైకూటమునందు | కోటిసూ
ర్యకాంతియున్నాదీ || ఓ రాఘవేంద్రా || అంటికినందముకంటని ||౧||
అన్న చిన్నకోనలోన-వన్నెకేళి-రెంటిమధ్యపున్న హవెన్నెలగాయరా ||
ఓ రాఘవేంద్రా || చిన్న బాలుడుదయమాయరా ||౨|| మధ్యదృష్టిమ
హిమగలిగి-వర్ణితో సేవగాను | ముద్దుగుడ్డకొలువై యున్నదీ || ఓ రా
ఘవేంద్రా || సుద్యలన్ని బలుకుచున్నదీ ||౩|| పశ్చమవీధినబోయి-హొచ్చి
సహస్రారమున | అచ్చపుదృష్టినినిలువగా || ఓ రాఘవేంద్రా || మెచ్చు
ప్రణవరవముమ్రోగురా ||౪|| కుండలి పైకెత్తి నేత్ర-దండి తేజమందులిపి

యుండుసోహరాజుగంటిరా||ఓరాఘవేంద్రదా || యండువేడుకతోనుంటి
రా ||౫|| అండపిండబ్రహ్మాండముల-నిండనిండివెలుగుచుండె | యండు
ఆప్తోజ్యోతిగంటిరా||ఓరాఘవేంద్రదా|| అండజేరిఅచటనుంటిరా || ౬ ||
పంచభూతములనుబట్టి కొంచపుగృహలోనదీసిసంచితముపీడగొట్టెరా||
ఓరాఘవేంద్రదా||పంచామృతమారగించరా||౭|| ముచ్చాలకొలనులోన-
యిమ్మునెకకమలమధ్య | తుమ్మెడరొడలుజేళెరా|| ఓరాఘవేంద్రదా||తమ్మి
తేనెచొక్కులాయరా||౮||వేదాంతసారరూపమై- వెలుగురాఘవేంద్ర
గురుడు-బొందితోకై వల్యమొసగెరా||

—*(తరికొండ వెంగమ్మగారుజెప్పిన కృతులు.)*-

౧౩౭—ద్విపదార్థములు.

శ్రీకరంబై నట్టి శ్రీగురుకరుణచేకొని కర్మసంచితమనుభవించి |
సాకారగుణముల నన్నుతిజేసి || ఆకాశాతీతుడందురే - ఆనందమవ్వా||
లోకానజేయుచుందురే - జోకతోచూపుమనసు యేకముజేసిలోని -
వాకిలిదీసి సత్యలోకానుజూచిచిత్క-ళాకాశాతీతుడందురే ఆనందమ
వ్వా-లోకాన జేయుచుందురే||... ..

అంజలులై రియ్యాయజ్ఞానమనెడి - పెంజీకటినిజక్కి-పెనుగుచు
తుదను - కంజాక్షుడగుగురుని - కరుణోదయమున || కంజదళాక్షుడం
దురే - ఆరెంటిలోన - కంజములానుజూచిరే - రంజిల్లుచునుపాపపుం
జములోను వెడలిచి - రంజివులవలెనేని-రంజనులై నముద్దు || కంజద
ళాక్షుడందురే - ఆరెంటిలోను - కంజములానుజూచిరే || ౨||

ఆదినిత్రివిధప్రసాదమొనరించి | భేదవాదంబులభేదించి తత్త్వి
వేదాంతనిష్ఠచె వెలసిన బ్రహ్మ || నాదవినోదమందిరే - సంతతముల
నాదిబోధనుజెందిరే - మోదమలరహంసపాదు తెలసికొండ - మీది
త్రోవలొ అంతర్ - వేదిలోపలవేణు - నాదవినోదమందిరే- సంతత
ముల - నాదిబోధనుజెందిరే|| ౩||

కర్మమార్గంబునకడగానలేక|కర్మపరిత్యాగకారణయోగ|మర్మ
జ్ఞులై చిత్తమాధిచేపూర్వ || కర్మమూలముగందురే - విజ్ఞానమార్గని-
ష్కర్మభావమునజెందిరే - కర్మకర్మములరెంటిమర్మమెరిగిజీవ- కర్మ

మింతాయనని - నిర్మలమైనదేహి || కర్మమూలముగండురే - విజ్ఞాన
మూర్తిని - మ్మర్తభావమునజెందిరే || ౪||

కామాదిగుణములకలిగి సుసార, పామరంబులచిక్కు - పడనియక
చిత్త || మేమియుకోరక మేలైనకోన || నీమలజూచుచుందురే - సత్య
నిత్య - రామూనిసేవజేతురే - నీమములొచండమామదేశముయేలు -
ధానిమచుచుమోక్ష - కాములుండేటికోన || నీమలజూచుచుందురే -
సత్యనిత్య - రామూనిసేవజేతురే || ౫||

ఎన్నిజన్మంబులవించిచూచినాను | తన్నుతాడెలియని తాత్ప
ర్యముగను | తిన్నగనాసాగ్రదృష్టిచేపండు || వెన్నెలజూచుచుందురే -
చిన్నారిముద్దు - కన్నెల కాపాడుచుందురే - ఉన్నతమైన పంచనన్నెచిలు
కలూడ - దన్నిసూయ్యేటిజాడలన్ని - శోధించిపండు - వెన్నెలజూచుచుం
దురే - చిన్నారిముద్దు - కన్నెలకాపాడుచుందురే || ౬||

సావధానముగనుసదసద్వివేక | సేవవిచారంబు చేయుచుఁగియ |
కేవల కుంభకీడసలుపుచును || జీవునితావుజేరిరే - విశ్వాత్మనాది -
దేవునిమాయతెలసిరే - భావాభావముల గెంటిభావమెరిగిన - భావ
మింతాయనని - పావనమైనపరమ || జీవునితావుజేరిరే - విశ్వాత్మనా
ది - దేవునిమాయతెలసిరే || ౭||

కపటమాంగంబున కడగానలేక | అపరోక్ష తన్మూర్థలనుభవమున
కు | ముషపముతొతరికొండ నేప్పునజేరి || తపముసాధించబోయ్యేరే -
ఓంకారగురుని - కృపగల్గి నిపుణులయ్యేరే - విపరీతమైనవిషయచప
లములణచిమంచి - ఉపమాతెలసిజన్మ - సఫలమయ్యేటిశాంతి || తప
ముసాధించబోయ్యేరే - ఓంకారగురుని - కృపగల్గి నిపుణులయ్యేరే || ౮

౧౩౮—కందార్థపదవులు.

సిరిమించునట్టి గురుపద | సరిసిజముగభక్తినిలిపిసాధనచు ననిబ్బ
రుడై | సజ్జనసంగతిగని | పరమనిసద్భక్తినున్న * వారేబ్రాహ్మణులూ
ఎవరైనగాని వారేబ్రాహ్మణులూ * అరయప్రకృతివికృతులనుబాసి
పేర్చి | పరమార్థమని యాశపడకనిలచినట్టి వారేబ్రాహ్మణులు * ఆ
త్ముగన్న వారే బ్రాహ్మణులు || ౧||

బిందువునాత్మనురెంటినిపొందుగగగనంబునంపుపొసగగగూ
ర్చానందమున । బొందిసతతము । వందనులగులోకిసులకు వారేబ్రా
హ్మణులూ * బ్రహ్మమునున్న వారేబ్రాహ్మణులు * ౧౦ ధములుడిగారా
విందములారిటి । క్రందుపరచి యాపైకేవలాత్మగన్న । వారేబ్రాహ్మ
ణులూ * ఆత్మనుగన్న వారేబ్రాహ్మణులూ ॥ ... ౨॥

పిండాండముబ్రహ్మాండము । రెండునుఖండిం పగలుకేయుచునొ
కటై । నిండుశివయోగపరుడై । పండితునద్రుష్టాక్షిణిపలుకువేదము
లూ * ఆత్మనుగన్న వారే బ్రాహ్మణులూ * ౧౦ బోనగురితచండ
భాస్కరకోటి । నిండుతేజమునందునిలచి తన్మయమందు * వాగ్రై
హ్మణులు * బ్రహ్మమునున్న వారేబ్రాహ్మణులూ ॥ ... ౩॥

పంచాక్షరండుశివుని । పంచమహాభూతిసులనుపరివేషించక ॥
పంచాసనములు యేర్పడ । పంచసములు శోకచేయు వారేబ్రాహ్మణు
లు * ఆత్మనుగన్న వారే బ్రాహ్మణులూ * పంచశోకములువృంచిమో
దమునవ । చిందకిను భూతివశముబెందినట్టి । వారేబ్రాహ్మణులూ * యె
వరైనగాని । వారేబ్రాహ్మణులూ ॥ ... ౪॥

ద్వారములుతొమ్మిదింటిని । నేనుపుతొమ్మాసిన్నగిక్కలగుచులై ధీకు
లు । సరసిద్వివేకాచార్యులు । యెవరైనగాని । వారేబ్రాహ్మణులూ *
బ్రహ్మమునున్న * వారేబ్రాహ్మణులూ * ఆరూపితిరికొండత్రీగుపగ
ములు । నేనుపుతొచాలసత్త్వగల్గినట్టి । వారేబ్రాహ్మణులూ * ఆత్మను
గన్న వారేబ్రాహ్మణులూ ॥ ... ౫॥

౧౩౯—రాగం కాపి - ఆదితాళం.

పల్లవి.

సోహమనరాసంతతము - హంసోహమనరాసంతతము ॥

అను పల్లవి.

సోహం సోహంసోహంసోహమనరాసంతతము ॥

చరణములు.

మానకషడ్వర్ణములుఖండించీమాయలోమాయగనరాసంతతము॥

సోహ ॥ అరయగభూమశోక్తింగిరమునను । ఘుమ్మనినాదులోనాను

సంసంతతము ||సోహ|| ఈషణత్రయదూషణములకు |మదిరోపప
డకుం తతము ||సోహ|| అలరగనుషున్నాంతపుమధ్యమున| బిందులో
బిందిగనరా సంతతము ||సోహ|| అంబరపీఠనిజూచుచుజూచుచు| ని
రాంబమెకసరిసంతతము ||సోహ|| ఆదిత్యానలచంద్రకిశామృతి|నాథి
నిమాయదిమాయమనరాసంతతము ||సోహ|| కలగనిమేల్కనిలోనిదా
నిగా | వెలుగులోవెలుగుగనరా సంతతము ||సోహ|| అరియగత్రీతరి
కోకనృసింహులె శంకరచార్యుల నరాసంతతము || సోహమనరాసం
తతము||సోహ||

గళం—రాగం ఆశంబురైరివి అటతాళం.

పల్లవి.

కలగనిమేల్కనిలోనిదాని - సర్గురుదేవ - కలగంటికలగంటిని ||

అనుపల్లవి.

కలగంటికలగంటిని సరిగంటిచూపున -

కనుగంటిచూపున సర్గురుదేవ ||కల||

పరిమలు.

ముఖపల్లవి—ముఖము - బంగారుమేడ-మకరలోకమెగంటిని-
అదిలంకమెగంటిని - సర్గురుదేవ ||కల|| సన్నిదాసమెగంటిని సర్గురుదేవ||కల||
ఆరుదేవలమొదలను - ఒక్కచేము - ఆడుచుండగంటిని-కారుమేఘ
ములుగునన్ను సర్గురుదేవ ||కల|| అచుక్కిలుగంటినిసర్గురుదేవ||కల||విష్ణుపా
దముగంటిని - అట్టిగంటి - నాదమెగంటిని - విష్ణుదాయజోచ్చియా
నందవాగ్ధిలో - రిజములుగంటినిసర్గురుదేవ ||కల|| పండువెన్నెలపైట
సూ - పూలబ తిచెందు ముగంటిని - దండికోతిరిగిగొడిమొదనె
క్కిపండుమెక్కిగంటినిసర్గురుదేవ ||కల|| ఆకులేనితీగపై - ఇరువైయ్య
యిదు - శాఖలుగంటిని - మేకకాకిగొడు యేకమై పరతిత్వ లోక
మేలగంటినిసర్గురుదేవ ||కల|| నేదనాదములేకనూ - బ్రహ్మానంద-బో
ధగలిగియుంటిని - ఆదిమూలాధార మానందవాగ్ధిలో - నాదమెవిను
చుంటినిసర్గురుదేవ ||కల|| అంగననుణులండరూ - గుమిగూడి - మం

గళారతులివ్వగ - గంగసహోదగుడైయెలునట్టిశ్రీ - రంగధామునిగం
టిసినప్పుడు దేవ || కలగంటికలగంటినీ ||

౧౪౧ - గురుశిష్యసంవాదంబగుదూలలు .

శ్రీమానిసీమణినిన్నెంతో - ప్రేమమీరగనుగూడే - నీమముమా
గురుడుదెలిపెనే || ఓముక్తికాంత || నేనునిన్నుకూడియుండెనే || ౧ || శ్రీమ
హితమైనపరమశివయోగాభ్యాసముననీవే - నీమమునజేసినాప్రాయా ||
ఓయోగిచంద్ర || నీనిజమెల్లదెల్పవోయి || ౨ || ఆరుగురీపొందుమిడిచీ ఆ
గుణాణామూలేగడచీ - ఆరుగురిలోనేసగలశీతి || ఓముక్తికాంత || ఆరుగు
రికిపరముదెలిపితి || ౩ || తెలిసినవాడవైతేనే దేహము - యుండెమహిమ -
సలితముగానాకుజెప్పరా || ఓయోగిచంద్ర || సమృతముగనిన్నుపొందేనా ||
౪ || అంచలంచలాపద్మము లారున్నావినాటికవలా - మంచిలేనెకొలను
యున్నాచి || ఓముక్తికాంత || పొంచిపవనుకొలనుగన్నచే || ౫ || మిన్న
లైదువాటిపండు - వెన్నెలబూడగనందు - కిన్నెరరవమదేమిరా || ఓ
యోగిచంద్ర || కిసినదానిలోనే ముండురా || ౬ || ఓహోవినుమాకిన్నె
రాలొంకారస్వరూపమైన - సోహమనెభావమున్నచే || ఓముక్తికాంత
సాలసిపవనుడందెయున్నాచూ || ౭ || ఈవిధానవుండే పవనుయరుగడలన
డచికలసె - తావులిధానించిజెప్పరా || ఓయోగిచంద్ర || తప్పకందకనే
నెప్పరా || ౮ || పుండరికపమునకెగువ - కొండదారినుండెనీలా - మం
డలమధ్యమునగలసునే || ఓముక్తికాంత || మానసమచ్చటబాలసునే || ౯ ||
ముదముమీరగనుపెద్ద - నదులు గెండుకలసివచ్చి - కుదురుగకూడె
చోటదీరా || ఓయోగిచంద్ర || గురుతునిధానించిజెప్పరా || ౧౦ || తన్న
యమునగంగయమున - తారకమండలముదాటి - చిన్నయపాత్రలో
నిండునే || ఓముక్తికాంత || శిముషదానినకుమనుండునే || ౧౧ || బ్రహ్మ
నందబిందునందే పద్మములొనిండియుండె - బ్రహ్మమెకారణమైవెలు
గురా || ఓయోగిచంద్ర || బ్రహ్మజ్ఞానివైతెదెల్పరా || ౧౨ || బ్రహ్మనం
దబిందునర్వ - ప్రపంచకారణమగుచు - బ్రహ్మరంద్రమున వెలుగునే ||
ఓముక్తికాంత || బ్రహ్మమెసాక్షిగ వెలుగునే || ౧౩ || మంచిదైతెయింక
నెక్కమర్మమునేనడిగే గాని - పంచభారనగయేమిరా || ఓయోగి

చంద్ర || పట్టుగాని వాదిదెల్పరా || ౧౮ || పంచభూతములనుతనలో-
గాంచి అయిదునొకటిజేసి - మంచిజపుడవుతరించితే || ఓముక్తికాంత
పంచధారననగప్రఖ్యాతే || ౧౯ || సంసారశక్తినివిడచి సకలశత్రువులగడ-
చి - హంసరూపుయెందుజేరురా || ఓయోగిచంద్ర || ఆరహస్యమిపు
డెదెల్పరా || ౧౯ || మూడుమూడుమూడుదాటి - మూడొమేడజేరిఆ-
త్మ - కూడిఆనందింపుచుండునే || ఓముక్తికాంత || కుదిరినరహస్య
మింపనే || ౧౯ || భావనహితముగనన్ని - భావములొదెలసినావు- భావ-
రహితమేదొదెల్పరా || ఓయోగిచంద్ర || భావభావములొగల్పరా || ౧౯ ||
పొంగుగాను మేరుశిఖరమంది ఆవాలగలయజూచి - అందుభావ తీత
మైననే || ఓముక్తికాంత || అంతటనేనిండియున్నానే || ౧౯ || ధీరనీవుత-
రికొండనారాయణగురుడవైతే - రారనేనునీకుమ్రొక్కేనూ || ఓయో-
గిచంద్ర || రమణమీరనీకుదక్కేనూ || ౨౦ ||

వెంగమ్మగారు దిగుడుభావి త్రొవ్వించు సమయంబున

జలముపడకుంటెంగను మొరజేసినకృతి.

౧౮౨—రాగం మోహన త్రిపుటచాపుతాళం.

పల్లవి.

ఓతల్లిగంగభవానీ-రావె -

అను పల్లవి.

ఖ్యాతిగయిచటికికపటముమాని||ఓతల్లి||

చరణములు.

హరిపాదమునబుట్టినావు - పురహరునిజటాజూటముననిలచినా-
వు | పరమపవిత్రవైనావూ- మాపాలీటవెలసిపూజలుగైకొన్నావు|| ఓ-
తల్లి || హరికర్పితముగ శ్రీతులసి - వనమడలనార్చుతొనిన్నుగావింపవె-
లసి | తరుణిదిపెంచినమెరిసి - వున్ననరలేకరావెశేషాద్రితొవెలసీ||ఓ-
తల్లి || వాశిగనినుచాలనమ్మి- చిన్నవాండ్రకాదరువుగవున్నసొమ్మమ్మి |
చేశినిను పనినమ్మి-చేయనిరవుగయిచటికిబిరబిరరమ్మి||ఓతల్లి|| తరికొం-
డనరసింహుడైనా - చాలగిరివాసనేవేళకీర్తింపుజ్ఞానకరుణనాపైనుం-
చుశాన- మమ్మకడతేర్చెభారముకల్గినదాన||ఓతల్లి||

—*(దత్తాత్రేయులవారు జెప్పినకృతులు)*—

౧౪౩—రాగం శీదారణాళ.

పల్లవి.

ఇంతదయగలగురునిపడబాసియిలలోన-యంతైనతాళగలనాలలనా ।

అనుపల్లవి.

చిత్రాసనమునుంచి నొసటివ్రాతయుడుడచి భసితము

గభసితరేఖయుదీర్చనెచెలియా ॥

చరణములు.

ముదమునను శిరసుపై కదసిహస్తమునునచి - ఇదిగొసాయు
జ్ఞమునెనెచెలియా । గురుడనుచుతావచ్చిసరిమోహమునచెవులొ - గు
నగునమని చెలిపెనెచెలియా ॥ఇంత॥ తరుచైనవిషయేంద్రియములన్ని
కడకదచి - తారకముగురిజూపెనెచెలియా । అంతరంగమునందుఆ
నందభరితుడై - ఆత్మశేషము చెలిపెనేచెలియా ॥ఇంత॥ అనుదినము
మనముననునెరిగిఁగొని పెనుగొని - అతివరమ్మునిపిలచెనేచెలియా । కన
రానినుజ్యోతికమలమునకళచెలిపి - కనిపెనగియుండుమనెనెచెలియా
ఇంత ॥ ప్రాయంబురూపంబుపైనిండ అలుదుకొని - సాపములుతెగ
టార్చనెచెలియా । మాయమీదికి దండుమహిమతోతావచ్చి - మం
త్రానవిడిపించెనేచెలియా॥ఇంత॥ పట్టరానటువంటిపంజరంబునుదెచ్చి-
పట్టిముడివిడిపించెనేచెలియా । గుట్టులొఅతిరహస్య గోప్యమంతయుదె
లిపి-గుణముగలిగుండుమనెనెచెలియా ॥ఇంత॥ రెండుకొండలనడుమనిం
డుప్రణవరవము-మెండుకొనిమోగించెనేచెలియా । వండిబిలములొజొ
చ్చిగుండ్లెరుపై నెక్కి - ఉండమని ఊర్ధ్వవీధిన నిలిపెనెచెలియా॥ఇంత॥
సంతతముశివగణాధీశ్వరులతోపొందు - సాకేతపురమందుచెలియా॥పం
తమునదత్తగురువంశబ్రహ్మాండ్రునకుపట్టిదాసీనై తినెచెలియా ॥ఇంత॥

—*(శివగంగువారికీర్తనలు)*—

౧౪౪—రాగం శాదశామక్రియ అటతాళం.

పల్లవి.

వినశివరయ్యా - తత్పార్థము - వినశివరయ్యా ।

అ ను ప ల్ల వి.

వినశేష్వరయ్యమీరనుకూలముగనర్చ -
మునుబ్రహ్మమనెటిసజ్జనభావమెల్లమా ॥కిన॥
చ ర న ము లు.

అరివర్గములను పోదరిమినిజానంద - పరిపూర్ణులై తాత్పర్య
విశేషినిరీతు ॥లీన॥ పుట్టుమొదలుజాడబట్టిలోపలిమాయ - బట్టిబయ
లుజేసినట్టి భేదరిమాగఁ ॥ మిన॥ మండలములదాటెఁబడనమాధిప -
పండువెన్నెలలోననిండియుండినభావ ॥ మిన॥ నిదురలోపలిదృష్టిచెద
రకజేవుని తుదమొదలెరిగి - తత్పదమైనవిధమెల్ల ॥విన॥ రంగుమీరిన
శివగంగలోపలను చెలంగుచుండెటిగురులింగనిమహిమమా ॥కినజప్ప॥

౧౪౫—రాగం కాంభోజి ఆదితాళం.

ప ల్ల వి.

బ్రహ్మపుష్పదేశమైతిసమ - నిర్గుణపర-బ్రహ్మపుష్పదేశమైతిసమ॥

అ ను ప ల్ల వి.

బ్రహ్మనందముతో బ్రహ్మార్పణంబుజవ -
బ్రహ్మైక్యమునసోహంబ్రహ్మమనెటిపర ॥బ్రహ్మ॥

చ ర న ము లు.

మూడుకాలలగూడునమ - జోడుగమూడు - ఆరుచక్రాలమే
డలమ - మూడునదులపాలిచేడలతోనుగూడి-ఆడుచునున్నపిన్ననాడు
ఆత్మానుపర॥బ్రహ్మ॥ అన్నిటవెలుగుచుండునమ-అక్షరాతీతమన్నివిధము
లాయనమ - భిన్నాభిన్నముగప్రసన్నమయ్యెటిజ్యోతికన్నులుదెరచిపం
డువెన్నెలలోనపర ॥ బ్రహ్మ ॥ భేదాభేదములేదోయమ - సోధించిచూ
డ - నాదాతీతమున్నదమ - మోదముతోడ తత్పదనాదులకెల్ల మా
య - పాదుజేసినప్రకృతి ఆదిఅనాదిపర॥బ్రహ్మ॥రంగై నమునుల సంగ
మమ - పొంగుచుశివ - గంగలోమానిసంగమమ-శృంగారముగ ప్రా
ణలింగఁబంకారగురుని చెంగటజేరి అంతరంగమందునపర ॥బ్రహ్మపుష్ప॥

వశంతులవారీ కీర్తనలు.

౧౪౬—రాగం కల్యాణి త్రిపుటతాళం.

పల్లవి.

మానపుష్పరసామృతమూ.

అనుపల్లవి.

భ్యాసులకు నెల్లజీవనము భగవద్దాసులకు - వ యెల్లొనము॥

చరణములు.

వస్తుసాక్షాత్కారణమూ - దివ్యవస్తువన్న విశేషణము - వస్తులొ
పాలివస్తునికరము - ప్రశస్తమైపరః స్తుతైనాది మాన॥ కారణాత్మి
మైయున్నదీ - విశ్వధారాణామగుమూలమైయున్నది - మీరినిగమూ
చారులకునధి - కారులకు మనోహరమైనది॥మాన॥ ఘండరికాక్షునిక
రువైనదీ - అతనిఅండనెడ బాయకున్నదీ - అండపిండప్రహ్లాండాక్షుల
నిండనిండియఖండమైనది॥మాన॥ అన్నిరూపములైయున్నదీ - బుధు
లెన్న అన్నిటబరిగినదీ - కన్నవిన్నట్టిసునులకు పదహారవన్నెలై బరిగి
యున్నదీ॥ మాన॥ అంతరాత్మమైయున్నదీ - లక్ష్మీనాచార్యగు
డానందించినది - అంతరంగమునందు కాద్రు - సంతగురుడుప్రస
దించినది॥ మానపుష్ప॥

౧౪౭—పేరులొలుపు.

తేనెగొనలేయమ్మలార - తేనెగొనలేయక్కలార - మానిత
పలకూడి పెట్టినమధురమగు తేనే॥ అమ్మ తేనెనలే॥ జుంటితేనెయ
జురుకుతేనెయు ఎంతతెలిసినసంలకష్టము - జుంటియూగలుఅంటి
ట్టినజూజులగు తేనే - సూటయెసిపిడికోటియూగలుకూటములలోకూ
పెట్టిన - పూటపూటకుసొంగుచుంటిపుడకయూ తేనే॥ అమ్మతేనే
నలే॥ పెండుకొండలనట్టినడుమనుగండితలలోపడు తేనెయు - నిండుగ
ముసనిచ్చ నెక్కుకెక్కుచేసినదీ - దండితత్వములలుపునిలిపియుధరహ
యూతేనెగ్రోలిన - పంకితలభగవంతుమెచ్చునుభాగ్యమగు తేనే॥ అప
తేనెగొనలే॥ పెరియు పెరియటిపుడయవగులను - పెరియకొండల నరి
నడుమను - గడిమయూగలుచిలిన పెట్టిన ఘనములగు తేనే - అరసిం

తేనెను భవించిన ఆత్మలను పరమాత్మ మెచ్చును - శరమగరిడిలొజొచ్చి
మాకరే సారమగుతేనే || అమ్మాతేనెగొనరే || చింతమానితొరటలొ
పలఁ తవంతల ఈగలున్నవి - ఎంతకాలమునుంచి పట్టనుయెక్కువగు
తేనే - అంతరంగమునందుకాద్రివసంతిగురువరుడాదివేల్పుగు - చెంత
యన్న చేతనాదులజీవనముతేనే || అమ్మాతేనెగొనరే ||

—*(చెన్నరాయలవారికి ర్తనలు)*—

౧౪౮—రాగం ఆనందచైరవి అటలాళం.

పల్లవి.

చెడుగుకుయెంతబోధించిన - తననడువజవిడుచునయమున ||

అనుపల్లవి.

కడవెడుపాలలొకడిగినబొగ్గుకు - విడుచునమలినమునిడుగుండుగాని ||చ||

చరితములు.

రసములతో యెంతకలసినా - కరివికినుమంపై నరుచి గెలసినా
రసికుచిచరితమురసికుచెరుగుగాని | కనుగుండుమనుజుప, ౨ మేనే గుగు
ను || చెడు || శోభిధనముయున్నయెంచుకొ - గొలిపూలసిజములేను
దుకు - పూటపూటముమ్మాటికి యీ చేసినాటయోచనపు నాటకం
బుగాక || చెడు || గుడుకుండకు సీగునిలుచునా - ప్పూటనకారా
నిలుచునా | పెటలుపై దిరజుంటియీగలగేనె - నాటినాటికి గంచియి
టబుచ్చినరీతి || చెడు || కుంటనపనులుచెట్లంగురా గుటకుంటనన్ని
మన్నకుందురా | పంటవిషము కల్లపాము కల్లకుపాలంటతోశినిమునుపు
టంటలవిడచున||చెడు||పుల్లికోపుకుశాపబుట్టినా - గుంతపియెలుకలపొం
చిబట్టునాపుల్లసముగజనుతెల్లపుల్లస్సెల్లములోనాటపల్లెచెన్నరాయ||

౧౪౯—రాగం నాదనామక్రియ అటలాళం.

పల్లవి.

తగదెల్పరయ్యా - పెద్దలుమీరు | తగదెల్పరయ్యా

అనుపల్లవి.

తగదెల్పరయ్యమీరగణితమైనట్టినిగమాంతవేద్యము
నిండియుండినచోటు ||తగ||

చ ర ణ ము లు.

నిటలమధ్యమునదుర్గతమైనమాయమి - క్కటమైతోచినదే
మొపటబీజమాత్రమై ||తగ|| గిరిమీదనొకచింతతరువుకొమ్మనుజూచివి
రులుబూచినదే మొవింతలాయమాకు ||తగ|| డెల్ల ఓడియడములమించు
సడిమినూదినదేవ గురియన్నచోటు శ్రీగురులైనవారు||తగ|| పురము
లకెల్లగోపురమైననైకుంఠ - పురమేదోశ్రీలక్ష్మీపుండ్రదేవమాకు||తగ|| స
దులుగూడినచోటుకుదురైనవరదివ్య సదనమధ్యమునందు మిథునతా
రకమేదో ||తగ|| పన్నుగవెలిలోనపరిపూర్ణమైనట్టి - చిన్నకొమ్మరశ్రీ
చెన్నుడున్నట్టు ||తగ||

౧౫౦-రాగము ముఖారి ఏకతాళము.

పల్లవి.

అనుభవమునజూడుడి - బ్రహ్మవస్తు - ఘనములెలియరానిది ।

అనుపల్లవి.

అనుశయముగురుసాదవనజాతములెనమ్మి -

తనురానుగనుగొనితన్నయయుక్తన ||అనుభవ||

చ ర ణ ము లు.

అనెనంటెఅనరానిది-చెవులకునిండ-వినెనంటెవినిరానిదీ । కనె
నంటెకనరాదుమనసుకెఱిగెను - దినమణిమధ్యసందీప్యమై య్యున్నా
ది ||అను|| చెప్పిచూపరానిదీ-గోధించితె-గొప్పకురుచగానిదీ । ఇప్పుడ
ప్పుడనకయేర్పాలులేకుండ- గొప్పగుగరాకుండనూత్నమైయున్నాది||అ
ను|| క్రియలకుచిక్కానిది- కించిత్రయినఇలన్యాయముగానిది|భయభక్తి
తాత్పర్యభావములకువేరై - బయలులోనెబయలుబ్రహ్మమైయున్నా
ది ||అను|| అతిసూక్ష్మమైయున్నదీ-సృష్టిసర్వగతపూర్ణమైయున్నదీ|
మతమూలజెందకప్రతమూలకుంగక-సతతముశ్రీరంగ పతితానై య్యు
న్నాది ||అనుభవమున||

—*(కుళ్లూరువారికీర్తనలు)*—

౧౫౧-రాగం ఆసందజైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

డితడటసిద్ధమురాలింగ ॥తాలె॥ వంటనిఆరిటికుంటెనమూటిని గెంటించి
కుమ్మరనాకొమ్ము రెంటిలోరెంటిటినిఅంటజూచినవాని - బంటుకుబంటుకు
బంటానురాలింగ ॥తాలె॥ లోకాలుమునిగేమిలేకుండినప్పుడు - ఆకుపై
కృష్ణావధూతాడుతా । ఏకమైకొమ్ముతోలోకాలుగల్పించి ఆకొమ్ముతో
చిందులాడవలెరలింగ ॥తాలె॥

—*(నాసరమహమ్మదుశిష్యులుజెప్పిన కీర్తనలు)*—

౧౫౩—రాగం కల్యాణి త్రిపుటతాళం

పల్లవి.

ఒకరిజోలికిబోనెల్లాము - మం ।

అనుపల్లవి.

మొకరన్నరనిచింతనెల్లాము॥

చరణములు.

మట్టుమీరితిరిగిమతదూషణముజేసి మాటలాడబోనెల్లాము -
నెట్టానగురుపూజనీతి మార్గముదప్పినిందెలుశాయబోనెల్లాము । కట్టిడి
తనమునక్రమముదప్పికూరకసువులు యెన్నబోనెల్లాము- ఇట్టిమాయ
తిపతియందెరుమానారుపట్టి తిరువడిఘట్ పతనజేసినజాల్ ॥ఒకరి॥ దా
నధర్మములేక ధరణికర్మాదులదోషములార్జింపనెల్లాము - దీనత్వమున
పొట్టకొరకు తిరిగిబొంకి । దినములుగడువబానెల్లాము - దీనరక్షకుహ
రిదీనముదలుపనట్టి దినమొక్కదినమైననెల్లాము-మానకయందెరుమా
నారుదిక్కని । మానకమతియెందుమరువకుండినజాల్ ॥ఒకరి॥ వేపచీ
రెలుమొలవేపూనగూర్చుకయెల్లునుగొల్వబోనొల్లాము - కపటవేషము
నకలవెరిసువ్వాలకప్పుగంతులువెయ్యనెల్లాము । ఒప్పైనగురుకులవల
సినంతయుచాల - ఒండ్లపసుపుబుయ్యనెల్లాము । తప్పుకమాతిరుమం
త్రములోరుచిచప్పురించి చవిచూడగలిగినజాల్ ॥ఒకరి॥ అంగములో
ప్రాణలింగాముదెలియక అంగాలుసేయబోనెల్లాము - శృంగారముగ
మేనమెరుగులుబెట్టుక । సంగతితిరుగబోనొల్లాము - భంగముగఆలుబి
డ్డలవిడనాడిబెంగారులై తిరుగనెల్లాము ॥ రంగుగానుశ్రీరామానుజార్యు
లరంగరంగశ్రీరంగడన్నజాల్ ॥ఒకరి॥ ఒడలభూతిబూసిపల్లజడలుదా

త్వీవ సాంకరించబోనుల్లాము - నీల్లిమునిగిమునిగినోల్లగిట్టకోనిరా
 ళ్లవో కబోనెల్లాము - అల్లాగుగమాహరిదానులగూడిఅల్లాగుమున్న
 గతడు మండినజాల్ || ఒకరి || పరతత్వభావముపలుకనేరనిమూఢపామా
 రులై . సుగనెల్లాము - పరతత్వవిషయముబట్టిలోకములో . పరిశ్రీల
 కునో మెల్లాము - పరమపుణ్యడుమహమ్మదురామానుజుపరవీరబ్రహ్మ
 మైపలకుచుండినజాల్ || ఒకరిబోలికి ||

—*| పోతులూరు వీరబ్రహ్మంగారిశిష్యులు గోసంగిగారికీ న్ననలు)*—

౧౫౪-రాగం సారాంశము చాపుతాళం.

உல. வி.

తాతలతల్లి - శివతాతలతల్లి

అనుపల్లవి.

తానెత్తిగ తానెత్తిగ తేర కాదుర దేముడురా -

పగమొరవచ్చేటివాడవీరయోగి-పగవైరులపాలిమిండడురాలిగఁ॥ ౩౦॥

చ ర ణ ము లు.

కొమ్మనబుట్టెఁ ఘుమ్మననాదముకు మరాయును కొమ్మగుంపులా
కు । ఎచ్చుమఱొదులకుయిదివాయయాకొమ్మ అటయమన్నది యీ
కొమ్మరాలింగ ॥తాలె॥ నానాగ్రహేంద్రనటియింఱునాక నైనాలూగుయు
గలదినాణమురా । నాఁముయుకత్తి ప్రహమనసులాపి -) అనుం
దుగివభక్తిలాకులింగ ॥తాలె॥ పంటనిఁజిక్కుకుండునమూఁగిని గెంటించి
పొడిచారనాకొమ్మ । పంటకిఁగంటికిఁజిక్కునవనిబంటు కుబంటుకుబం
టనురాలింగ ॥తాలె॥ మదములుఱుగఱునుకొదువలేకుండముమగులేత
వాటిముంచుదుగ । కొదుసనాటిన్లుకొమ్మనొమ్మతి - హృదయన నా
గుండుపుష్పాంగరాలింగ ॥తాలె॥ శ్రీకృష్ణభావసచేసి శొక్కి తిగాచిందు
ఎక్కుమతములన్నివక్కటిగ । ఇలలోనెవ్వడోహీనజాతికుక్క-పదము
తప్పననిపలికెగదలింగ ॥తాలె॥ అరుమతములకులింగుశ్రీమనాదిపంకజ
నాభనిబంట్లమయా । చేకొన్న యీకత్తి చేతనాదులకు-పంకరించిన
వానితయవద్యంపను ॥తాలె॥ అగ్రనూరెనుండిహొసగుంతు బక్కెము

అరుంధతికులముమాయమ్మనుమి । పారమార్థికవ్రజ్జరిల్లుకుంట - వీ
రగురుడిచ్చిందియికొమ్మురాలింగ ॥ తాలెల్లెల్లెల్లా ॥

౧౫౫—రాగం నాదనామక్రియ త్రిపుటతాళం.

పల్లవి.

హరినామస్తరణజేయకుంటె ఆవలగతియేమి

చరణములు.

అన్నదమ్ములెడబాయకమునుపే - ఆలునిష్ఠూరములాడకమును
పె । కన్నకొడుకుదండించకమునుపె - కాయంవ్యాధులచిక్కకమును
పె ॥ హరి ॥ వృద్ధాభ్యంప్రాప్తించకమునుపె - ఉత్సాహంబలిముడుగ
కమునుపె । నిర్దనులైదిగులుపడకమునుపె - నేత్రాలుపొరగప్పకము
నుపే ॥ హరి ॥ దవడలులోనికి పోవకమునుపె - దంతపటుత్వముతగ్గకము
నుపె । చెవులకు మందముదగలకమునుపె - చల్లబోవనడవజాలకము
నుపె ॥ హరి ॥ కర్రబూనుకొని తిరుగకమునుపే - కంఠధ్వనితగ్గకమును
పే ॥ అట్టిముందరికివంగకమునుపే - అంగంతలవణికించకమునుపె ॥ హరి ॥
అప్పులవారుకదియకమునుపే - అన్నమొకరుతినుపించకమునుపె । దొ
ప్పలోనుచెయికడగకమునుపె - దోవతిబలునై తోచకమునుపేహరినా ॥

ఈశ్వరమ్మగారిప్రథమశిష్యులు బంగారుసుబ్బయ్యగారి వచనములు.

౧౫౬—రాగం కేదారనాళ.

పల్లవి.

ఏమిస్తానము సంధ్యయేమిజపతపమా -

సోమసూత్రమునందుస్వామి నెరుగకనూ ॥

చరణములు.

పామరముచేడక్కిపరునిగానగలేక - తామసపువ్వుత్తులనుతగిలి
తగిలి । సోమయాజులమరుచుసొక్కరంభకుజిక్కి - కామాంధులైత
న్నుకానకనెపొయిరి ॥ ఏమి ॥ వాసనత్రయములనుగాసిపడుటేగాక - దెలి
కులచేరకను యీశుగనగలడా । పాశబంధములచేపట్టువదిలితెగాని -
బేసికన్నైన శివకాళిగనగలడా ॥ ఏమి ॥ ఇప్టలింగమునున్న హితవుదెలి
యగలేక - సృష్టిలోపలమేము శ్రేష్టమనుచు ॥ నిష్ఠలునుబొరచు

నునీళ్ల ముఱుగుటగాక - దృష్టివడుమునున్న దేవుగనగలడా॥ఏమి॥లింగంగములురెండులియ్యమైతరచితా - గంగస్నానముజేయసంగతెరుగకనూ । భంగమైపోయివుడు బింగిరాళ్లకుమొక్కి - బంగారుమేడలొప్రభువుగనగలడా ॥ఏమి॥ ప్రణవసోత్రంబైన వీరగోవిందగురు-అణురేణుపరిపూర్ణమైయ్యుండగాను । కనరానిపరతత్వమైనయీశ్వరిపాద-కమలమే మరకిపుడుకనితిరుగరాదా ॥ఏమిస్తానము ॥

౧౫౭—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఇదుగొంగాయాత్రఇది తెలియరయ్య ।

పదిలముగ సాధించి బ్రహ్మమనరయ్య ॥

చరణములు.

కదిసిభ్రామధ్యమునకన్ను దెరిచినయపుడె - ఉదితమాపోజ్యోతియున్న తావుననూ । చెదరకను బిందుకళచంద్రమండలమందు- వదలకనుసేవించెవరయోగులకునూ ॥ఇదు॥ అనుకూలమైన బ్రహ్మనందిజలధిలో - దినకరుండై వెలగుదేహమునను । అనుమానమైనమోహాంధకారముబాసి - దినదినమువర్తించె దివ్యయోగులకూ ॥ఇదు॥ చలముకోపమాని శాంతస్వరూపమై - కులమునీరుగచేతిబిలములోపలనూ । కలకంఠికోగూడి కళలంటి పెనుగుచును - జలకమార్చనజేయుజాణయోగులకూ ॥ఇదు॥ అంటిముట్టగరానిలగంగనదిలోన- రెంటినడుమనుతానెంటిగాను । నంటివెలుగుచునున్న నామహాప్రణవంబు- నంటిసేవించునక్షువంటి యోగుకూ ॥ఇదు॥ విలవిగపోతులుదువీరగోవిందగురు - కరుణనమ్మినశివశరణులకును । వరములునుచ్చేరినసుధలొయీశ్వరి - చరణమేమరకున్న సేవులకునెల్ల ॥ఇదుగొ॥

దూదేకుల సిద్ధయ్యగారి శిష్యుడు

—*(మామిళ్లదొరువునారయణైడ్డిగారికీర్తన)*--

౧౫౮—రాగం నాదనామక్రియ ఆదితాళం

పల్లవి.

౧౦డ్లాయరా - గురుడ పెండ్లాయరా ॥

అ ను ప ల్ల వి.

ఇంద్రనడుమగుండ్లుద్రిప్పి - గండ్లనడుమగెండ్లలోనె ||పెం||

పరతత్వమనే పందిటిలోనే - హరషమైనెలరుగువేళి నెరసినన
ద్వయవాక్యము సరసముతో శాసలుబెట్టి ||పెం|| ఓప్పుగఓంకారనాధంప
నరుగజోడుమేళముల - తప్పకసూత్రస్వరమూన మెప్పుగశోభనములు
పాడి ||పెం|| నీతిమార్గమనెయిల్లుభ్యాతిగ అలికిపూశి - భ్యాతిగమంచ
మువేళి | ప్రభ్యాతిగగుంట్లండినపుడె ||పెం|| మేలుమేలుప్రణవరము -
కీలుతెలసి లోనుచూచి | మూలమంత్రసారమూన మురయుచుతలం
బ్రాలుపోసి ||పెం|| మూలాధారమనెబువ్వ - నాళమనెపల్లెరములో |
చాలగగుంట్లండి రందరు - మేలుగబోంచేసినపుడె ||పెం|| దండిగల
ఖండజ్యోతి ఉండచూచిపండినట్టు - కుండలిశోధించినపుడెదండిబాణ
బురుసులుయెగిరి ||పెం|| పద్మగనిజధారమునకన్దని దానితోకలసి-సగ్గ
మానిసిద్ధగునినిసాక్షాత్తు సద్గురుడనితెలసి ||పెండ్లాయరా ||

—*(పరశురాములవారికీర్తన)*—

౧౫—రాగం శైరవి చాపుతాళం.

ప ల్ల వి.

విక్రయించెటిపండుగాదమ్మ - ఇదివిశ్వమందునతెలియలేరమ్మ ||

అ ను ప ల్ల వి.

విక్రముడై నట్టివిభుడుడప్పగురు - ఆక్రయమునదెలిసి

అమరితీయ్యనిపండు ||విక్ర ||

చ రణ ము లు.

దృక్కులలోపల దృశ్యమైనపండు- ముక్కుతుదనుయండెమూ
లమైనపండు | చిక్కించుకునెనంబుదక్కదు ఆపండు - ఎక్కడవెతకిన
వక్కటయినపండు ||విక్ర|| ఆకుపువ్వుపిం దెలేకయున్నపండు - ఆకాల
మికాలమేకాలమాపండు | ఆకాశతీతమై అంటిలంటనిపండు ||విక్ర||
ఆలుమొగనినందు అనుకూలమాపండు - ఫాలభాగమందులయించి
నపండు | కాలూనిగూతలకడకుబిమ్మెటిపండు ||విక్ర|| గురువుశిష్యులకు
కూటమినపండు - గురుతుచేసుకజనులు కొనరుద్రాక్షపండు|పరశురా

ములవారిక రుదై నదాపండు - సరసింహయోగికినమ్మికై నపండు విక్ర
యించెటి ||

—*(నరసింహదాసుగారి కీర్తన.)*

౧౬౦—రాగం పున్నాగవరాలి ఆదితాళం.

విత్తోయమ్మవిత్తు - ఈఘటమెగురునికివిత్తూ || విత్తువిత్తుయని
మత్తులకెల్లను - నెత్తురునీరై యెత్తుగ మొలచిన || మొలకోయమ్మమొ
లక - ఈమోహమెగురునికి మొలకా || మొలక మొలకయనినిలువుగ
పరచినతలకపునొదుటను ఫలవృక్షంబగు || చెట్టోయమ్మచెట్టూ - ఈచి
త్తిమెగురునికిచెట్టూ || చెట్టుచెట్టుయనిపట్టుగవిడువని - ముట్టుగుంట
కొకనంటదలంచిన || తీగోయమ్మతీగె - ఈయర్థమెగురునికితీగె || తీగెతీ
గెయనుకోంగవాంఛఘన - సాగుభోగవిధించిన || మొగ్గోయమ్మమొగ్గ
ఈమోహమెగురునికిమొగ్గ || మొగ్గమొగ్గయనిసిగ్గువిడచినిలమొగ్గమీ
దనెకతగ్గుగనిలచిన || పువ్రోయమ్మపువ్వు - ఈఘటమెగురునికిపువ్వు
పువ్వుపువ్వుయనినవ్వుచు నిలచిన - కేవగసాత్తియూచివ్వునబుట్టిన || పిం
దోయమ్మపిందే - ఈపిండమెగురునికిపిందే || పిందెపిందెయనినుండరమ
ణులకు - నిందెలుబాపను ముందుగబుట్టిన || కాయోయమ్మకాయ -
ఈకాయమెగురునికికాయ || కాయకాయయని మాయనుదెలియగ -
రేయమరించినతోయజాక్షులకు || పండోయమ్మపండు - ఈలండమె
గురునికిపండు || పండుపండుయని కొండలేడుపై - మెండుగనిలచిపల్లం
డజాక్షులకు || పరమోయమ్మపరమూ - ఈయర్థమెగురునికిపరమూ || ప
రముపరముయని సరయగనిలచిన - నరసింహదాసునికిరువై యుండిన ||
విత్తోయమ్మవిత్తు - ఈఘటమెగురునికివిత్తూ ||

—*(మువ్వల బాలయ్యగారు కీర్తనలు.)*

౧౬౧—రాగం ముఖారి చాపుతాళం.

పల్లవి.

కలగంటినమ్మా - నద్దురుని - కనుగొంటినమ్మా ||

అను పల్లవి.

కలగంటినే నెక్కకమలమధ్యమునందు

కలసిమెలగుచునున్నవిలసితంబుగనేను || కల ||

చ రణ ము లు.

నేన్నదిడ్డిదూరిసాకారమైయున్న - వెన్నెలబయిటను వెలుగుచు
న్నగుచుని || కల || మేఘైనకోనలొదీటుగయున్నట్టి - పాటించినేనిపుడుఆ
టలాడెగుచుని || కల || ఫాలభాగమందు లీలతెలసుకోని - వాలలాడుచు
నున్నమూలమైనగుచుని || కిల || ఆరుకమలములుఅరసిచూచినయెట్టి మే
రుశిఖరమునందు మెరయుచున్నగుచుని || కల || ఏడులోకములవెలుగుచు
పున్నట్టి - జోడుబాయకనున్న మేడలోపలగుచుని || కమల || కందిమల్ల
యపల్లెమందిరంబునయున్న - యిందిరయూశ్వరివందనంబులుజేసె || కల ||
హరుడేరతిరువీధివరబాపనార్యమె - శరణజేసితినియ్య నరములివ్వమని ||
కల || వామభాగమందు వేమలత్క్రూణార్క - నీమముతోడుతథామునితె
లసిన || కలగంటినమ్మ ||

—*(కందుకూరి సోమయ్యగారిశిష్యుడుజెప్పినది.)—

౧౬౨—రాగం కల్యాణి చాపుతాళం

పల్లవి.

శ్రీకరంబుగకనకమేడలొసాంపుతోగూర్చుండరా -

అను పల్లవి.

మూకగుంపులగొట్టి మణులహారములుధరియించెరా -

చ రణ ము లు.

ఏకుచుక్కవలెనునీవు వెలుగుచున్నదేమిరా - జోకతోడుతకం
దుకురిసోమేశలింగదయానిధే || ౧ || వీధిలోనెనిలచిచూడగ వింతపలు
కులుపలికెరా - ఖ్యాతిమోదముగొట్టి జీవకీలుతెలసియుండరా | సాధ
కుండవై తెప్రణవముసారెసారెకుమ్రోవరా - వామలీలరకందుకురి
సోమేశలింగదయానిధే || ౨ || ఏటినడుమనునిలచి చూడగ వెలుతురా
యనదేమిరా - మాటిమాటికి నిక్కిచూనితెమంచిమెరుపులుమెఱచె
రా | కోటలోనెకజ్యోతియున్నది కొల్లలాడుచునుండరా - మాటలా
డవుకందుకురి సోమేశలింగదయానిధే || ౩ || జుటనేత్రములంటిచూచి
తెజాజుపువ్వులుపూశెరా - మింటిత్రోవనునంటిచూడగ మీఘవర్షము

గప్పెరా - కంటిలో నెఱుంగువెన్నెలకాయుచున్న దేమిరా - వంటిపాటు
నకందుకురిసోమేశలింగదయానిధే || ౪ || కనమదగ్గరకాంతపెద్దమకా
వలున్న దేమిరా - వెనకచూడకయెదుర్కొనియెదుయేనుగనుబలిబెట్టె
రా - భానుతేజాండుదయమాయను పరమగురునికంటిరా - కన్నుకొన
లనుకందుకురిసోమేశలింగదయానిధే || ౫ || ఆర్థురిపులజయించినంతట
త్తదెలసియుండరా - అరుకమలములందునీవు అండజేరియుండరా -
మిరిసహస్రకమలమందున మేళలాడుచునుండరా - ధీరుడగుమాకం
దుకూరుసోమేశలింగదయానిధే || ౬ || గంగయమునలనడుమనీవుపొంగు
చున్నవదేమిరా - అంగనతోశరాటలాడుచుఅంతరంగమునుండరా -
మంగళప్రదమైనకన్యతో మాటలాడుచునుండురా - రంగుమీరగకం
దుకురిసోమేశలింగదయానిధే || ౭ || ధరణిలోపలకందుకురికరపట్టణంబు
నవెలసెరా - స్తిరముగ వేదాంతరహస్యముసాంపుతోరచియించరా -
కోరిఅప్టపతులుజెప్పినకోటిసూర్యులుభంగిని - వేరుజేయకకందుకురి
సోమేశలింగదయానిధే || ౮ ||

—*(శ్రీనరసింహులవారిజెప్పినది కీర్తన)*—

౧౬౩—రాగం దన్యాసి ఆదితాళం.

పల్లవి.

చల్లజలికె శరణునతులకిదిసద్గతియిదిగోఫలమమ్మ -

అనుపల్లవి.

ఉల్లములోపలనమ్మినవారికి అల్లిబిల్లిదోవినవమ్మ -

చరణములు.

కల్లగాదు నాముచ్చటనిజమని గైకొనుడిదిగోఫలమమ్మ - ఎల్లు
గొన్నమావేల్పురి నరహరివిఖ్యాతిదుగో వినరమ్మ || చల్ల || వేదాంతంబు
నెగోవుల చాలా వెతకి వెతకి తాసాకవలె - ఆదిని తత్వంబుని యే
క్షీరాలందులొబాగుగ పితకవలె - వాదుకొన్నతన దేహంబునియె
టిభాండములోపలపోయవలె - వాదించకజ్ఞానాన్ని చేతనెవడిలేకుం
కగకాచవలె || చల్ల || సారపునత్సద్గతియనియెటి చక్కని మట్టునని
లపవలె - తోరపువేట్కనసాత్వికమనియెటితోడింటప్పుడుబెట్టవలె

మీరిననిశ్చయమనియెటి స్తంభం మిక్కిలిదృఢముగ నొనరివలెన్ । తన
చుగనుమన్ననాళముక వ్వము వనదగ వేట్కలొ చేయవలెన్ ॥ చల్ల ॥
కేళిమితోముఖరెండుబంధములు కిందటితాడుగ జేయవలెన్ । ఆలోలం
బనెయిడపింగళలు ఆకెతాడుగ జేయవలెన్ । మేలిమిలోడుతజాలంబ
నియెటిమీదటితాడుగ జేయవలెన్ । అలరినదృష్టులు కంఠమనతమనిజ
హస్తంబులుగ జేయవలెన్ ॥ చల్ల ॥ కనుగవలనియెటిహస్తంబులచే కద
లకుండతాపట్టవలెన్ । తననిజధైర్యంబనియెటిపూతను తరిమి పెరుగు
తాతరుచవలెన్ । తరచితరచితాతరచేటప్పటి వురుత బిందువులరయ
వలెన్ । జిజిబిషపెరుగదితరచేటప్పటి బెరబెరవములు యెరుగవలెన్ ॥
చల్ల ॥ కరిగి కరిగిక్రిమ్మించెటిశోడశకళలతి నెమ్మతిచూడవలెన్ । శిర్క
లు తెరులుగ ప్రణవంబనియెటిసరసజలంబులచిలుకవలెన్ । స్థిరచిత్తం
బునసేసినన్యూజరజరమనగాదిప్పవలెన్ । మురిపెట్లోడుతనక్కముం
తళిముందుగ తాక్కిల్లార్చవలెన్ ॥ చల్ల ॥ ఆనందంబునవెన్నముద్దతాన
ప్పటిభావంబెరుగవలెన్ - మానుగగాఢససూధిపహ్నిమట్టడిఆపాయి
బెట్టవలెన్ । పూనికపరమానందంబనియెటిపొంగులురాగాగాచవలెన్ -
శ్రీనరసింహులకృప నదిగ్రోలగసిద్ధించును మాసిద్ధులకున్ ॥ చల్లదిలికే ॥

—*(రెంటాలవారి కీర్తన.)—

౧౬౪—రాగం పున్నాగవరాళి చాపుతాళం.

పల్లవి.

చదువగ నేమిటికే - వేదములెల్ల - చదువగ నేమిటికే ॥

అను పల్లవి.

చదువులోపలిచదువుగానక - సర్వకర్మబోదలగానక - సకల

జీవాధారమూర్తిని సంతతముప్రార్థించుటెరుగక ॥ చదువగ ॥

చరణములు.

పుట్టుగిట్టుసమముగానక పృథివిగడుపుటరాక టెరుగక । పూనిక
తల్లిలోనగునుకిపూజలెట్లుజేయు టెరుగక ॥ చదు॥ పాదుకొనిము పట్టాల
కోనలొపంచవన్నెలపలుకుగానక) పలుకుపై బ్రహ్మాండమెల్లనుప్రబలు
చున్నరూపమెరుగక ॥ చదు॥ గండ్లనడిమికి గుండ్లుదిరిగి కమలమండల

మందుజేరి । వేడుకలగగ్రణవమపుడువేదసారంబొడయుటెరుగక ॥ చదు॥ సాయమనెడపమనెడపమంత్రమెరుగక - పరబ్రహ్మమతేజమెరుగక । ఘాలమునరెంటాలగురుడుప్రబలుచున్నరూపమెరుగక॥చదువగనేమిటికే॥

—*(పోతులూరు వీరబ్రహ్మంగారి కొమారుడు)*—

పోతులూరయ్యజెప్పిన కీర్తన.

౧౬౫—రాగం నాదనామక్రియ అటతాళం.

పల్లవి.

నయచేసిగక్షించుదయకుపాత్రుడనేను ధరణిలోలక్ష్మీగోవింద -

అనుపల్లవి.

విటవిగటంకారవీధిమధ్యమునిన్ను వివరించిచూచెగోవింద ॥

చరణములు.

రెండుయేరులుదాటి కొండమీదనుయున్న - రెండువకటైనగోవింద । దండమిదుగొమీకుదయచేసిరక్షించు అండబాయకనుగోవిందా ॥దయ॥ గర్భమందునబుట్టి చుర్బుధివాడనని దూషణంబేలగోవింద । అద్భుతంబైనట్టి అఖిలాండములలోను - నిర్భేదమైనగోవిందా ॥దయ॥ పాపకర్మినేను మీపాదములుగొలచి - యేపాపమెరుగగోవింద । పాపలోరూపువైరూపు కాయములోని దీపమైయున్న గోవిందా ॥దయ॥ అండాండ పిండాడపృథివి ఆతాళమున నిండియున్నావు గోవింద । మండలత్రయమునను పండువెన్నెలబైటమెండుకొనియున్న గోవిందా ॥దయ॥ మేరుశిఖరమునందు మేడలోపలనుచిత్కళలతోయున్న గోవింద । బాలకుడ వీరుగురుపాలించుపార్వతి - చాలనమ్మితినిగోవిందా ॥దయ॥

—*(దత్తావేంకటయ్యగారి కీర్తన.)*

౧౬౬—రాగం కాపి చాళుతాళం.

పల్లవి.

పణతీ సగ్గురుపాద - భజనజేసితిని ।

అనుపల్లవి.

పరమాత్మమనులింగ - గురునిదలచితిని ॥

చ రణ ము లు.

కారణాచార్యులకరుణజూచితిని - కర్తృబంధములన్ని కడకుజిమ్మి
తిని ||పణ|| ఆరుమతములందు అరసి చూచితిని - నేతరచిచూచితిని ।
ఆశపాశములన్ని కోసి నేసితిని ||పణ|| మూడారువాకిండ్లుమూతవేసితిని -
మోక్షద్వారము తలుపుదీశిచూచితిని ||పణ|| మెండైన ప్రణవములొ
నిండియుండితిని - దండితేజమునందునుండి వెలసితిని || పణ || చంద్ర
సూర్యులరెంటిజంటగూర్చితిని - నేజంటగూర్చితిని । వెలరేగిచెంగల్వ
కొలనుజూచ్చితిని ||పణ|| కొలనుజూచ్చినవెనకఫలములందితిని- ఫలమూ
లొసద్గురునికలయజూచితిని ||పణ|| దత్తావెంకటగురుస్వాములై నిలచి -
పరగశాంభవిలోన భద్గులై వెలసి ||పణ||తిసద్గురుపాద ||

—*(నారాయణమ్మగారి కీర్తనలు.)*

౧౬౭—రాగం పుళిని చాపుతాళం.

పల్లవి.

ఎగుకకులమువారిచిన్నది - మంచియెఱుకగల్గినారిచిన్నదీ

అను పల్లవి.

మరువకమాయందుమనసుగలిగినయట్టి

మహిమ తేటపరచుచిన్నదీ ||ఎరు||

చ రణ ము లు.

ఏడుమేడలమీదచిన్నది - నిష్టయెనిమిదింటను వెలుగుచున్న
ది । నాడుపెరియగోష్ఠినాలుగురత్నాలయీడుజోడైయున్నచిన్నది ||
ఎఱు || చిత్తారుచవికెలొచిన్నది - విచిత్రమైన వెలుగుగన్నదీ । భక్తి
గల్గవారి భావములోఫలము క్రికాంతయైనచిన్నది ||ఎఱు|| ఆగమరుచి
గన్నచిన్నదీ - అయిదురాగములునేర్చియున్నది । యోగమార్గమున
భాగవతులగూడి - భోగములొసగినచిన్నది ||ఎఱు|| కంటిపాపవంటిచి
న్నది - ద్వయజంటరుచులుగన్న చిన్నది । అంటిఅంటినిరెండుజంటా
క్షరములు - ఒంటుదెలుపుచునున్నచిన్నది ||ఎఱు|| శ్రీకారమైయున్న
చిన్నది - శ్రీమభాగవతులగూడియున్నది । అకారఉకారమకారముల
మూటి - ఏకాక్షరమైన చిన్నది ||ఎఱు|| పరులనేలుకున్నచిన్నదీ - పర

మపదము భావముదెలుపుచున్నది । వరువతో నవవిధ వైభావముల
యెందు - చరమశేషీనైనచిన్నది ॥ఎఱు॥ మతముతో వ్రతమైయున్న
ది - ఆగుమతములలో మూలంగన్నది । యతిపతిదాసులపాతవుగనే
లుచు - మూతైయున్నట్టి చిన్నదీ ॥ఎఱు॥ అష్టపూర్తులమేలుగన్నది-
అదిసప్తలతోనుండుచున్నది । గోష్ఠిభావములు కోరినవారికి - ఇష్టము
దెలుపుచున్నది ॥ఎఱు॥ వందనముతోవదగియున్నది - వారచంద
లూసుచేరియున్నదీ । ముందుతిరువాయిపురము - ముద్దప్పదేశికులుపొం
దునారాయణమృబోధదెల్పినతల్లి ॥ఎఱుక ॥

—*(ముచ్చపాటి సుబ్రహ్మణ్యంగారుజెప్పినది)*—

౧౬౮—పెద్దలను మొరజేయు మేలుకొలుపు

శ్రీగణాధిపుదలచిఆర్యులు చిత్తమున తలపోశివారిని - యోగ
జిహ్వనునిలుపుకొని మదివేట్కలూరగనూ । సాగరోక్తులవ్యాసవాల్మీ
క శుకశౌనక కపిలగౌతమ - ఆదియోగపురాణపురుషవశిష్టఋషులకు
నూ ॥ శివశివశరణుశరణు ॥ కాలసమయమువేళశంకరుకాలకాలుని
గూల్చివేసిన - కాలవిక్రమధామమార్కండేయయోగికినీ । కాలమా
నముదెలిసి కాలజ్ఞానమురచించి జనులకు - కాలనిజముగదయ్య వీ
రప్పయ్యగారికినీ ॥ శివశివ ॥ భారతమురచించినన్నయభట్టుతిక్కన సో
మయాజికి - పూర్వభాగవతంబుజేసినపోతరాజుకునూ । ఆరుమతములు
వకటిజేసినధీరుడన్నాజయ్యగారికి - రాగరోక్తులరాముదలచినరంగధా
మునకూ ॥శివశివ॥ మాటమాత్రముమానవాకృతిమహిని జన్నించతని
సఖునకు - మాటయిచ్చినదైవపరదే శయ్యగారికినీ । తాటిపర్తితిమ్మి
శెట్టికి తాళ్లపాకచినన్నగారికి - మేటిసూత్రసుభోగదత్తాత్రేయయోగి
కినీ ॥శివశివ॥ సుజనలోకముకెల్లపత్రికభజనసేయలిఖించిపంపిన - విజ
యసోమన్నకవికివీరన్నగారికినీ । సుజనధీరుడుశీలంపాటిగుండాబాట్లుకు
లేశుగారికి - రజితభద్రాచలనివాసుకురామదాసుకును॥శివశివ॥ అష్టాం
గయోగరసానుభవయోగలక్ష్మప్పతనిపాదము - పట్టుదిట్టముకీర్తిగనుచి
ట్టప్పగారికినీ । పుట్టుజ్ఞానిపోతులూరు పురమువీరప్పతనిపాదము-పట్టుధి
ట్టముజెప్పదగుసిద్ధప్పగారికినీ ॥శివశివ॥పన్నగహరియోగప్రభుడవుపసల

సాటిరామిరెడ్డికి - వన్నెమీరినదిండుపురి నాగన్నగారికిని । కన్నెలూరి
అయ్యగారికి కిన్నిపాపన్నతని గురునకు - వన్నెకెక్కిన - కిన్నిగోవిందయ్య
గారికిని ॥ ౩౧వశివ ॥ పుగచంతనయోగిచన్నంపల్లెచెన్నా డ్డిగారికి - చిల
భేరికేశవులకును తిమ్మగురునకునూ । పరిమపురుషప్రభాః మూర్త్యైగుపార్థి
పాటిపాపరాజుకు - భరితరక్షణకిన్నరబ్రహ్మయ్యగారికిని ॥ ౩౨వశివ ॥ వాడు
కై పాదానలింగముభేదమెంచక కట్టిదిరిగిని - వీరాంగుడుకావ్యాకాశ
బొట్టుకునూ । పాదుకొనిపదహారుచిదమగు ప్రమాణధరిబొట్టుయ్యగారి
కి - వేదసారము కుప్పజిమ్మెబసప్పగారికిని ॥ ౩౩వశివ ॥ నెవ్వ గచరభాంగలిం
గముమేదరనంజయ్యగారికి - వరపుకాశప్పగారికి అల. పరాజుకును -
కమ్మికానిమాటలాడిన కానిదాసుకు కివివిరాట్టుకు । కుమ్మరిగుండ
య్యకునుగుంభ క్తినన్నయకూనినశివ ॥ కుంచనపుయ్య న్ననునకో
సూరి ప్లాబులయ్యకు - కందుకూరి చిట్టప్పగారికి - నకరాజుకును ।
బొండిలోపైలాసమొనన పొదితెయ్యానిమ్మవ్వగారికి - పొందుగబల్లా
నపురములోభోగియ్యిశ్వరుకూ ॥ ౩౪వశివ ॥ సంగరిహతతేంద్రియునకును
ముంగరాఅప్పన్నగారికి - సత్సంగియగు జంగనికిఅలబెంగులూరయ
కూ । పొంగుచును యానగిరిపాటిలో పొసగిగుండాలందు ధుమకిన -
రంగమాదిగపదహార్గురారంజవహ్యలకూ ॥ ౩౫వశివ ॥ ఉచ్చైరిచినఉదయ
కాలములక్తియెసగును సకలభాగ్యము - అచ్చమాంబకు మిగులగుం
లింగయ్యగారికిని । ఎచ్చగ్రహోతులూరు వీరసద్గురు సరస్వతాదము -
ముచ్చపాటిసుబ్రహ్మయ్యముముగ్ధపలుకులునూ ॥ ౩౬వశివ శిరణుశరణా ॥

—*(కన్నలు వినివారి కీర్తన)*—

౧౬౯—రాగం శంకరాభరణం గాపురశం.

పల్లవి.

మరువలేనురా - గురుని మరువలేనురా ॥

అను పల్లవి.

మరువకన్నలూరి అయ్యమహిమమానసముసనిలచి

చిరతరభావసమనెటికెప్పురూపుజూపుగురుని ॥ మరువ ॥

చ రణ ము లు.

త్రివిధవరునిజేసిత్రివిధవస్తువులనుగలపి - త్రివిధబంధ త్రివిధత
సువుత్రివిధచిత్తములనుచాల । త్రివిధలక్ష్యత్రివిధబిందు త్రివిధలక్షణ
ములుదెలిపి - త్రివిధసంగరహితుజేరి దివ్యపరముజూపుగురుని ॥మరు॥
నాల్గునేలందుభక్తి నాల్గుసాధనములరక్తి - నాల్గుయోగములనుసక్తి
నాల్గుతత్త్వలంఘిరక్తి । నాల్గుత్రోవబిలమునడుమనాగకన్యనూరడించి-
నాల్గువాక్యములునుదెలిసి నాల్గుపదపులణచుగురుని ॥మరు॥ అష్టతనువు
లష్టప్రృతిఅష్టమదములష్టయోగ - అష్టజ్యోతులష్టబిందులష్టజ్యోతు
లష్టసిద్ధి । లంకురమునలేకయిపుడు - నిష్టనిర్వికల్పమందు నిజముబో
ధించుగురుని ॥ మరు ॥ అక్షరాక్షరములనడుమలయిదువర్షమూలుమి
గుల - అక్షరములుయాబడింటి హంసతిరిగెనెళవుమూ । డక్షరములు
పొందికొనక్షరమునగూర్చివేట్క - అక్షయంబైనపదవిఅమరకలరజూ
పుగురుని ॥మరు॥ వాదభేదభేదమోద వర్షజారిత్రమములు - లభర
మూనచెప్తదూరిఅలన్మసింహులనుచుమదిన । బోధజేసి హృదయమం
దుపొందుపరచినట్టిగురుని ॥మరు॥ మరువకన్నలూరిఅయ్యమహిమమా
ననముననిలపి - చిరతరధ్యానమనెటిశిష్యరూపుజూపుగురుని ॥మరువ॥

—*(వీరనరసింహులవారికీర్తన)*—

౧౭౦—రాగం భస్మాశి - ఆదితాళం.

పల్లవి.

సరిహరిగలచేటందుకుమూలమునాదోదయమేకారణమూ .

అనుపల్లవి.

పరమభాగవతసంమంధులకునుపాపపుంజనివారణమూ॥

చ రణ ము లు.

గంగయమునలునడుమనుయుండె-బంగారంగనవలుకువిని॥అ॥
గములోనధుజంగమురేయు-మంగళప్రదమా అనుదినమూ ॥నర॥ నీరు
బుగ్గలనడుమనుయుండె-నీలవర్షపుచాయలనూ । కారణమున్నది కను
తేజంబై -కానవచ్చుకళిసంతతము ॥నర॥ అండములోపలయుండేభాను

మండలపతి నారాయణుని | అండజేరుకొని ఆత్మదెలనుకొని-ఆనందించు
డిలనుదినము || నరహరిగలచేటందుకు ||

—*(నాగలింగయ్యగారి కీర్తనలు)*—

౧౧౧—రాగం దన్యాసీ ఆదితాళం.

పల్లవి.

పేరుజెప్పకొనితిరిగి తెధరలో పెద్దలుమెచ్చుమరా |

అనుపల్లవి.

వారకాంతబహుమాటలాడి తెవనితలుమెచ్చుమరా |

చరణములు.

చలనములేకగురురాయునకు సేవజేసినావా - తెలివిగలిగియాకో
రినవస్తువు తెచ్చియిచ్చినావా | పాలుపొందగయాగురురాయునకు పూజ
చేసినావా || పేరు || మనసుతోడనేకోరికలన్నియు మట్టబెట్టినావా - ప
నుబడిశ్రీరాజమంత్రమెవతనజేసినావా | దినదినమాతృసమాధినిష్ఠయా
తెలివితోనున్నావా || పేరు || కాయమనిత్యంబనియెడిమాటగట్టిగవిన్నా
వా - మాయమాటలవ్రపదేశములమట్టుతెలసినావా | కాయపోషణజేసే
ఆశలకాంక్షవిడచినావా || పేరు || తుదవెలిగేటివాకిలి దెరచితొంగిచూచి
నావా - మదమత్స్యగుణాదులయొక్క మట్టుతెలసినావా | విదితంబుగ
యాప్రణవపీఠమేయెక్కిచూచినావా || పేరు || కొదువలేకయాతారక చి
న్నెలుకొల్లలాడినావా | చెదరకదహరాకాశములో హరిచెంతజేరినా
వా | కదసినద్దురురంగనికృపచేకలచితెలసినావా || పేరు || దళములనెక్కి
తెహంసనుదించెతాళిమియెరుగుదువా | కొలుకులుదిప్పుచుకుండలినీశు
గురుతుదెలసినావా | నీలంపల్లెలొనాగలింగని నిజముగగన్నావా || పేరు ||

౧౧౨—తిరునామం కీర్తన. ముఖారి-చాపుతాళం.

హరిహరిరామానుజ-నీమతమందునమ్మినహరిదాసునీ | అరమ
రలేకతిరుమంత్రముకొరకునై హరియుడనై య్యుంటినీ || భూములన్నితి
రిగివీమంత్రముకొరకు-బుద్ధితొమిముజేరితీ | ఇప్పునమీవెంటనూ-అల
చటలేక వెతకివెతకితిరిగితి || గోవత్సస్థళమందునా-ఆచార్యులు-దాహ
ముతెచ్చునీరీ | అటుఇటుతిరిగిచూచీ-జలమందాక-ఇదియేమో వోద

మనుచు ॥ ఆకాశమందుచూచీ-అయిదుపక్షు - లంబరవీధినివెళ్లగా ।
 పై నపాయ్యేపక్షులూ-మీరెల్లెటి-జలముండేస్థళమొక్కడ ॥ వినవయ్యహ
 రిదాసుడా-మేమెల్లెటినీడవపుకరావయ్యా । పై నపక్షులు వెళ్లగా-నీడ
 నునడచి-కొలనుదాపుకువెళ్లెనూ ॥ కౌమండలంబుతోను-తీర్థముతాను
 గ్రకు-నతీసుకోనీ । మనగురువులేమాయనూ-అనుచునుచాల-పరిగెప
 రిగెవచ్చెను ॥ అంతటఆచార్యులూ - పరమపదమువేంచేశెకాలమా
 య । ఇంతకాలమాయను-ఈబిడ్డకు-అంటదాయనుమంత్రమూ ॥ అ
 నుచునుజాలినొందీ-మేదినిపై నహస్తముంచితుడచెను । ఘనమైన తిరు
 మంత్రమూ-ఆచార్యులు-వినయంబుగనువ్రాసిరి ॥ దేహమంతటవిడ
 చీ-ఆచార్యులు-చేరిరిపరమపదమూ । వీటెసానిఒక్క-తీ-తిరుమంత్రము
 విభముగానకచదివెను ॥ ఆకునవ్రాసుకొని-హస్తముతోటి-ఆబారు తు
 డచివెళ్లెన్ । జలముదెచ్చినదాసుడు-ఆచార్యుల-కరముదగ్గిరవుంచెను॥
 జలమారగించరయ్యా-ఇకమీదటమమ్మరక్షించరయ్యా ॥ నిద్రలేనిఘ
 నులు-ఈస్థళమందు-నిద్రించితగదులెండి । యరమందుచెయ్యివేళీ-ఆ
 చార్యుల-ఊపిడిపిపిలచెను ॥ ఆరంగవోరంగరంగస్వామియనుచూ । గు
 రువుల స్త్రముకిందను-చెరుపుటజూచి-గుండెవెగళికొట్టెను ॥ గురువునడు
 గనై తిగుట్టుతెలియనై తి-గురువుకుదూరమైతి । తనమనసుధిట్టపరచి-త
 నగురువుకు-తగుక్రియలన్నిజేసెన్ ॥ అంతటహరిదాసుడూ - వెడలిరా
 గ-పనులుగాయుచుండెను । పనులగాశెటిబాలుడ-ఈదోవనప్రజలెవ్వ
 రెళ్లుందురు । వినవయ్యహరిదాసుడా-యీదోవన-వీటెవాండ్లువెల్లెరి ॥
 వీటెసానికబ్బెనాతిరుమంత్రము-వీధెల్లవెగజల్లెనా । అటసానికబ్బెనా-తి
 రుమంత్రము అందరికెరుకాయనా ॥ అందందుతిరుగుచును-చేరిరివారు
 హస్తినపురమందునా । పల్లెగుడిశలయందునా-చోళపురాజుపట్నముం
 దునజేరిరి ॥ అమ్మామమ్మేలుకొమ్మా-చెప్పినపనులు ఆజ్ఞతోచేతునమ్మా ।
 మీరుజేశెటిపనులూ-మాకెల్లానుమావొద్దవుండుమనిరి ॥ ధర్మరాజుజే
 శెటి-యజ్ఞముజూచి-హరిదాసుడువెళ్లగా । ఎవరయ్య హరిదాసుడా-త
 లియకుమీరుయిబ్బండిపడకరండి ॥ తలియాకు పుచ్చుకొనీ-హరిదాసు
 డు తలచేనుఆచార్యులూ । నాగవాసములేని-ఘంట-ఘనఘనయనిమ్రో

యగా । సభవారులంతవచ్చి-తెరచాటూన-సభదీరికూర్చుండిరి । ఎవ
రయ్యహరిదాసులూ - మీరిచటికియొందుండి వేచేస్తిరి ॥ సమయాన
ద్వంద్వార్థమూ-తిరుమంత్రమునమకూడదాయమాకూ । వీటెవాండ్రు
వద్దను-తిరుమంత్రముయిప్పిస్తెపదిలక్షలూ ॥ ఆయాటవింటూనెధర్మరా
జు-ఆశ్చర్యమునబొడెను । వేయబ్రాహ్మణులకెల్లా-సమకూడాను -
నొక్కవైష్ణవుడెక్కువా ॥ వీటెవాండ్రనుపిలచిరి - దండముబెట్టినాట్య
ములాడగాను । ఆయాటజూచిమెచ్చిమేలిమిలిద్దు-లాసతికియివ్వగానే
లిద్దలూ స్తవమందునా-కర్నముఆకుధరణిపై పడవేసెనూ । ఆయాకుటీసు
కోని-ధర్మరాజు-హరిదాసునకివ్వగా ॥ ఆకుపతనజేశిహరిపురమందూసే
హరిదాసుడై నిలచెను । హరిదాసుకథలన్నియూ-విన్నకన్న-నాశీనచ
దివినను॥ఘనమైనపరమకుడమూ-చేరుదురుయూ-జగమందుచాలగాను॥

—*(చుండూరు వీరబ్రహ్మముజెప్పిన మంత్రహారతి.)*

౧౨౩ — రాగం-ఆనందభైరవి యావకతాళం

మంగళంబనుచుబల్క-రే- మనగురువరునకు । మంగళంబనుచు
బల్క-రే ॥ మంగళంబనుచుబల్క-రేమంగళాంగునకున । త్సంగునకుగు
రుపవాబ్బభృంగాంచితహృదయునకును॥మంగళం॥ భూతిపూతమేనచెల
గగా-త్రిపుండ్రకాంతి । ఖ్యాతినణిమసిద్ధినొందగఁ|ఆతతమగుగురుప్రసా
దమాతురముపడసిజగతినీతిమంతుడనగ నెగడుపూతచారిత్తునకును ॥
మంగళం॥ దండికర్ణభూషణంగరాల - గండాంగుళములమండనంబొన
ర్చుచుండఁగా । మెండురుద్రాక్షపేర్లుపుండరీకాసనంబు- ఖండపరశులీల
మెరయినండజేరిశిష్యసమితి ॥ మంగళం ॥ భూమిసుఖములెల్లవిడచి -
మమకారమడచి-వేమలత్తణార్కులగొలచి । ప్రేమమీరశిష్యులకును-
కోమలతత్వార్థములను గోముతోడదెలుపుచున్న తామసగుణరహితు
నకును ॥మంగళం॥ శ్రీలలరుచెన్నపురమున వాలాయముగను-మేలనిజ
నులెన్నవెలసిన । కాలజ్ఞుడు చుండూరుఘనదురాఘవేంద్రునకు కేలు
దోయిగీలుకొల్పి - చాలసంతోషమునను॥మంగళంబనుచుబల్క-రే॥

గురుధర్మసారావళియను అచ్యుతకీర్తనలు శర్యంబును శంభూర్ణము.

